XXVI. évfolyam, 26. szám Ára: 1,80 Ft 1970. június 25.

Ludas Matyi

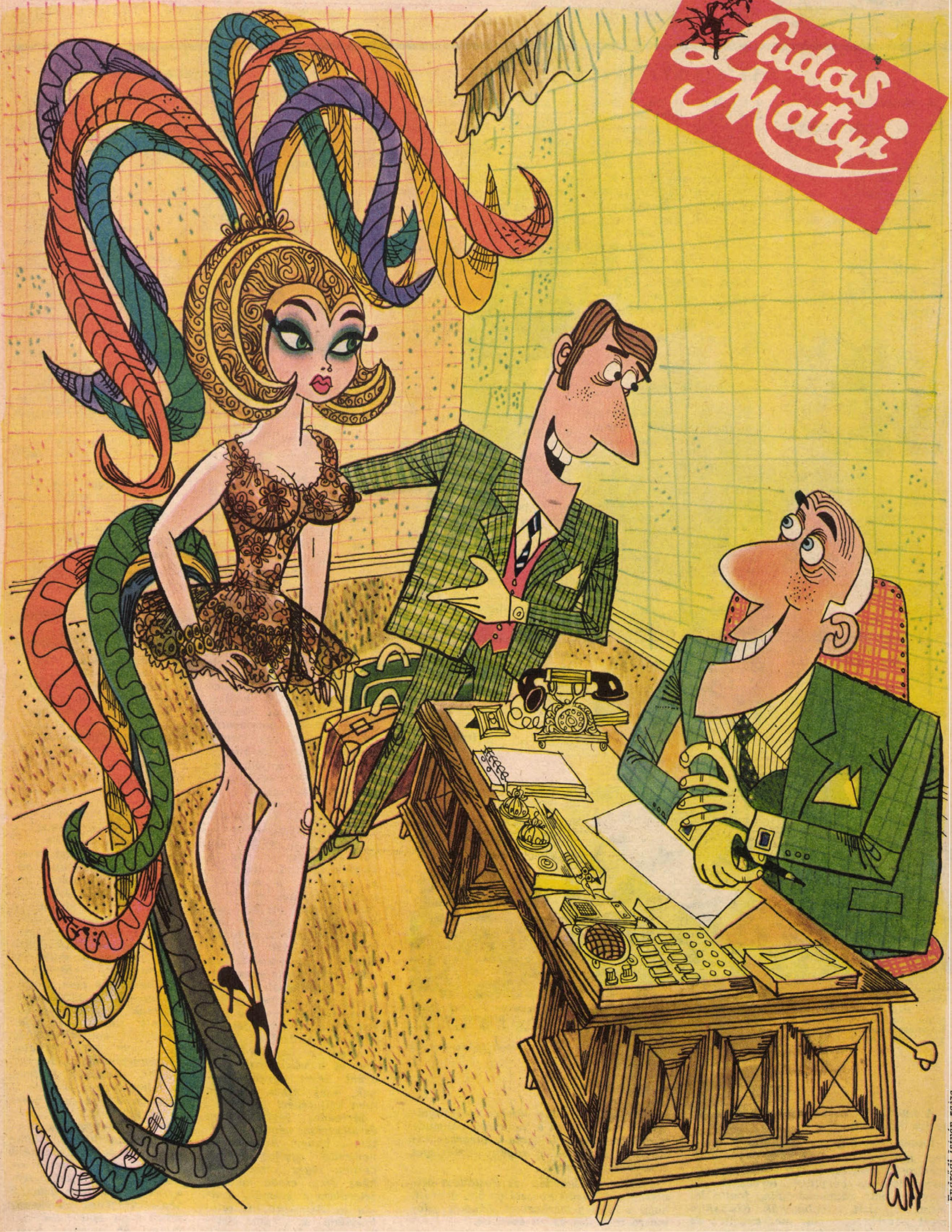

Endrődi István rajza

PÁRIZSI KIKÜLDETÉS UTÁN

— Gondoltam, az igazgató kartárs örülni fog ennek a kis figyelmességnek...

KEDVES LUDAS!

SZÉLJEGYZETEK

Jó reggelt, hol a tej?

Tegnap reggel, amikor a Rákóczi út elején leszálltam a 7-es buszról, az a bohókás ötletem támadt, hogy beülök valahova tejeskávét reggelizni.

Elsőként a Puskin utca sarkán levő bisztró akadt az utamba. Az utcai terasz még nem „üzemelt", bent pedig csak állva lehet enni, inni. Néhány házzal odébb, a Marika bisztróban, szintén hasonló a helyzet.

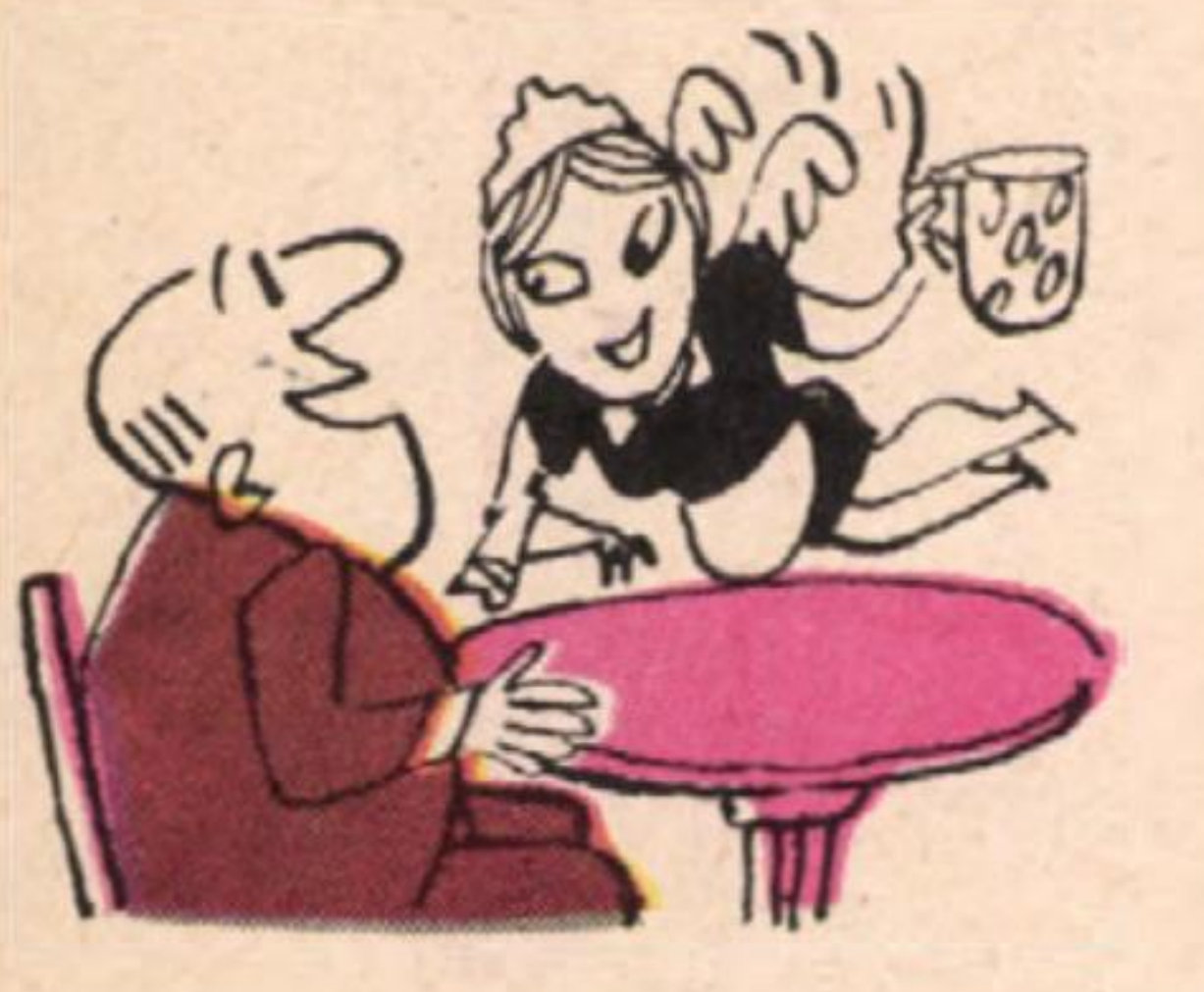

Nagy reménységgel tértem be az Erzsike cukrászdába, ahol ülőhelyet ugyan kaptam — de reggelit nem. Se tej nincs, se sütemény, közölték. (Tíz lépésre van tőlük az Uránia közért, roskadásig megrakva kannás, üveges, zacskós tejjel, friss péksüteménnyel...)

Róttam tovább az utamat. Uránia: csak álló fogyasztás. Bástya: zárva. csak 10-kor nyit. Átkanyarodtam a túlsó oldalra, emlékezvén, hogy az árkádok alatt van egy cukrászda. Van is, de éppen tatarozzák.

Az Emkében — a hetedik helyen! — végre le is ülhettem, tejeskávét is kaptam. Az éhségemet lecsillapítottam, de a mérgemet nem. Sehogy sincs rendjén az, hogy egy szerény reggeliért ilyen kálváriát kell járni. Remélem, ezzel a megállapítással a VIII. kerületi Vendéglátó Vállalat is egyetért, és sürgősen gondoskodni fog arról, hogy legalább az Erzsike várja minden reggel friss tejjel, és tejbe aprítani valóval a kedves vendégeket, ahogy az egy jó nevű és jól nevelt cukrászdához illik...

Éjszakai pillangó

Este 11 órakor érkeztem meg vidékről, éhesen, fáradtan. Szerettem volna néhány falatot bekapni, s utána mihamarabb ágyba kerülni. A város szívében voltam: a Rákóczi út és a Körút kereszteződésénél. Az Emke büfé épp akkor zárt, az „éjjel-nappal" közért rég az igazak álmát aludta. No, gondoltam, majd az aluljáró automatáiban találok valamit.

Találtam is: levesport, földi mogyorót celofánzacskóban, Melba-kockákat, és „Pillangó" elnevezésű nápolyit. Ez utóbbiból vettem kettőt, az lett a vacsorám. (Azt hiszem, nem ezt nevezik fejedelmi lakomának.)

Nem lehetne éjszakára (de nappalra is!) az automata néhány fiókját egy kicsit tartalmasabb harapnivalókkal: szendvicscsel, kuglóffal, kaszinótojással feltölteni? Túlzott követelmény? Nem hinném, hiszen a Keletinél már így csinálják. És egészen jól bevált.

Liget

Kőbányán, az Ónodi és a Liget utca sarkán felépült négy kilencemeletes lakóház. Közöttük formás kis terecskét hagytak a tervezők azzal, hogy ott az utca nevéhez illően, egy kis liget, ligetecske lesz majd.

Több mint két éve vették birtokba a lakók a házakat, de a tervezett ligetnek még nyoma sincs. Még egy csenevész suhángot sem dugtak földbe sehol, „nincs egy árva fűszál a tors közt kelőben", csak egy kopár térség van, amelynek sivárságát aligalig enyhíti a „dísznek" meghagyott néhány tégla- és törmelékkupac...

(radványi)

CENTRIFUGA

Vettem a Lottó Áruházban egy *402-es típusú* centrifugát. Otthon kipróbáltuk. De akármilyen gondosan és szakszerűen helyeztük bele a vizes ruhát, a készülék csak remegett, a motor nem tudott felpörögni a maximális fordulatra, azonkívül úgy ugrált, mintha szöcske lett

volna és úgy zakatolt, mint egy jó öreg Hoffer-traktor.

Másnap visszavittük, kértük, cseréljék ki. Készséggel megengedték, hogy az osztályon levő centrifugákat átvizsgáljuk. Mind az öt rossz volt. Lementünk a központi raktárba és ott kezdtünk válogatni. A negyedik centrifuga már jobb volt mint az előzőek, de ennek a fékje ragadt be. Ekkor odalépett hozzánk egy adminisztrátornő, mondván: „Félre innen, laikus férfiak, én háziasszony vagyok, majd én megmutatom, hogyan kell ezzel bánni!" Magabiztosan berakta a ruhát és önelégült pillantással bekapcsolta a gépet. Most újabb meglepetés ért. A centrifuga, dobozával együtt, elkezdett ugrálni a kijárat felé, az ott tébláboló szállítómunkások nem kis mulatságára. Újabb próbálgatások, újabb rossz centrifugák. Végül a tizediket — egy aránylag elfogadhatót — hazavittük, de nem sok örömünk volt benne: az sem működött tökéletesen.

Sógoromnak nagyszerű ötlete támadt: három évvel ezelőtt vettek egy selejt centrifuga-kosarat, amelyből impozáns lámpa készült, ezt a selejtkosarat cseréltük ki a készülék I. osztályúnak minősített kosarával, s így most használható.

A centrifuga ára 1480 Ft. Van akinek ennyi a havi keresete! De akinek több a fizetése, annak sem mindegy, hogy mit kap a pénzéért!

Varga József
Bp. XII., Böszörményi út 36/b.

REKLÁM ÉS VALÓSÁG

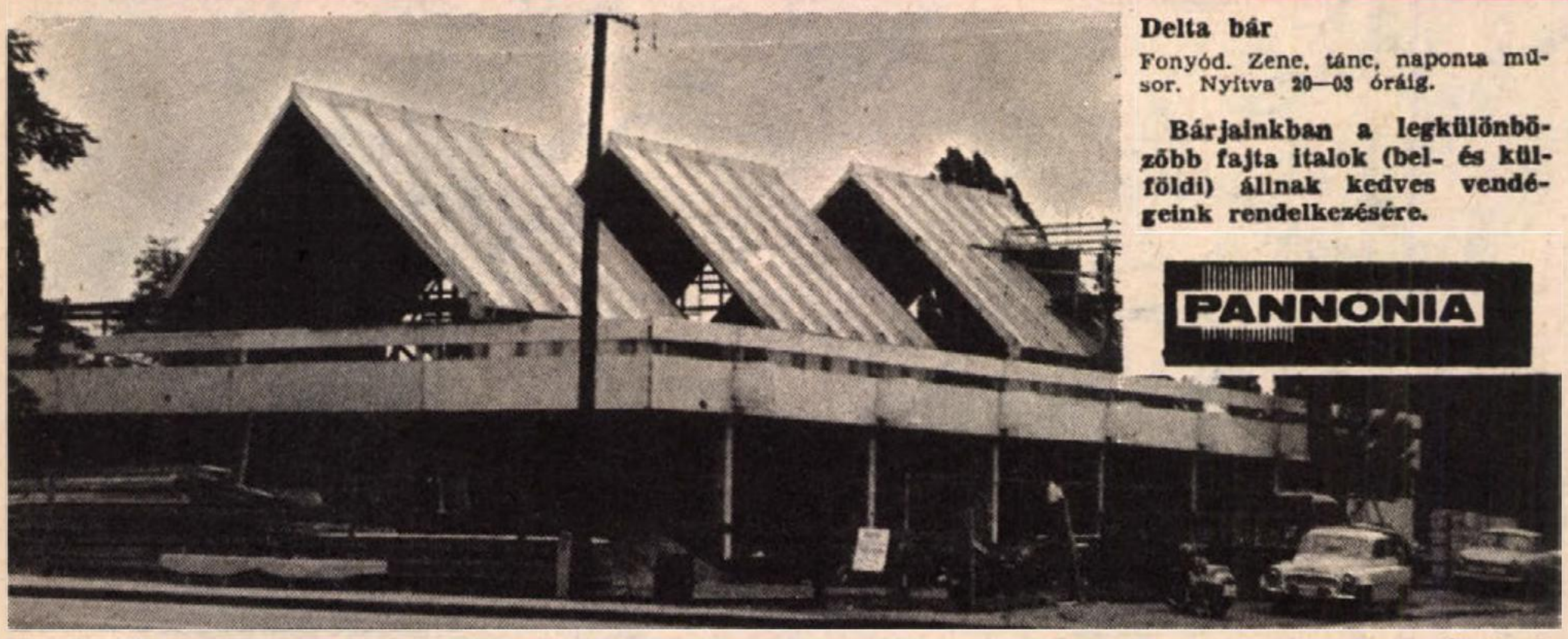

Delta bár
Fonyód. Zene, tánc, naponta műsor. Nyitva 20—03 óráig.

Bárjainkban a legkülönbözőbb fajta italok (bel- és külföldi) állnak kedves vendégeink rendelkezésére.

PANNONIA

A Pannónia Szálloda és Vendéglátó Vállalat — mint az újságkivágás igazolja — zenét hallgatni, táncolni, műsort nézni csábítja a vendégeket a fonyódi Delta bárba. A hirdetés megjelenésének időpontjában viszont a bár építkezése félig sem volt kész. Ezt pedig az itt látható, június 12-én készült fénykép bizonyítja!

Pintér Lajos, Fonyód

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludasban megjelent bírálatra válaszolva közöljük:

Rákos vasútállomás átépítése során a régi, korszerűtlen, 30 tonnás vágányhídmérleg kicserélését és egy 120 tonnás vágányhídmérleg beépítését terveztük. Az átépítést más, népgazdaságilag fontosabb munkák miatt abbahagyták. Közben a mérleg-szerkezetet már megrendelték és annak utolsó alkatrészei 1968. év januárjában megérkeztek Rákos állomásra. Az átépítés folytatására csak azután kerülhet sor, ha a közlekedési koncepció irányelveinek megfelelően a budapesti pályaudvarok szerepe és feladata véglegesen kialakul, s addig az új vágányhídmérleget nem lehet beépíteni.

Ezért a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Vasúti Főosztálya úgy döntött, hogy a mérleg-szerkezetet Záhony állomásra irányítja és ott építi be.

Dr. Németh István
osztályvezető
MÁV Budapesti Igazgatóság

GOMOLYATÚRÓ ÉS MERCEDES

Hogy kerül e kettő egymás mellé? Mindenható hazai reklámgyakorlatunkban. Összes napilapunkban heteken keresztül öles betűkkel kínálták az olvasónak a gomolyatúrót. Ezután mi sem természetesebb, mint az, hogy a háziasszonyok a jóízű falat reményében megrohanják a közért-boltokat, és az alig ismert gomolyatúróból sláger lesz. És ha van bőven gomolyatúró, bőven vásárló, és jó a reklám, akkor mindenki jól jár: a téeszek, mert el tudják adni árujukat, a vásárlók, mert fehérjében rendkívül gazdag, jóízű ételhez jutnak. Sajnos, nem ez történt, mert miként a közelmúltban a rádió „Úttörő Híradó"-ja tájékoztatott, a kispajtások mamái és maguk a kispajtások is hiába járták az üzleteket: gomolyatúró sehol sem volt. A reklám tehát költséget jelentett a hirdetőnek, bosszúságot a kereskedelemnek és a vásárlónak egyaránt. Mert ugyebár annak, ami nincs, nyilván nem kell cégér!

Mercedes javítóműhelyt és alkatrészt nem a kispajtások, hanem az öregebb nemzedék egy-két szerencsétlen tagja keres időnként. Nem csoda hát, ha felcsillant a szemük, amikor az Autóklub hivatalos lapjában: az „Autós élet"-ben féloldalas reklám ötlött szemükbe, amely közli az örömhírt: a Hungaroszerviz minden Mercedes-alkatrésszel felszerelve „készséggel áll az érdeklődők rendelkezésére". Az öregebb pajtások a reklám láttára nem mentek be „a csőbe", hanem, gyanúperrel élve, előbb felhívták telefonon a Hungaroszerviz igazgatóját. Ott azt az udvarias hangú értesítést kapták, hogy: „Uram, szó sincs róla! Nemhogy alkatrészünk nincsen, de már két hónapja áttették a jelzett kocsitípus javítását a Révész utcai garázsba."

Ezek után a kicsi és az idősebb pajtásokban egyaránt szorongás támad: aggódnak a reklámköltséget fizetőkért. Van ugyanis a reklámnak ezer csínja-bínja. Külön foglalkoznak vele pszichológusok, szociológusok, tömegkommunikációs szakemberek, szövegírók, grafikusok, de nem utolsósorban közgazdasági szakemberek. Rafinált és bonyolult statisztikai módszerekkel számítják ki, hogy egy üzem vagy vállalat költségvetéséből mennyit ésszerű reklámra költeni. A felsorolt két esetben a gomolyatúrónak és a Mercedes-alkatrész reklámozóinak a helyzete a reklám rentabilitása szempontjából nagyon egyszerű volt. A reklám hatékonyságát sem forintban, sem a két reklámozott árucikk népszerűségének növekedésében nem volt nehéz lemérni. Az egyetlen hatás mindkét esetben csak bosszúság volt.

Dr. Sz. Á.

AUTOGRAMOK

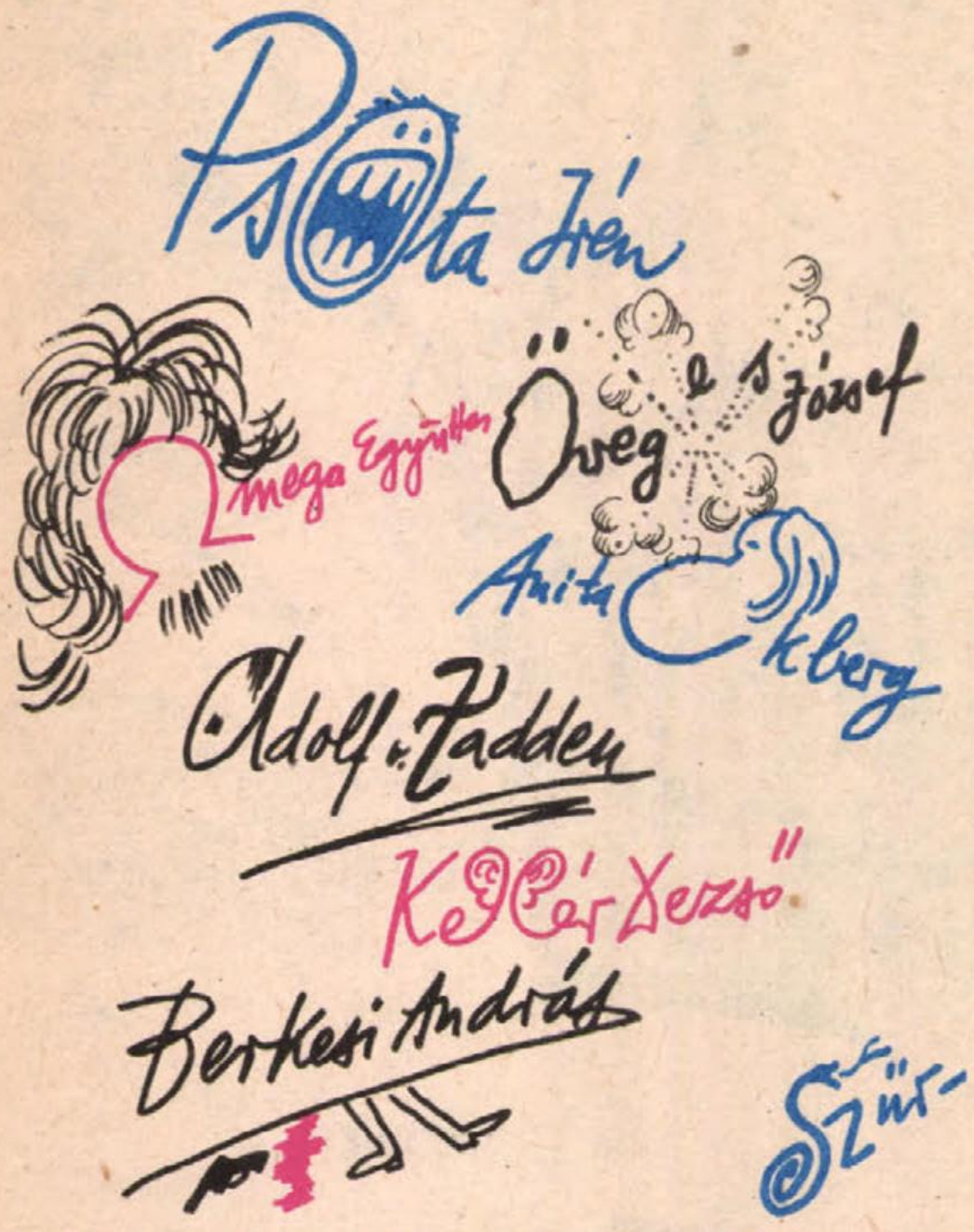

NIXON IGÉRETE

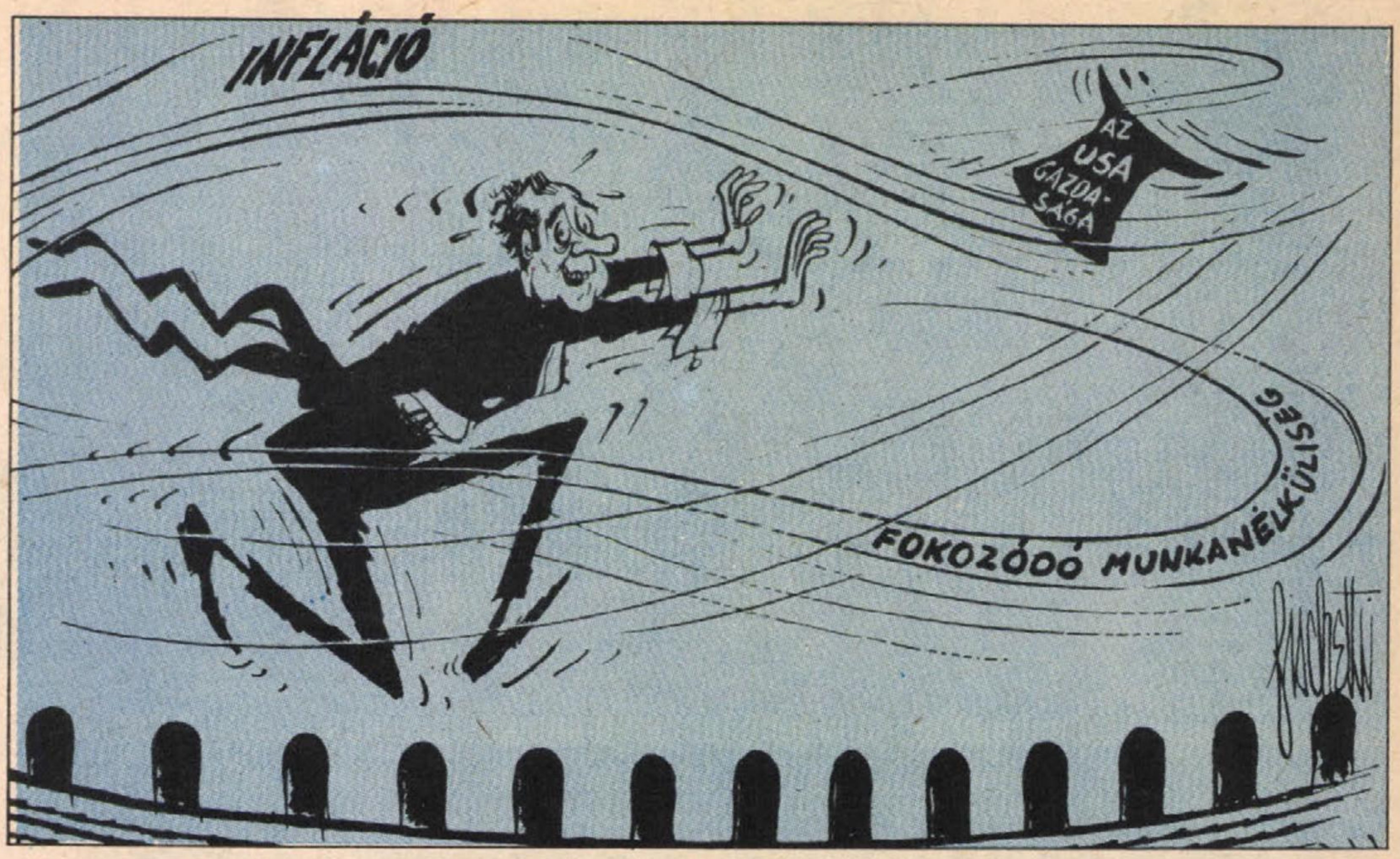

– Nagy csodát láthattok majd, fiúk, ha ez a szélvihar egyszer lecsendesedik . . .
(A „Chicago Daily News"-ból)

TISZTELI A SZABÁLYT

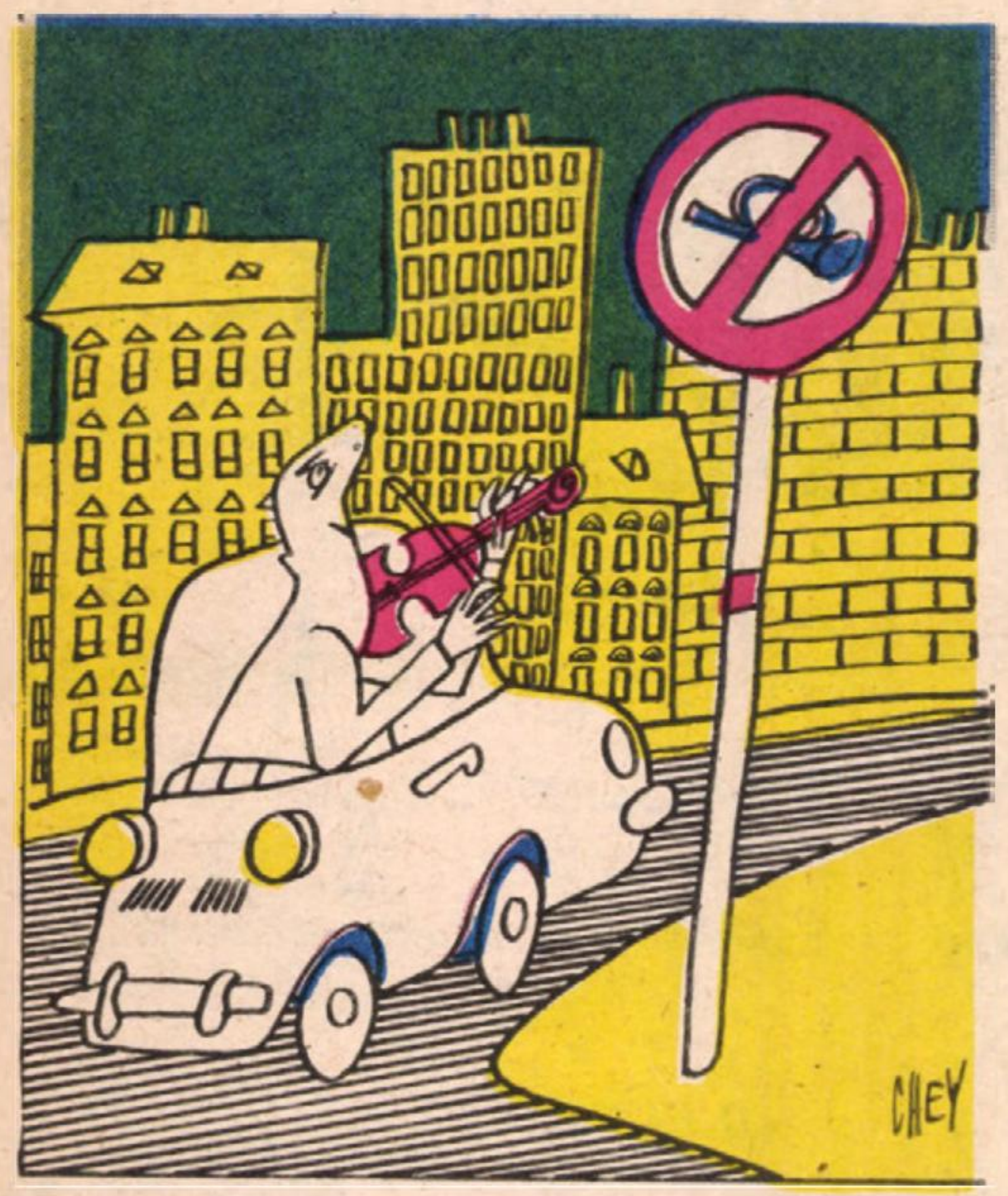

VIZ ALATTI FILMFELVÉTEL

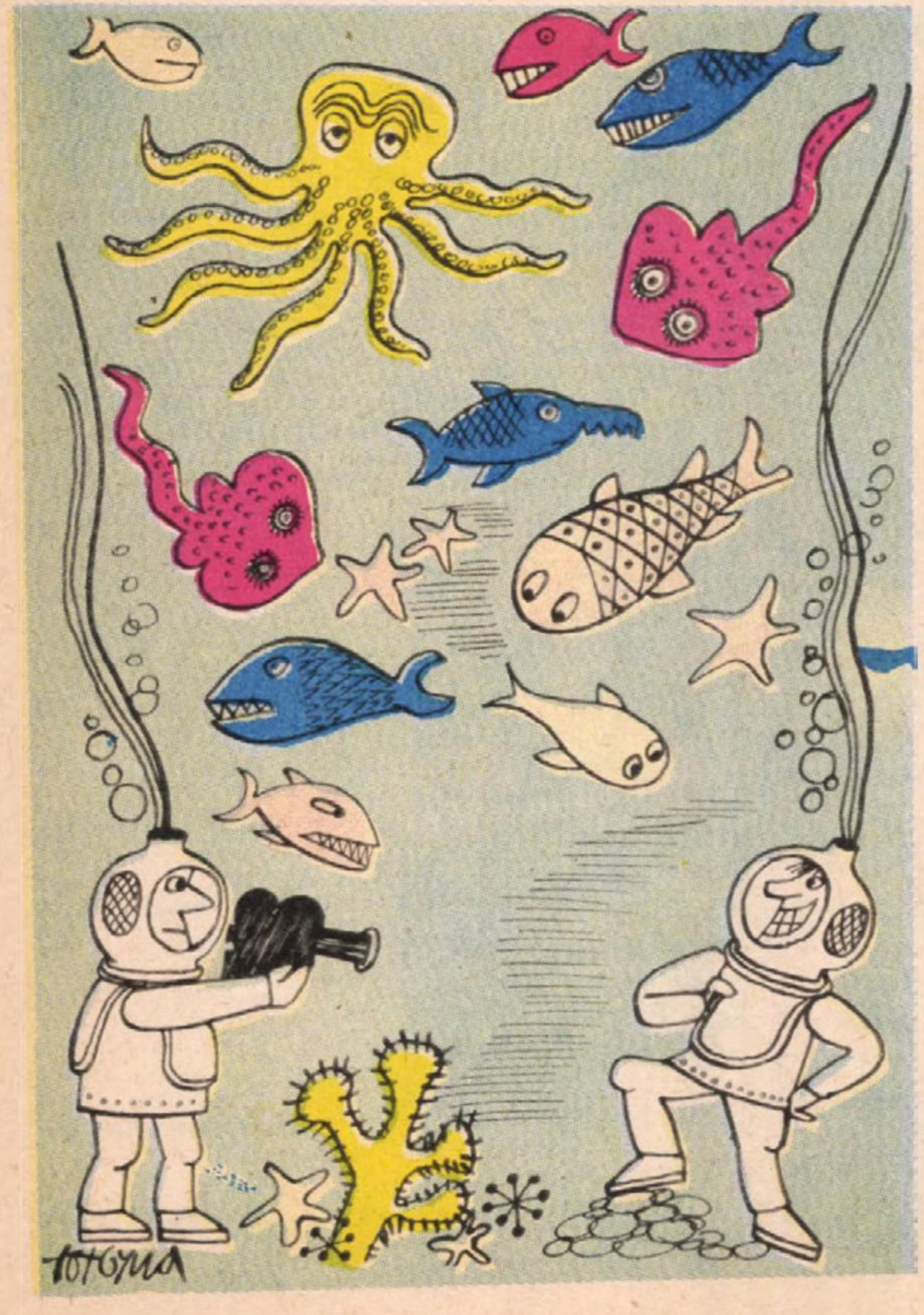

A Mi KiS GÉZÁNK

A mi kis Gézánk tizenhárom éves. Egy hónapig fog dolgozni nálunk, a Bámexbumfértnál, napi négy órában. Alacsony növésű, vékony csontú fiú, szőke haja belelóg a homlokába, pipaszár-lábak, nagy, barna szemek.

— Adjunk neki valami munkát — mondta az osztályvezető, és megsimogatta a mi kis Gézánk fejét.

Adtunk neki valami munkát: az irattárba küldtük, rakja ábécé-sorrendbe az újonnan érkezett iratokat. Nem nehéz munka, elszöszmötölhet vele a mi kis Gézánk, eljátszadozhat az iratokkal. Időnként majd benézünk hozzá és viszünk neki csokoládét. A mi kis Gézánk, aranyos kölyök, elvágtatott, mint egy kiscsikó és két óra múlva jelentett: elkészült a munkával, most mit csináljon?

— Adjunk neki valami munkát — mondta az osztályvezető, és barackot nyomott Géza fejére. Hosszú ideig spekuláltunk, hogy milyen munkát bízhatnánk rá. Végül az egyik kolléga kisütötte, hogy küldjük vissza az irattárba: osztályozza a leveleket, az általunk megadott szempontok szerint. Nem nehéz munka, jó sokáig elszöszmötölhet vele, addig is semmi gondunk a gyerekkel. A mi kis Gézánk, aranyos kölyök, elrobogott és belevetette magát a munkába. Két nap múlva büszkén jelentette: elkészült az osztályozással. Az irattáros, a hajlott hátú, fogatlan, nyugdíj előtt álló Huzlinger bácsi teljesen kimerült ez alatt a két nap alatt: a mi kis Gézánk olyan munkatempót diktált, hogy az öregúr alig győzte.

— Adjunk neki valami munkát — mondta idegesen az osztályvezető, és amikor meglátta Gézukát, bezárkózott a szobájába.

Osztályértekezletet tartottunk, amelynek egyetlen napirendi pontja Gézuka volt, és megtárgyaltuk: milyen munkát bízhatnánk rá? Valami olyan munkát kellett keresnünk, amivel jó sokáig elszöszmötölhet a mi kis Gézánk. Az osztályértekezlet úgy döntött, hogy leküldjük a raktárba, talán ott segíthet valamit a nyilvántartásban. A mi kis Gézánk, aranyos kölyök, lerohant a raktárba, és dolgozni kezdett. Mindenki felsóhajtott boldogan: most legalább nyugtunk lesz tőle. Két nappal később. Hédike, a raktári nyilvántartó bejelentette, hogy nem bírja tovább. A mi kis Gézánk új nyilvántartást fektet fel, és annyi időt sem engedélyez neki, hogy kimenjen a mosdóba. A raktárosok felmondással fenyegetőztek.

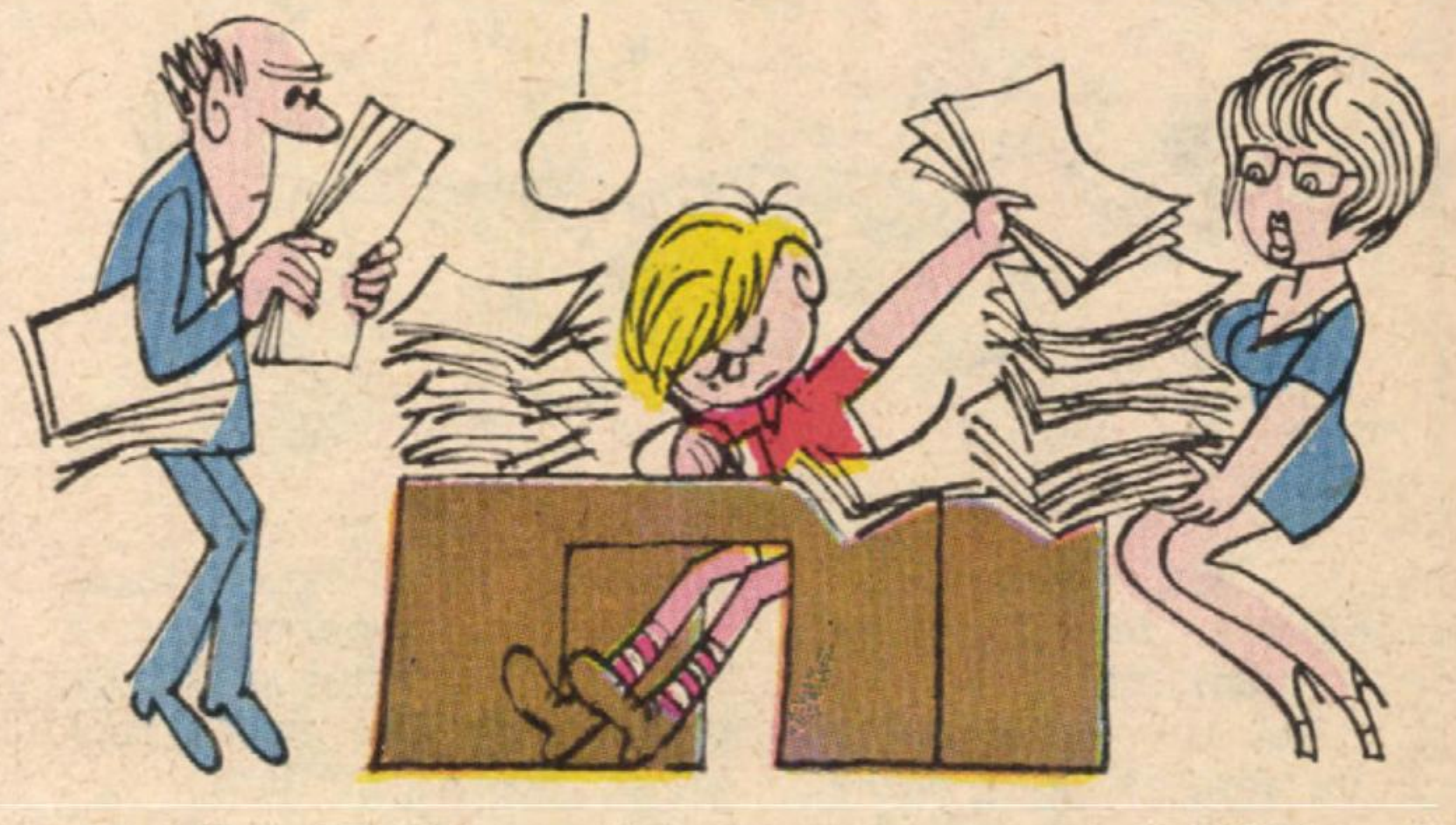

Egy napon az osztályvezető levelet akart diktálni a titkárnőjének, Lilikének, de Lilike zavartan azt felelte: most nem ér rá, Gézának dolgozik, a mi kis Gézánknak, sürgős munka, a gyerek a lelkére kötötte, hogy másnapra legyen kész.

— Nagyszerű fiúcska! — mondta az osztályvezető, és hunyorogni kezdett. Ha ideges volt, mindig hunyorgott. — Büszke lehet rá a mamája . . . Nagyszerű fiúcska!

Nemsokára az összes gépírónők a mi kis Gézánknak dolgoztak, aki tele volt lelkesedéssel és hol itt, hol ott tűnt fel az osztályon. Ha meghallottuk a lépteit — rendszerint futva érkezett —, összerezzentünk és ijedten egymásra néztünk: vajon most mit fog kérni tőlünk? Milyen munkát sóz a nyakunkba? A mi kis Gézánknak naponta négy órát kellett dolgoznia, de annyira megszeretett minket, hogy reggel ő érkezett elsőnek és a munkaidő végén ő ment el utoljára.

— Nagyszerű fiúcska! — mondta az osztályvezető, amikor a mama érdeklődött nála: elégedettek-e a fiával? — Csak a legjobbakat mondhatom róla . . .

— Gézuka panaszkodott, hogy unatkozik. Nem kap elég munkát. Miért nem adnak neki munkát? Hadd foglalja el magát az a gyerek . . .

Az osztályvezető nem szólt semmit, de a feje rángatózni kezdett. Mindig rángatózik a feje, ha nagyon ideges.

A gyerek még mindig nálunk dolgozik. Legutoljára az osztályvezető szobájában láttam. Az íróasztal mögött ült és telefonált. Az osztályvezető nem volt a szobájában. A mi kis Gézánk leküldte a büfébe, tíz deka töltött savanyúért.

Mikes György

ADMINISZTRÁCIÓ

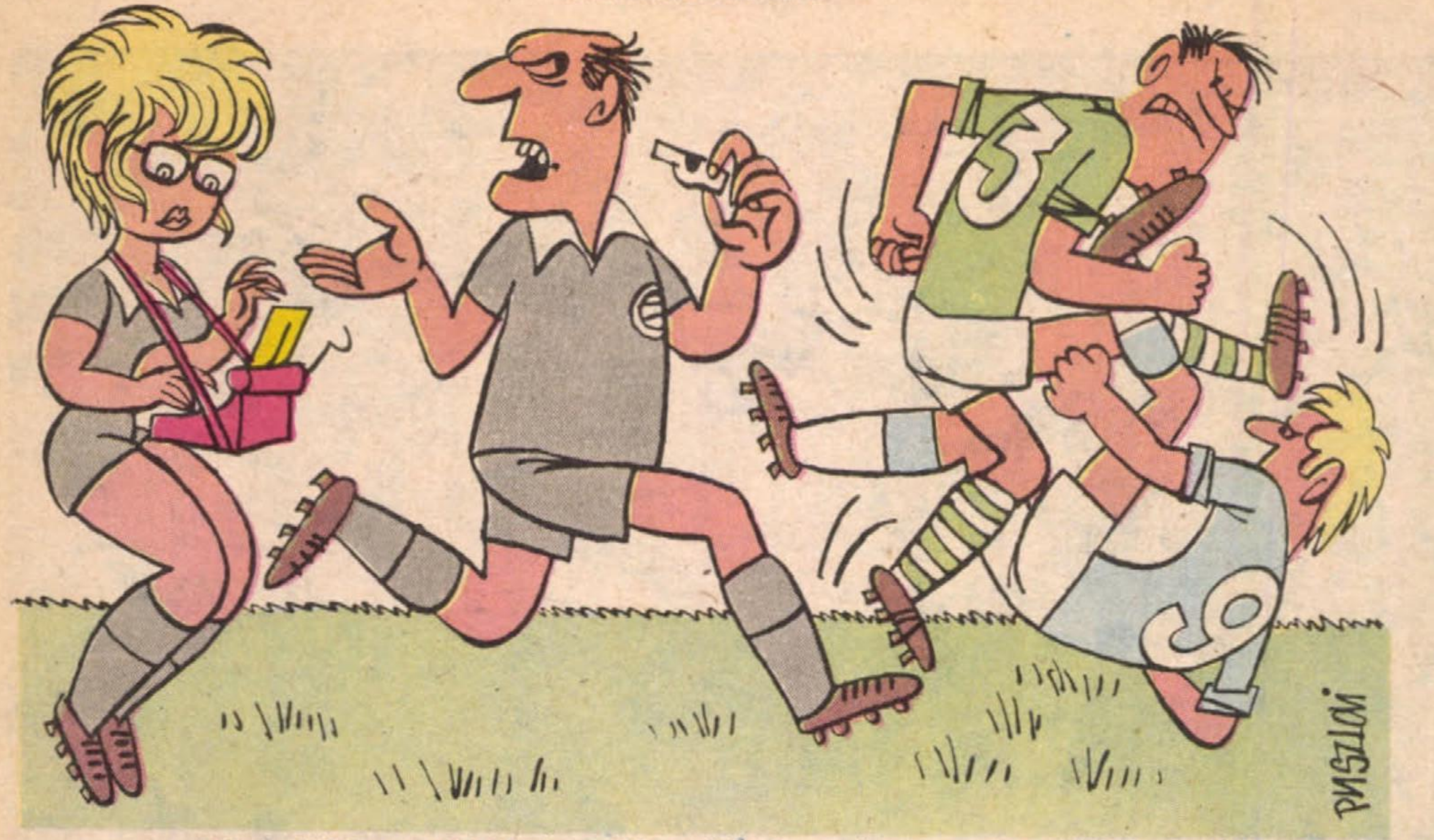

– Micike! Sárga cédulát írjon ki a kék 9-esnek, pirosat a zöld 3-asnak!

SZIGORÚ VALLATÁS

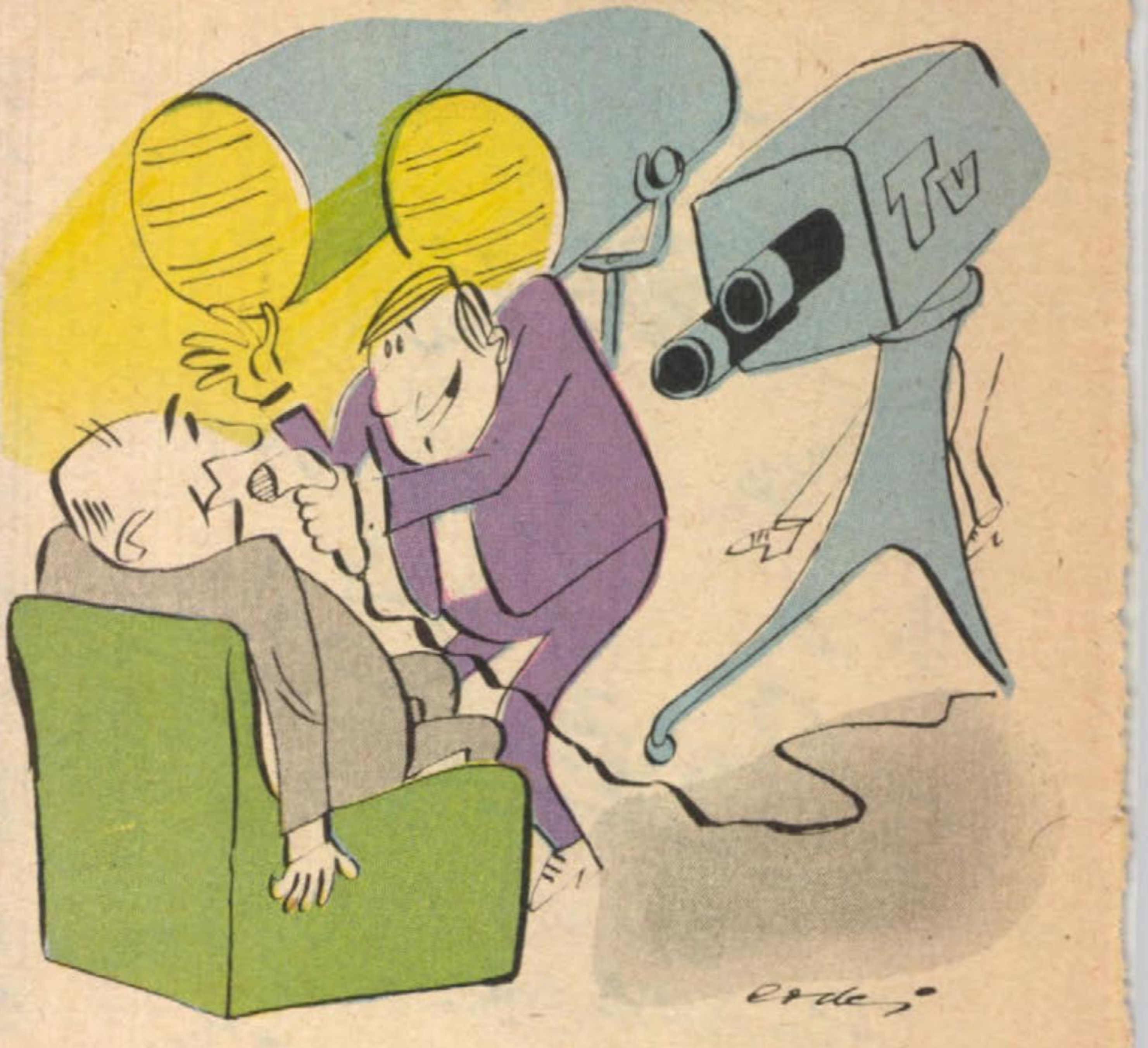

TELJES EGYENJOGÚSÁG

Egy kedves, fiatal asszonyka fejtette ki véleményét a nők egyenjogúságáról. Szó szerint idézem:

— Tízéves házasság után is elmondhatom, hogy mi a férjemmel ideálisan élünk. Különösen akkor a legszebb a mi házasságunk, ha én makkegészséges vagyok és a férjem beteg. Na, nem nagyon beteg, csak egy kicsit. Mondjuk, egy kis influenzája van, vagy megütötte a bokáját, vagy túl sokat sétált és ínlazulást kapott. Ilyenkor az én férjem olyan, mint a kezes bárány: menekül hozzám, esténként korán jár haza, hol egy kis teát kér, hol valamiféle gyógyszert, hol arról panaszkodik, hogy ezt nem éli túl, hiszen már harminchétegytized a láza. Maca, a legkedvesebb barátnőm, a múltkor azt mondta, hogy én nagyon elnéző vagyok, s nem akarom észrevenni, milyen kibírhatatlanul szekíroz a férjem. A feleség legyen egyenjogú partnere a férjének, mondta Maca, szembe kellene már szállni a férfiak zsarnokságával, ahelyett, hogy folyton bőgünk.

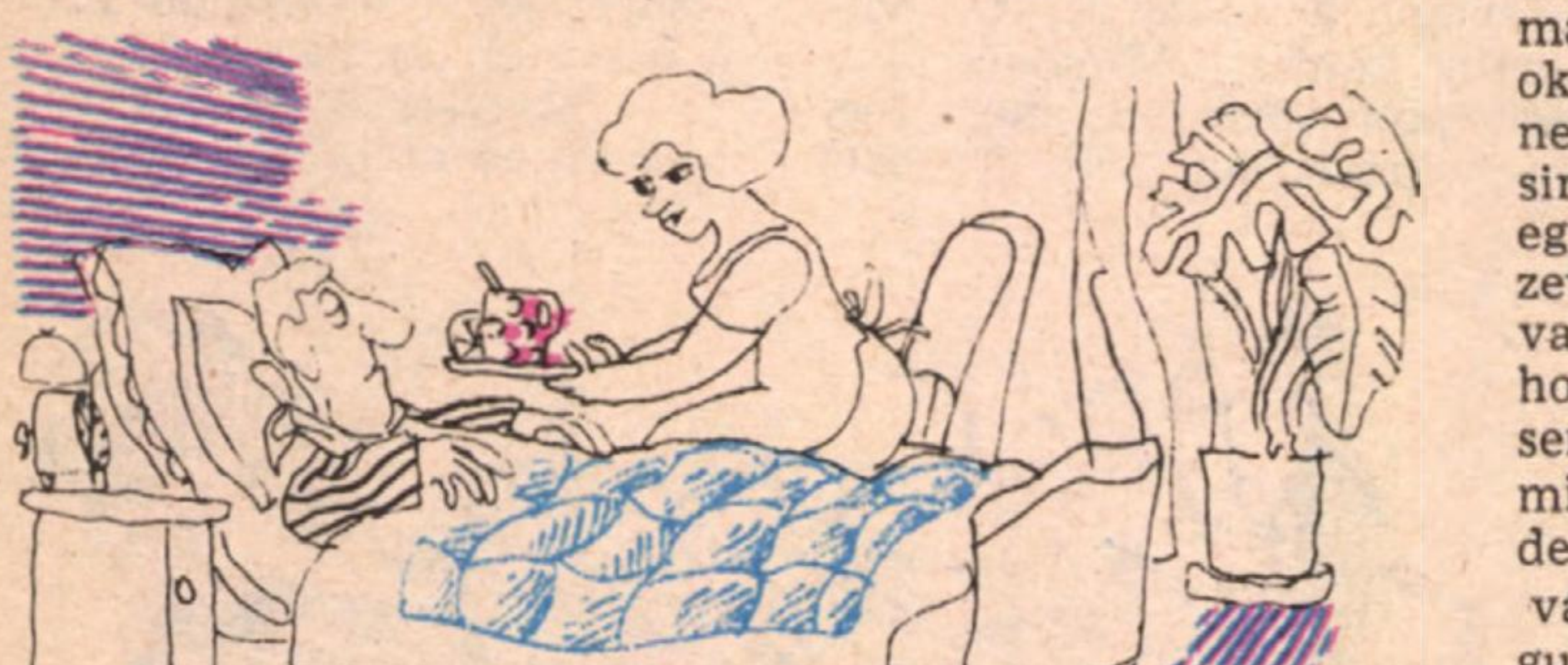

Én sohasem bőgök, mondtam Macának, és teljesen egyenjogúnak érzem magamat a férjemmel. Még az sem nyugtalanít, hogy Bácskai Feri, a férjem kollégája elpletykálta nekem, hogy ő is meg a férjem is háromezer forint nyereségrészesedést kapott, ami azért lehetett volna számomra izgalmas, mert az én férjem csak ezerötszáz forintot vallott be, és ennyit adott belőle nekem. Meg kell hagyni viszont, hogy ezt nagyon ünnepélyesen csinálta, és örömkönnyek közt olvasta a kezembe a százasokat. Szinte dicsekedve mondta, hogy náluk fél hónapi fizetés a nyereségrészesedés. Én nem kutatom, hogy mire kell neki a pénz, mert ez hozzátartozik a férjem egyenjogúságához, és egy házasságban az a legjobb, ha mind a két fél egyenjogú. De azért egy kicsit bosszankodtam: minek egy férjnek külön kassza? És miért titokban? Azt is Bácskai Feritől tudom, hogy a férjem még a múlt év elején kétszáz forint fizetésjavítást kapott. Persze, ezt is elhallgatta előttem, és hónapról hónapra azóta is megtartja magának.

Ezen én kétségbeeshetnék, de erre semmi jogom sincs, mert anyagiakban nem szenvedek hiányt. Az ő fizetésén kívül az én kétezerötszáz forintos keresetemmel is gazdálkodhatom, és ezenkívül én is kapok nyereségrészesedést. Úgy osztom be a pénzt, ahogy akarom. Csak egyszer egy hónapban kell elszámolnom a férjemmel. Ha már én kezelem a pénzt, mondja a férjem, legalább ő is tudjon arról, hogy mire költöm. Ezt követeli meg a teljes egyenjogúság, amiben tökéletesen igaza van. Fel is írok mindent, hogy stimmeljen a kassza. Ketten vagyunk, gond nélkül megélünk a fizetésünkből.

Nincs tehát okom panaszra, de azért engem mégis bánt, hogy a férjem elhallgatja jövedelmének egy részét, amiből mindig vehetnék magamnak egy-egy importcuccot, ami megtetszik. De mondtam már, hogy igazán nincs okom panaszra, a férjemnek viszont szüntelenül siránkozom, hogy nem egyszerű ma háztartást vezetni; hogy mindig akad valami váratlan kiadás; hogy nekem nem futja semmire sem, nem úgy, mint Macának, aki mindent meg tud magának vásárolni, amire csak gusztusa van. Hátha a férjem egyszer majd jobb belátásra tér, és egy szép napon meglep azzal, hogy felemelték a fizetését, vagyis ideadja az eltitkolt kétszázat, vagy a jövő áprilisában a nyereségrészesedéséből sem tagad le semmit.

De hát addig mit tehetek? Ha szólnék a férjemnek, azt mondhatná, hogy bizalmatlan vagyok iránta. Inkább halkan és szótlanul egyenlítek: én nem kétszáz forintot, hanem háromszázat tagadok le havonta a fizetésemből, és a nyereségrészesedésemnek csak a felét vallottam be. Mert azért nekem is van ám magamhoz való eszem, és a mi házasságunkban minden eszközzel fenn akarom tartani a teljes egyenjogúságot...

Földes György

A FÉRJ ZÚGOLÓDIK

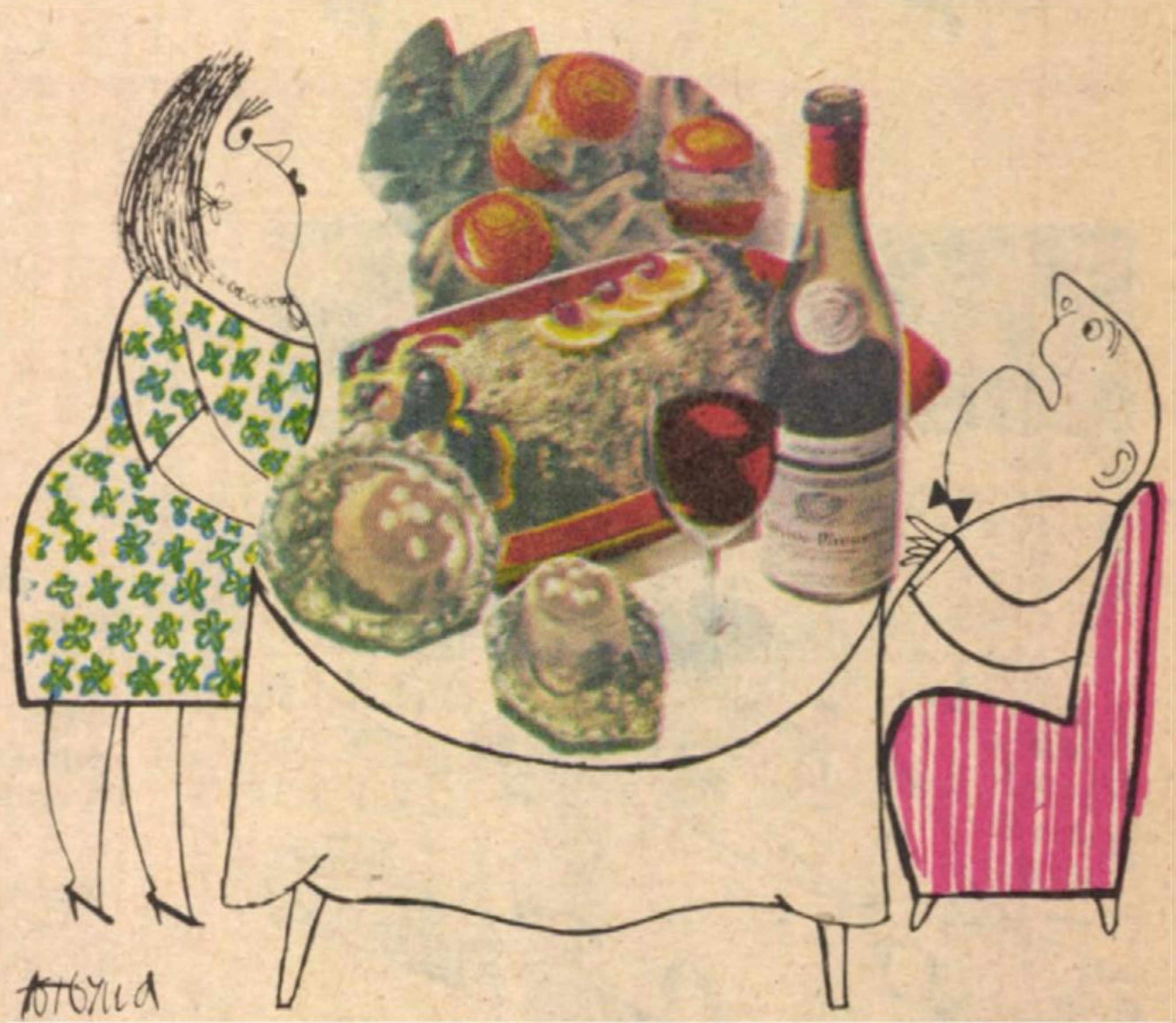

– Eppen a hasunkon kell neked spórolnod?!

ÚJ MUNKAERŐ

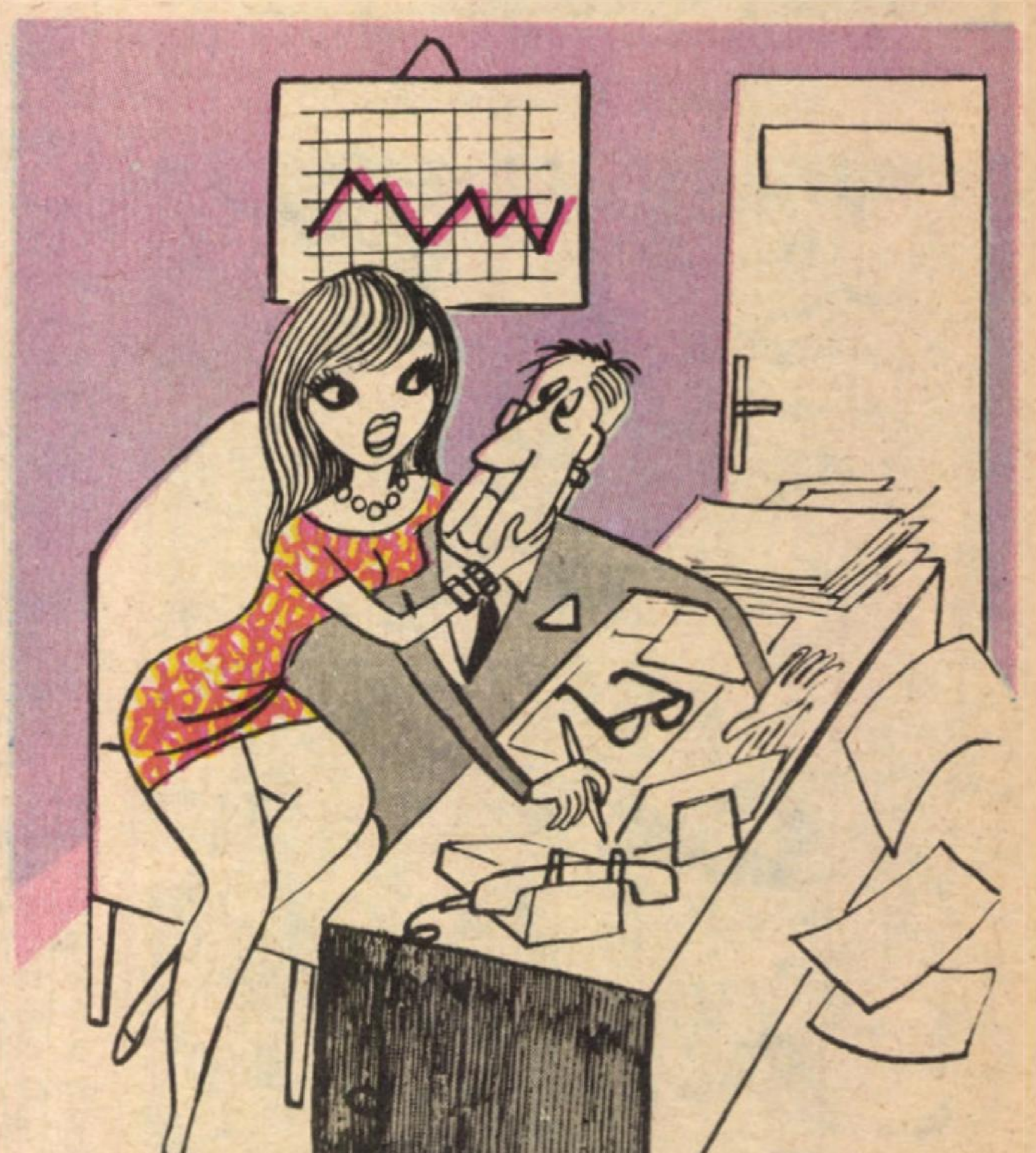

– Ugye nem fog visszaélni azzal, hogy maga lett a főnököm . . .?!

BUBORÉKOK

MEMÓRIAZAVAR

Mi volt a misén?
Tudom is én!...

NYÁRI HÁZIÁLDÁS

Hol krémes:
Ott rémes.
Hol rémes:
Ott KÖJÁL.
Hol KÖJÁL:
Ott krémest
Nem kajál...

KALANDREGÉNY

Elolvastam egy pikareszket.
Címe: „Mikor a bika reszket."

HIVATALI ELHIDEGÜLÉS

Untatta már fess Stancija,
annyi volt a restancia...

TITOK

Egy színész engem bizalmasan úgy informált:
művészt belőle nem az öröm; a kín formált...

Szilágyi György

DÉL-AMERIKAI TÁBORNOKOK

Szűr-Szabó József rajza

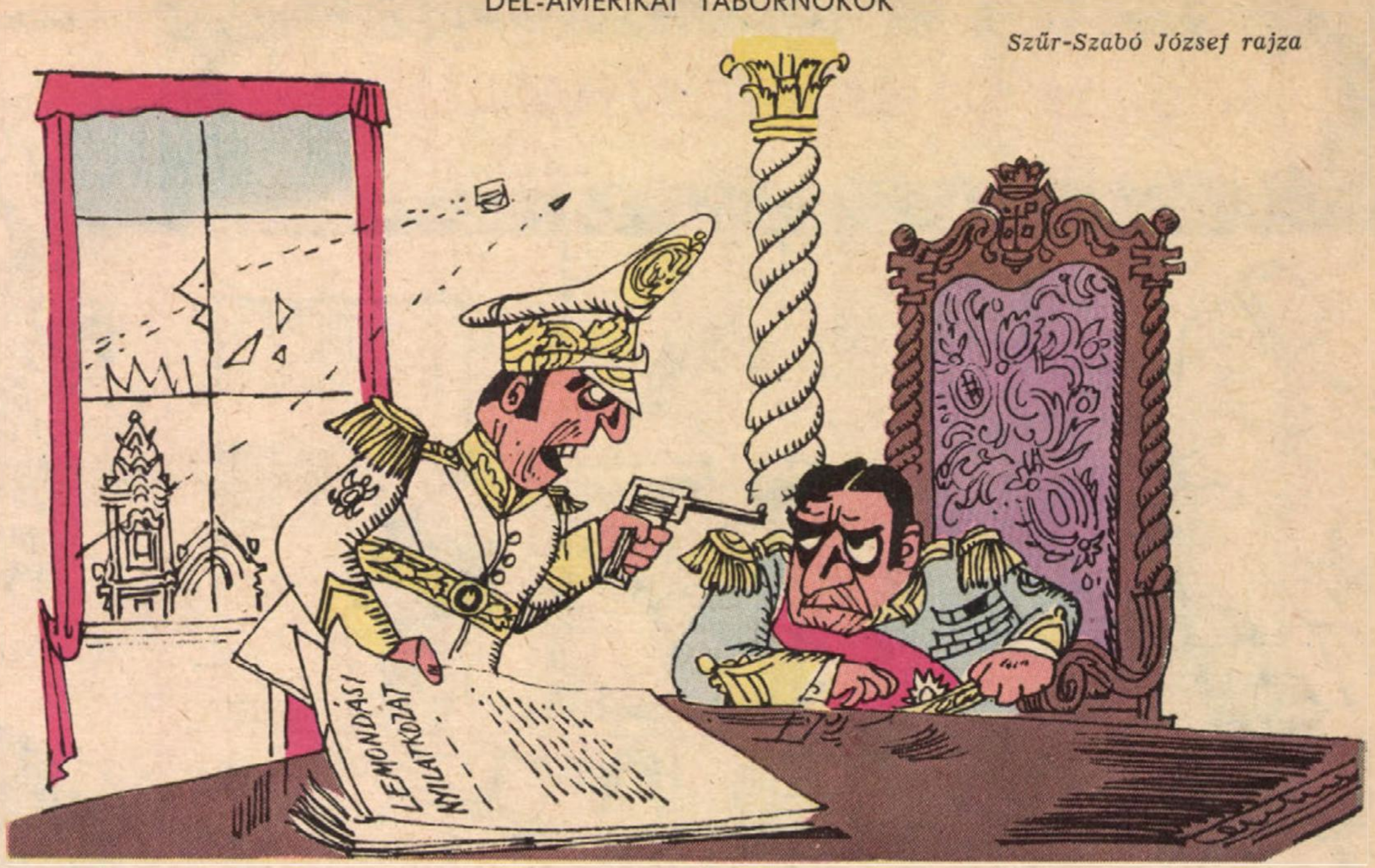

– Írja már alá! Sajnálja tőlem, hogy két hónapig én leszek az elnök?!

zseniális megoldás

Az Általános Profil Művek az elmúlt évben másfél millió forint nyereséggel zárta mérlegét, ami általános megrökönyödést keltett. Ilyesmi ugyanis még nem fordult elő a gyár életében. Az óriási eredmény tiszteletére hatalmas ünnepséget rendeztek, melyen én is részt vehettem. A huszadik beszéd és tizedik konyak után az igazgató félrehívott.

— Tudja, miből származik ez a szép eredmény? — kérdezte.

— Gazdaságosabban termeltek — feleltem.

— Az ördögöt! Nem erről van szó — mondta és imígyen magyarázta el a dolgot: — Mint tudja, az országban mi gyártottunk egyedül tekintetfényesítő **készülékeket.** Ez nem közszükségleti cikk, de azért jó ha van. Egy-egy gépre 10 forintot fizettünk rá, ez az évi tízezer darabos termelést számolva egymillió forint veszteség. Tavaly, január elsején, leállítottam a gyártást, és ez az intézkedés egymillióval növelte a vállalati eredményt.

— Az előbb másfél millióról volt szó.

— Persze. Mert ehhez a millióhoz számolja még hozzá a szállítási, a visszaszállítási költségeket, a garanciális javítások költségeit, valamint a raktározás által felemésztett hatalmas összegeket. Ezeket a gépeket ugyanis javarészt raktárra gyártottuk, magyarán mondva: kutyának sem kellett.

— És mi lett a munkásokkal? Szélnek eresztette őket?

— Hogy képzeli? Mindenki maradt a helyén.

— És mit csináltak?

— Semmit! Értse meg, azzal, hogy semmit nem csináltak, jelentős hasznot hoztak a gyárnak. Ha elkezdtem volna velük valamit gyártatni, ki biztosít arról, hogy nem lesz belőle újabb ráfizetés?

— Akkor mégis helyesebb lett volna elbocsátani őket!

— Az rossz vért szülne. Nem vagyunk mi kapitalisták! A részleg valamennyi munkása azóta is rendesen bejár, helyet foglal gépénél és semmit sem csinál. Aki a legeredményesebben csinál semmit, azt jutalmazzuk. Eleinte sok problémánk volt, különösen az öregekkel, akik mindenképpen csinálni akartak valamit. Szerencsénkre a fiatalok hamar megértették céljainkat, és teljes mellbedobással semmit sem csináltak, de olyan tökéletesen, hogy példaként állítottuk őket a legöregebb szakik elé is.

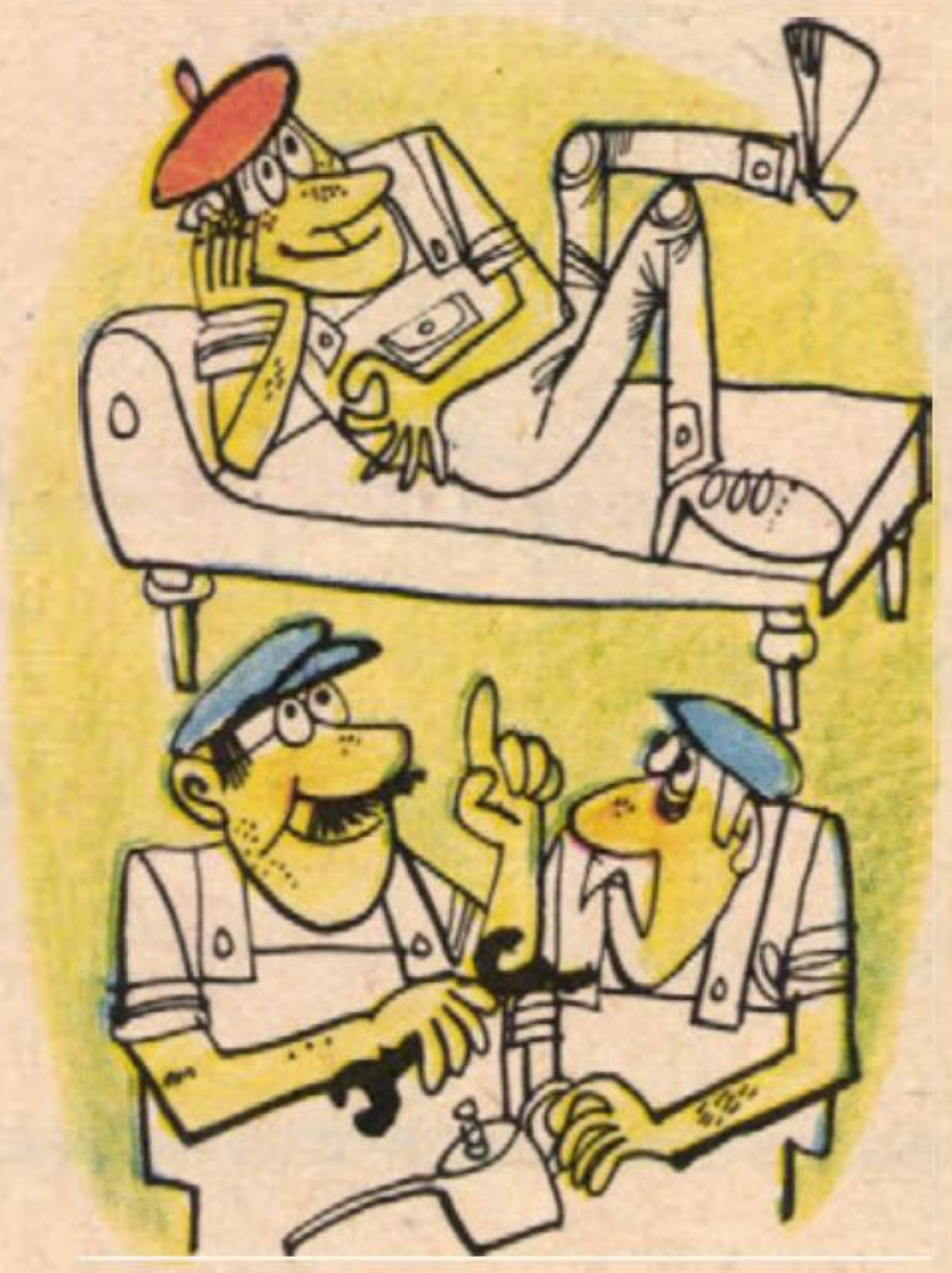

— Ha viszont ezeket elküldi vagy máshová helyezi, akkor az ő bérük tovább emeli a gyár nyereségét...

— Téved. A részleg munkásai — amellett, hogy semmit csinálnak — elvégzik az összes társadalmi munkákat. Közülük kerülnek ki az üzemi közönségszervezők, a bélyegfelelősök, a könyvbizományosok, a sport- és kultúrfelelősök, akik tevékenységüket csak munkaidő alatt tudják végezni. Ha tehát bélyeget kell árulniuk, ha színházlátogatást szerveznek, akkor arra az időre felfüggesztik a semmittevést. De ide vesszük fel azokat is, akikért valahonnan leszólnak. Itt dolgozik négy NB I-es focista és a tekeválogatott három jeles tagja.

— Ezek szerint ezt a részleget a továbbiakban is fenntartja?

— Sőt! Emelkedik a létszáma. Számos emberünk van ugyanis, aki olyan helyeken csinál semmit, ahol dolgozni kellene. Mint tudja, ezeket elbocsátani lehetetlen, mert mennek az egyeztető bizottsághoz meg az atyaúristenhez. Ha mindenkit ki akarnék rúgni, aki semmit sem csinál, akkor elterjedne rólam, hogy vérengző vagyok, és előbb-utóbb kirúgnának. Most azt, aki semmit sem csinál, áthelyezem ebbe a részlegbe semmit csinálni.

— Ezek szerint lassan ez lesz a legnépesebb gyárrészlegük!

— Téved! Sokan képtelenek semmit csinálni. Először csak lassan, unalomból elkezdenek dolgozni és bárhogy figyelmeztetik őket, nem hagyják abba, sőt egyre jobban hajtanak. Ezeket kénytelenek vagyunk áthelyezni egy termelő részleghez. Így aztán itt a legnagyobb a fluktuáció — mondta az igazgató, és ittunk az üzem sikerére.

Én sehol nem meséltem a dologról, de úgy látszik, ő másnak is elbüszkélkedett, mert az ügy nyilvánosságra került. A felettes szervek megindították a vizsgálatot, melynek eredményeként az igazgatót leváltották.

Ma ő a tekintetfényesítő részleg művezetője.

Ősz Ferenc

SPORTOLÓ SORS

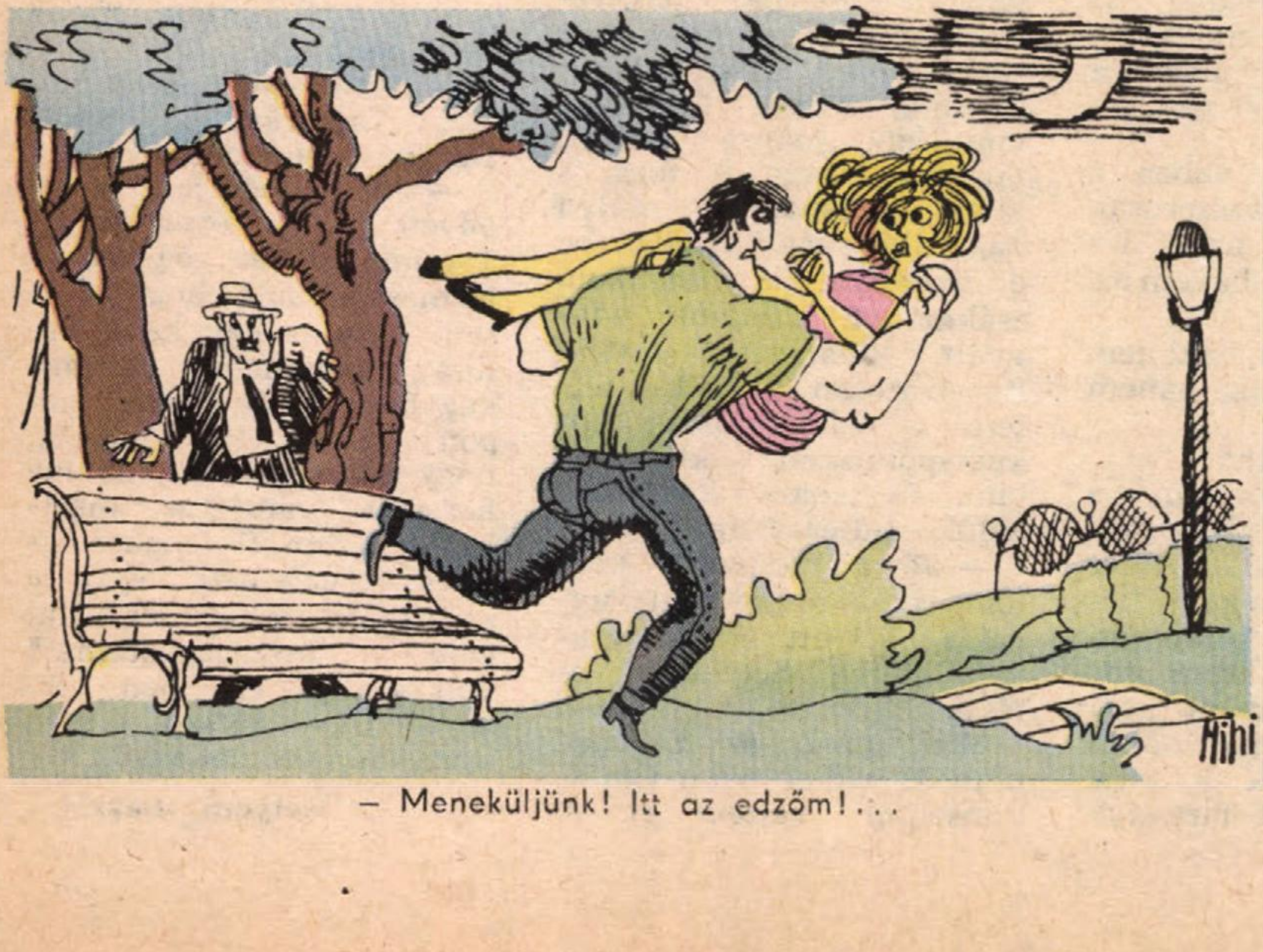

– Meneküljünk! Itt az edzőm!...

NEHÉZ GYERMEKKOR

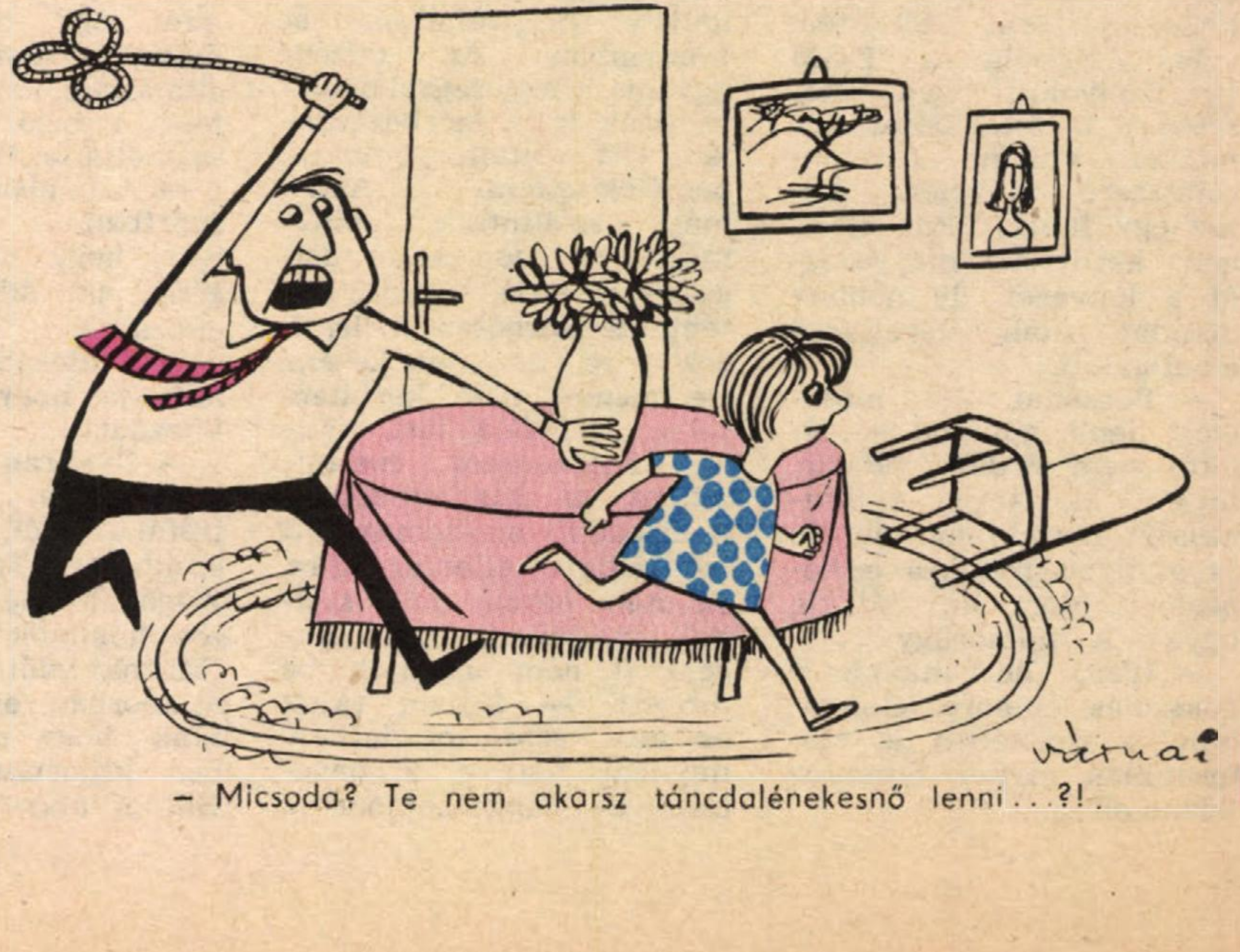

– Micsoda? Te nem akarsz táncdalénekesnő lenni...?!

FOGALMAK NAPI HASZNÁLATBAN

Mészáros András rajzai

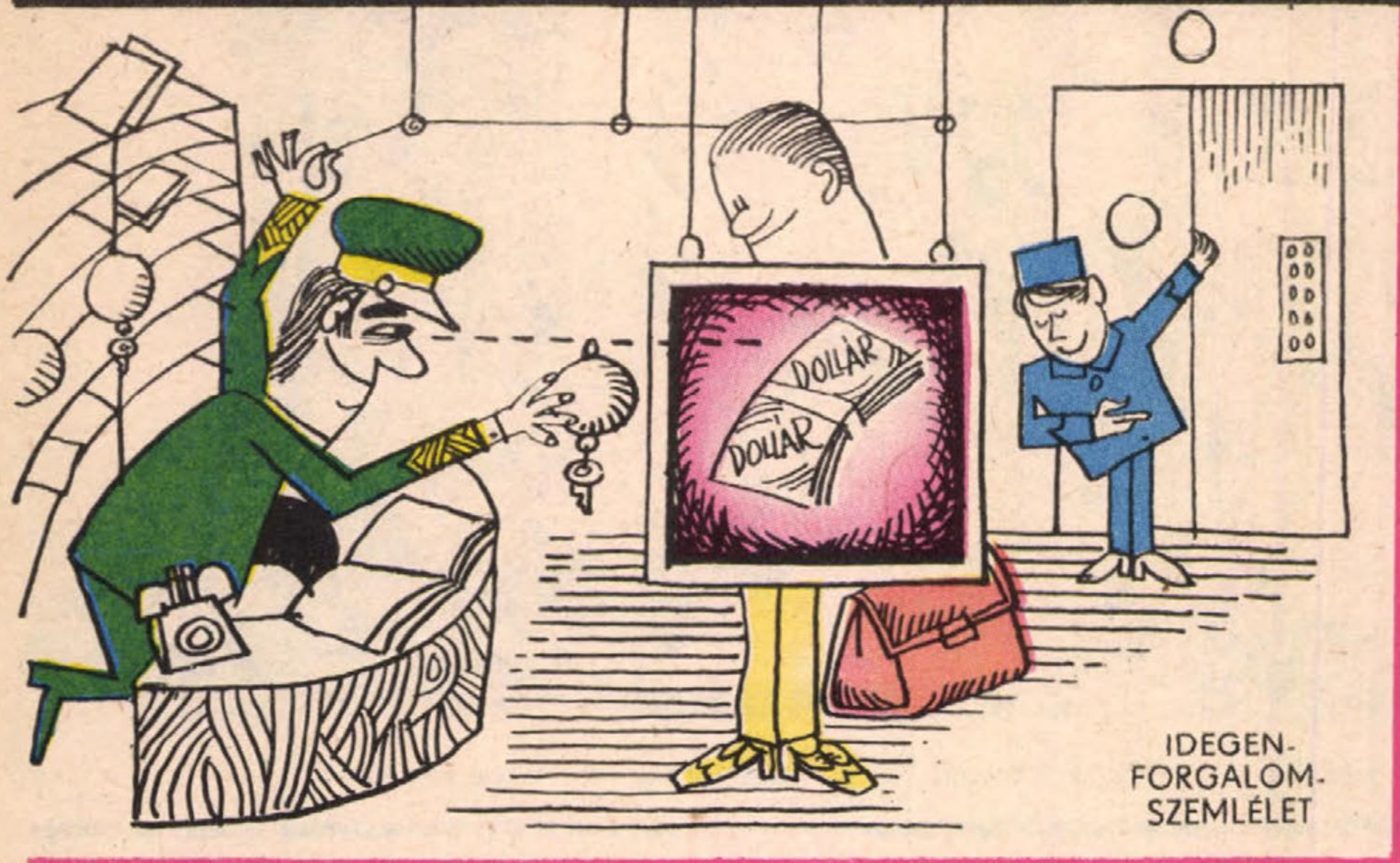

IDEGEN-FORGALOM-SZEMLÉLET

ALKALMI TÁRSULÁS

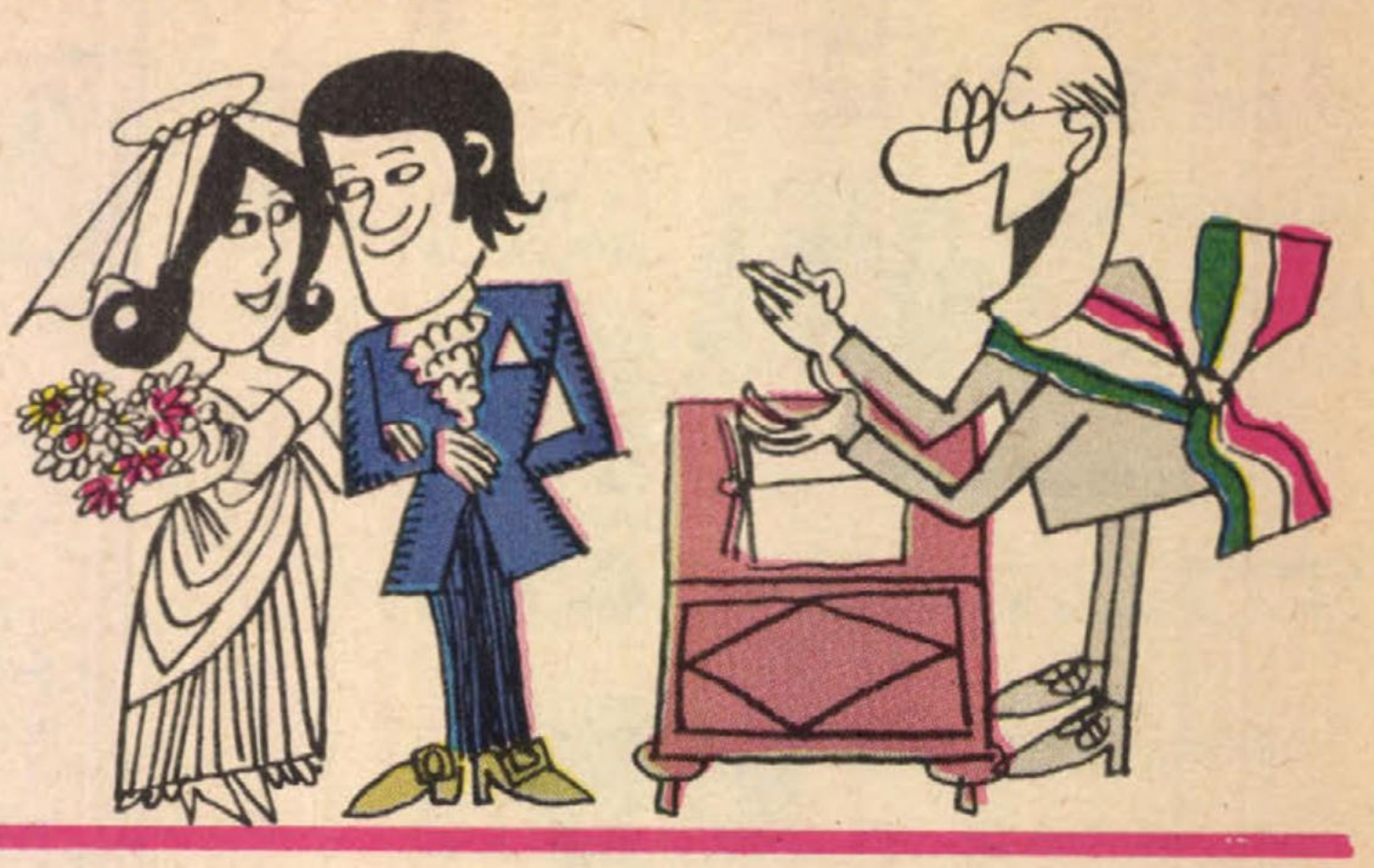

A PÉNZ FORGÁSI SEBESSÉGE

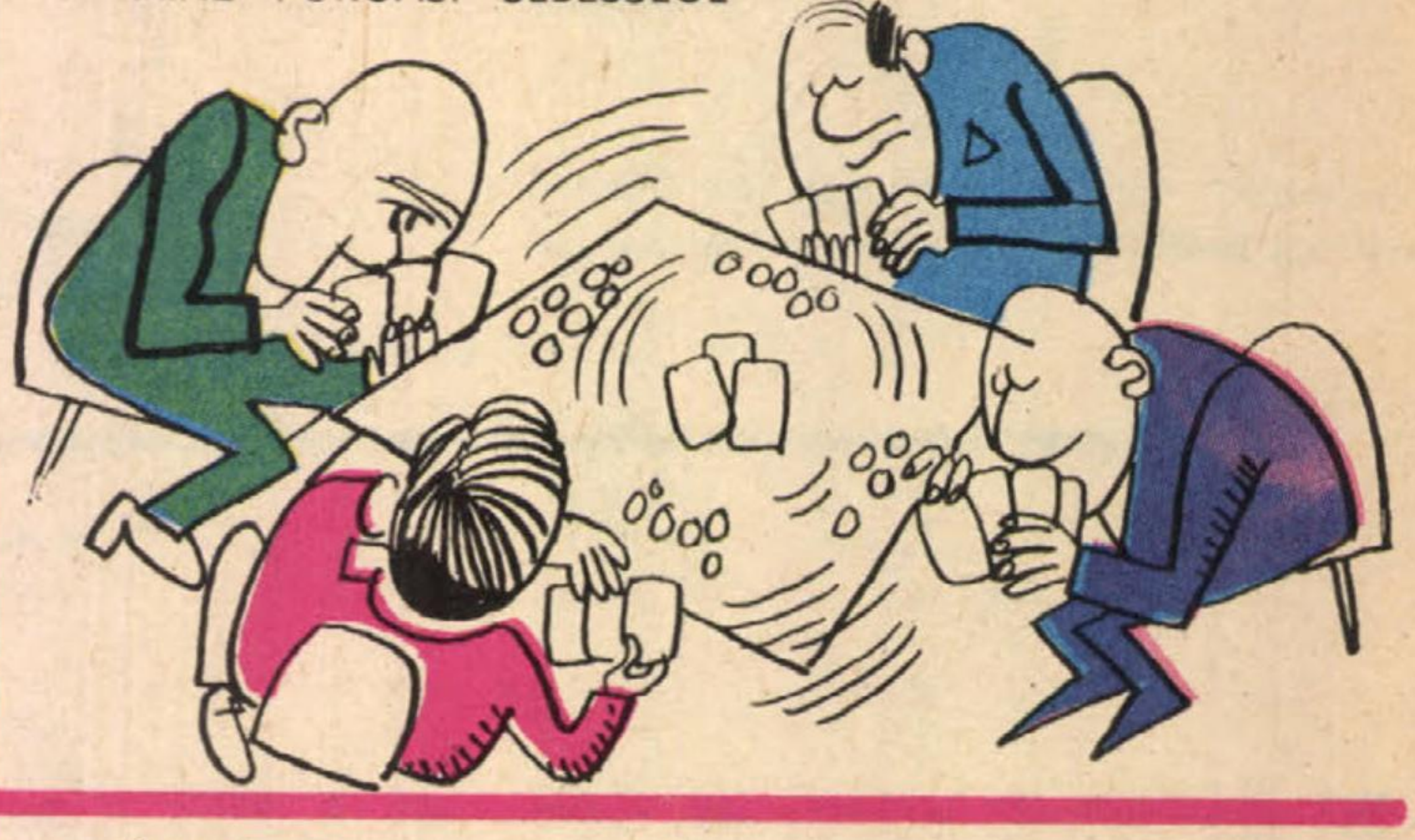

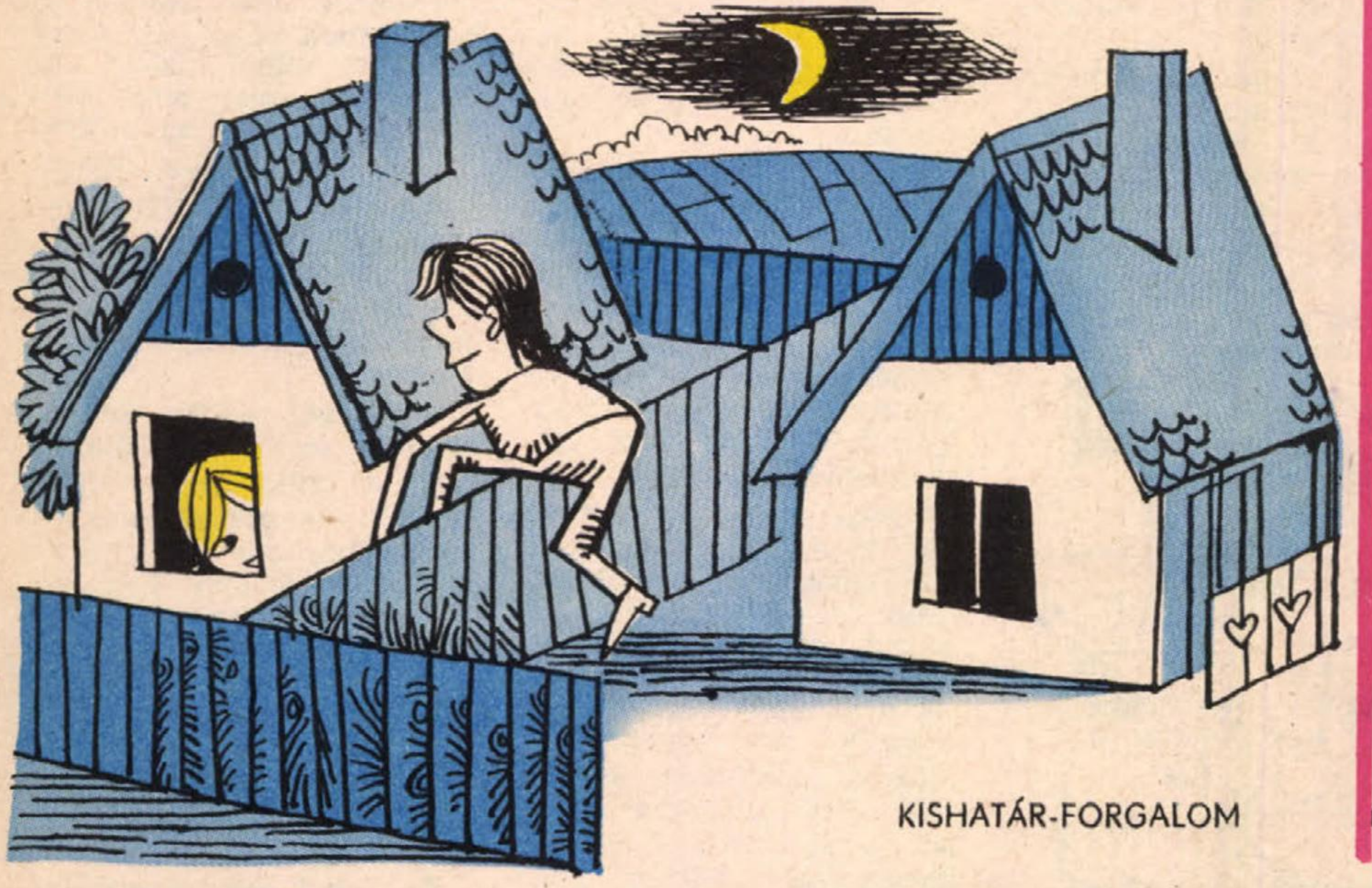

KISHATÁR-FORGALOM

ARÁNYOS TEHERVISELES

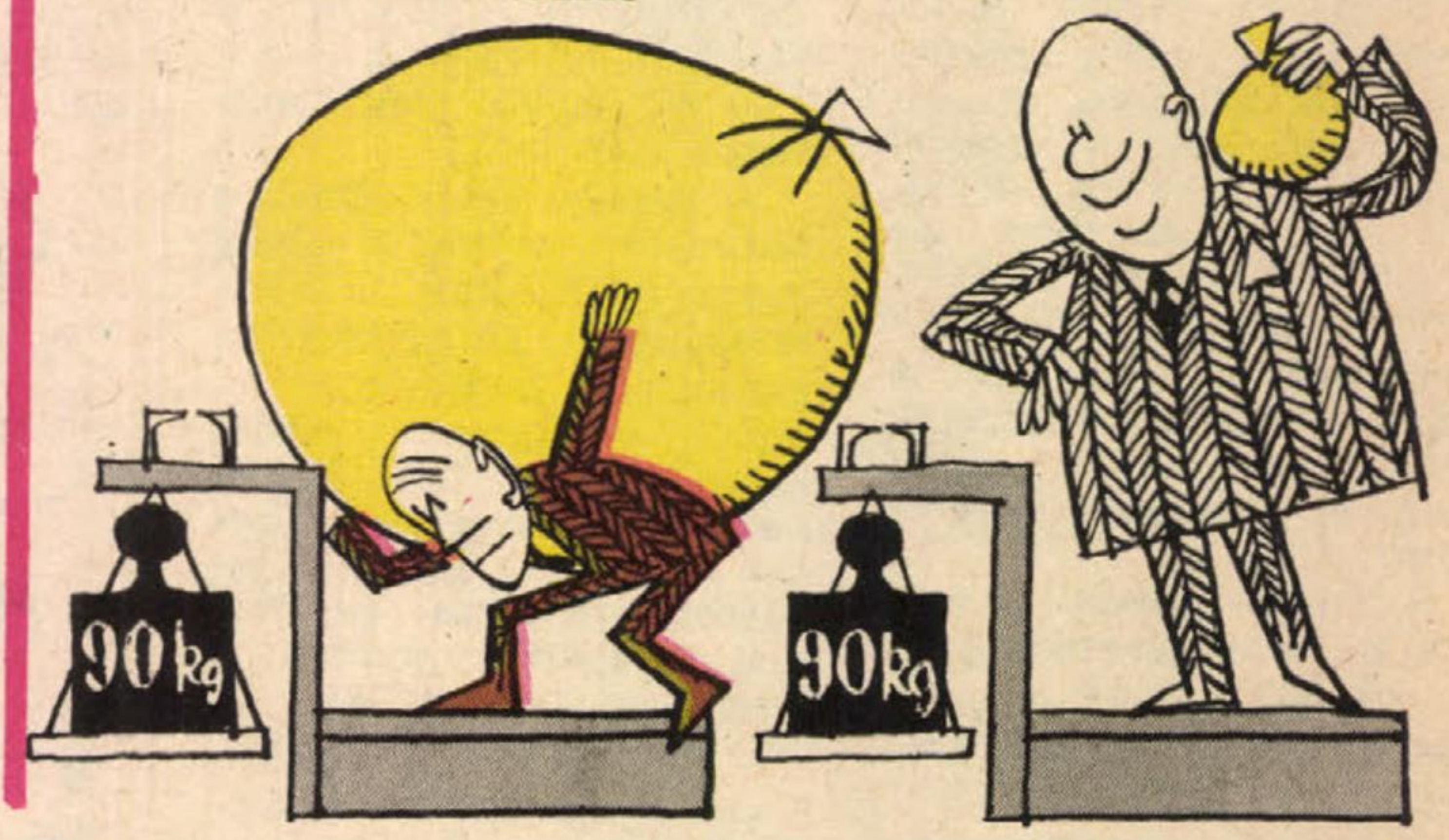

HUMORÜGYBEN PAPP LÁSZLÓVAL

A horogütését — jószerencsémre — nem tapasztaltam, a humorát azonban igen, tehát kellemes órát töltöttem vele. Mégpedig a KGM egy bonyolult nevű intézetének a fotolaboratóriumában. Valami fénymásolásszerű műveletet végez egy fantasztikus masinán, kezdte is magyarázni a lényegét, de néhány mondat után váratlanul elhallgatott.

— Bocsánat — mosolyog némi gúnnyal —, látom, nem érdekli. Pedig, higgye el, kevés technikásabb partnerem volt. No és amilyen tréfákra ez képes!... Mert az érdekli, ugye? A humorügy.

— Igen, de inkább a bokszolás humora. Gondolom, a szorítóban is előfordulnak olykor humoros jelenetek...

— Valóban előfordul.

A jó múltkor a belgrádi Európa-bajnokságon találkoztam egykori első olimpiai ellenfelemmel, egy finn bokszolóval. Jelenleg jó nevű bíró. Nagy lelkendezve üdvözölt, s mindenkinek elmondta, hogy én vagyok az a jópofa magyar, aki annak idején megtréfáltam őt Londonban. Az történt ugyanis, hogy reggel nyolcra írták ki a mérkőzésünket. Ott voltam pontosan, bemelegítettem. Aztán mást szólítottak. Eltelt másfél óra, jön Adler Zsiga és mondja, tévedés történt, de sürgősen melegítsek újra, én következem. De megint nem kerültem sorra. Dél felé járt, amikor harmadszor melegítettem, és harmadszor is a kispadon maradtam. Ott csüggedtem étlen-szomjan. Délután három felé szólnak, melegítsek újra. „Engem ti nem ugrattok be többet!" — fújtam rájuk és meg sem mozdultam, mígnem hallom a nevemet a hangosbemondón. Föl a kesztyűt, le a köpenyt és belépek a szorítóba. Szemben találtam magam a finnel. Csaknem egy fejjel magasabb nálam, jó kötésű, masszív gyerek, úgy mozog, hogy csak kapkodom a fejem, de hiányzik a melegítés, merev vagyok, kapok háromnégy akkora fülest, mint egy nagykabát. A második menetben aztán eltaláltam. Mire magához tért, a bíró már rég elszámolta a tízet.

— Azt hiszem, ebben a sportban százszorosan igaz, hogy nem az a legény, aki adja, hanem az, aki állja.

— Pontosabban, aki nem állhatja, hogy ütik, hanem visszaüt!

— Gyakran dühös?

— Ugyan. Szeretem a tréfát. Sőt, viszonozni szoktam. Tudja, Adler Zsigának meg nekem közös hobbynk a horgászás. Helsinki előtt, a tatai edzőtáborban engedélyt kértünk, hogy pihenő időnkben kijárhassunk a tóra. Három napon át tartottuk szorgalmasan a botot, de nem volt szerencsénk. Egy macskának való vacakot sem fogtunk. Mondanom se kell, az egész tábor velünk szórakozott: „Tudnak már úszni a kukacok?" „Jó trükk ez a horgászás!" A negyedik napon, egy óra eredménytelen horgászás után, berohantam a táborba: „Gyerekek, adjatok gyorsan egy zsákot, mert akkora halat fogtunk, hogy...!" Kaptam egy jókora zsákot, mentem vissza a tóra, s alig negyedóra múlva nagy büszkén vittem be a vállamon a ficánkoló zsákmányt. Mindenki odagyűlt, kíváncsian lestek. Én óvatosan a földre tettem a zsákot, nagy hókusz-pókusszal kibontottam, és akkor kimászott belőle Adler Zsiga.

— Jó a módszere, közlöm is az olvasókkal: ugratás helyett visszaugratás, méreg helyett nevetés...

Mint profi az Európa-bajnoki címet a dán Christiansentől vettem el. A visszavágóra náluk, Koppenhágában került sor. Ő fogadott, nagyon szívélyesen és szavamat vette, hogy estére nem csinálok programot, mert a mérkőzés után vendégül akar látni a rezidenciáján, ahol nagy lakomát rendez a tiszteletemre. Aztán következett a mérkőzés. A harmadik menetben eltaláltam, csak tizenháromnál kelt föl. Úgy látszik, rossz helyre üthettem, mert kihagyott az emlékezete, elfelejtette, hogy meghívott.

— Gondolom, azért tellett vacsorára a profi Európa-bajnoknak.

— Jól gondolja, tellett bőven. Hat éven át... Tanúm rá az ég és a Nemzeti Bank, hogy hoztam haza is egy kevés valutát, mígnem hatvannégyben... Egy szép napon kiderítette valaki, hogy nincs szükség az így keresett valutára, merthogy a profi bokszolás nem egyeztethető össze a szocialista erkölccsel. Hat évig összeegyeztethető volt... Én ezt nem értem. Úgy látszik, még sincs humorérzékem.

Sólyom László

ÚJ SZENVEDÉLY

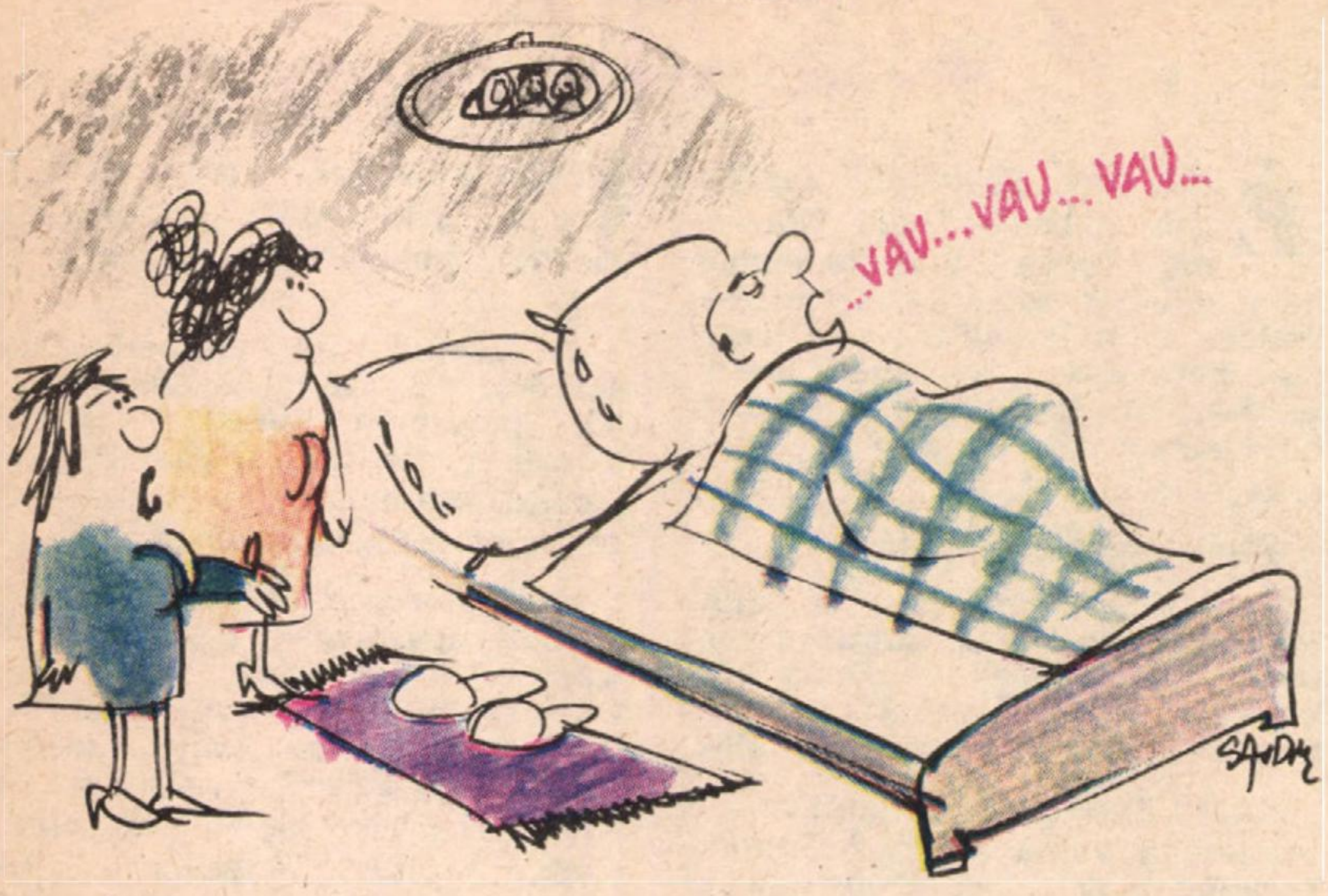

– Amióta rászokott az agárversenyekre, olyan nyugtalanok az éjszakái..

KAMBODZSÁBAN

Schwott Lajos rajza

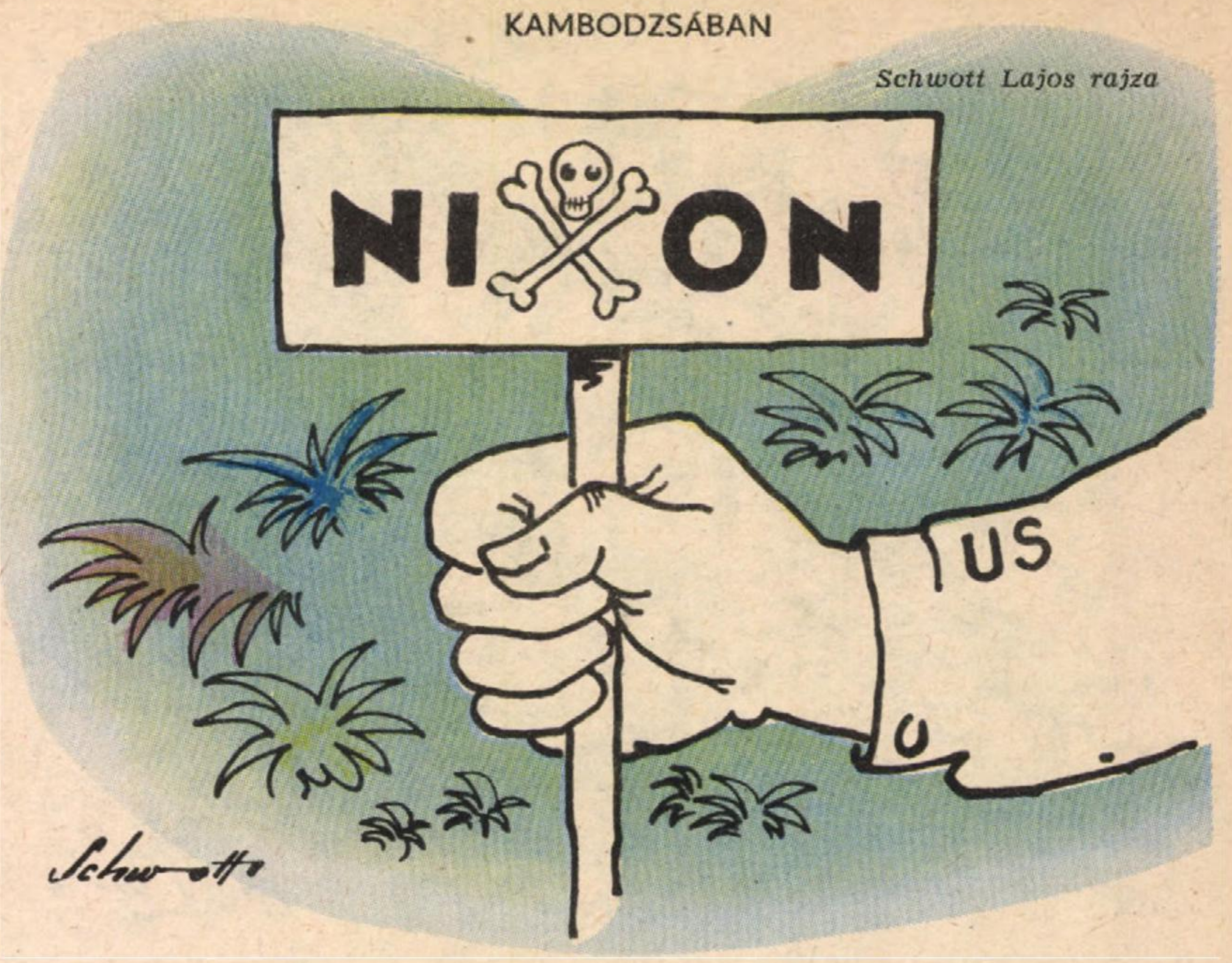

Amerikából jöttünk, mesterségünk címere..

ÉLETKOR-NÖVEKEDÉS

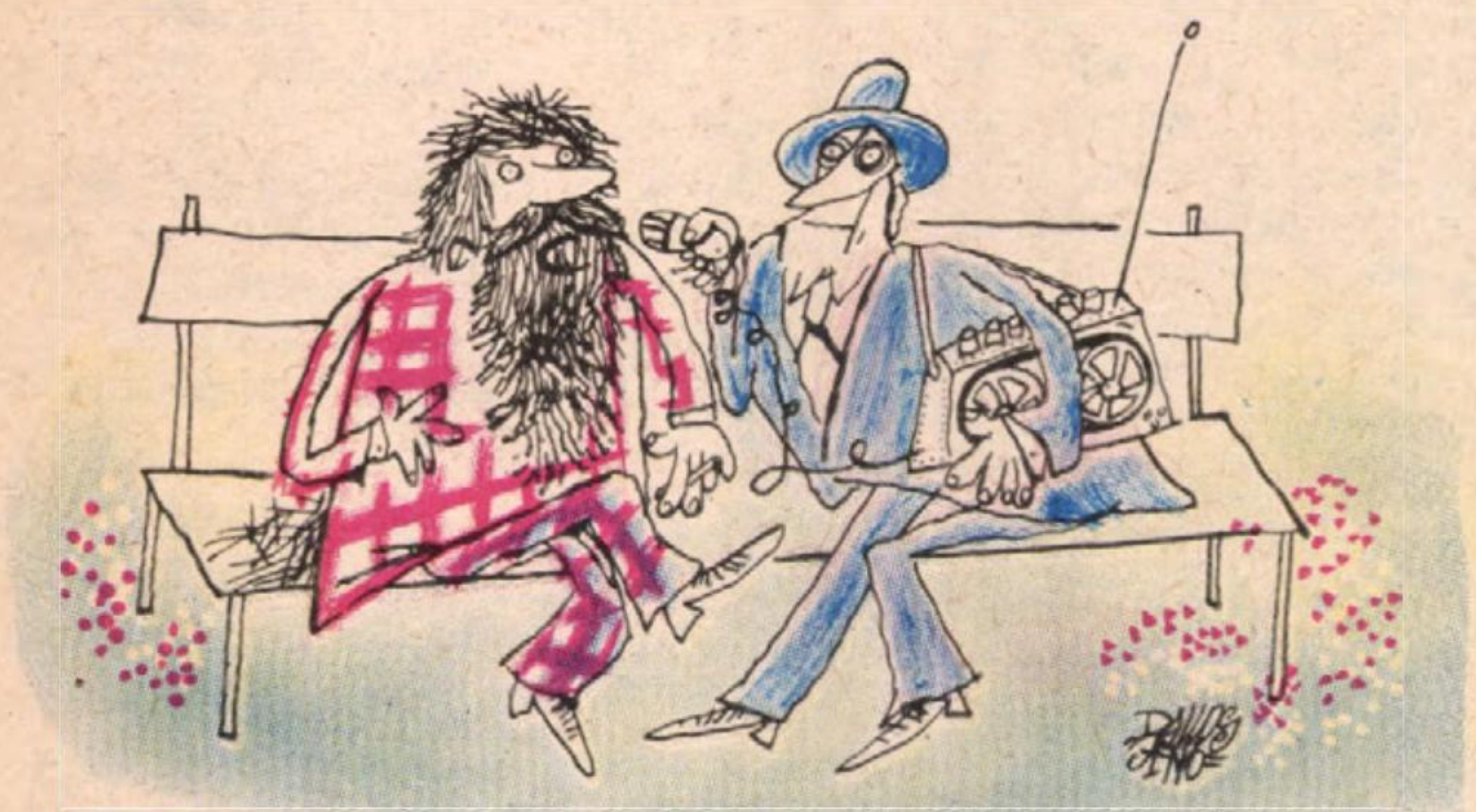

– És hogy érte meg ezt a magas kort?
– A bátyám még idősebb. Huszonhárom éves.

AKIK ESTE VANNAK KINT A VÍZBŐL

Kevés olyan határozott rendelkezés látott napvilágot az ifjúság kordában tartására, mint amilyet a Fővárosi Fürdőigazgatóság adott ki június elején. Közleményben tudatta, hogy a Gellért pezsgő- és hullámfürdőben bevezeti az esti fürdést, egyelőre heti három napon, 20.30-tól 23 óráig. De nyomatékosan hozzátette, hogy „a fürdőt az említett időben csak 18 éven felüliek látogathatják”.

Miért nem fürödhetnek a Gellértben a fiatalok este?

Én megértem azt, hogy egyes filmek bizonyos koron alul nem ajánlottak. Bár vannak minden korlátozás nélkül megtekinthető olyan alkotások, amelyek nem tesznek jót egyetlen korosztálynak sem. De a filmek csupán „nem ajánlottak”. Ha a koron aluli nagyon akarja — megnézheti. Ám a Gellértben este nem fürödhet.

Úgy-ahogy azt is megértem, hogy a vendéglátóiparban 20 óra után nem szolgálják ki a felnőtt-kíséret nélküli fiatalkorúakat. Igaz, hogy e rendelkezés végrehajtása során előfordult, hogy két fiatalkorú kemény visszautasításra lelt egy cukrászdában, amikor 20 óra 5 perckor 1—1 krémest rendelt. S az is megtörtént, hogy egy fiatalkorú illuminált papával és mamával állított be este egy italboltba. A fiatalkorú megkapta a fél kevertet, mert nem volt ráírva az arcára, hogy hány éves, különben is szülői kísérettel jött, a papa meg a mama viszont nem kapta meg a fél kevertet, mert nagyon is rá volt írva az arcukra, hogy illumináltak. — De a Gellért fürdőben este még szülői kísérettel sem tobzódhatnak a fiatalok.

A közleményt egyébként egy 16 éves diák mutatta nekem méltatlankodva. Megkérdeztem, jutott-e már az eszébe, hogy jó lenne este a Gellértben fürödni?

— Soha — felelte. — De hogy ilyen egyértelműen megtiltották, éget a kíváncsiság: mi lehet ott, amiben mi nem vehetünk részt? Miben különbözhet az esti fürdés a nappalitól? Lehet, hogy csupán arról van szó, hogy a fürdőigazgatóságon ugyanúgy gondolkodnak, mint lányismerősöm szülei, akik két pofonnal fogadják a lányt, ha este 9 után ér haza, mert — szerintük — csak este 9 tájban lehet olyasmit csinálni, amit — szerintünk — délután háromnegyed 5-kor is.

Mostantól kezdve azonban ők is és a hozzájuk hasonló lányos szülők is nyugodtabbak lehetnek. Ha a gyerek nem tér haza a kiszabott időre, egy bizonyos: nem fürdött a Gellértben.

Földi Iván

NŐI DOLGOK

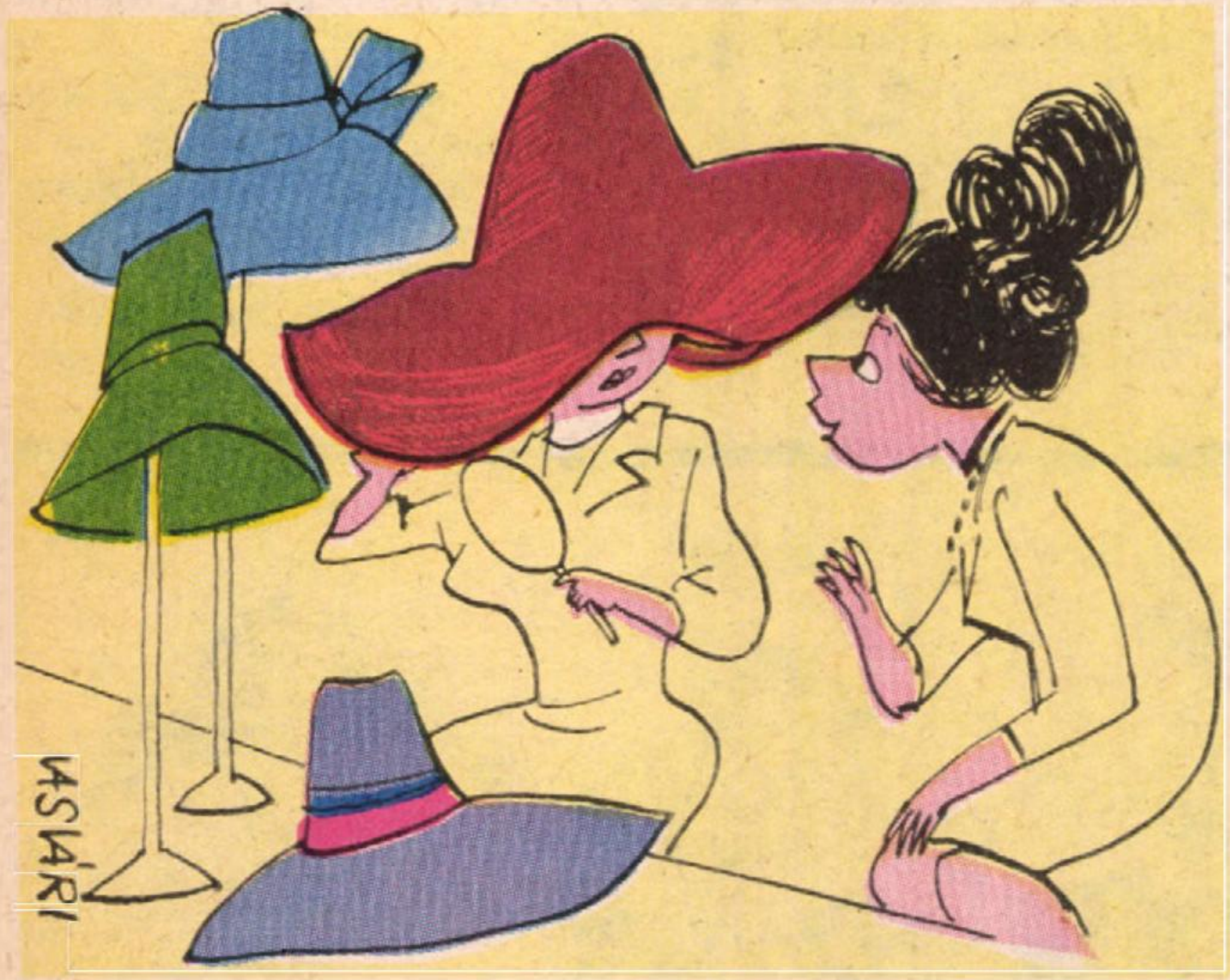

– Előnyös neked ez a kalap, drágám..

VERSENYEN

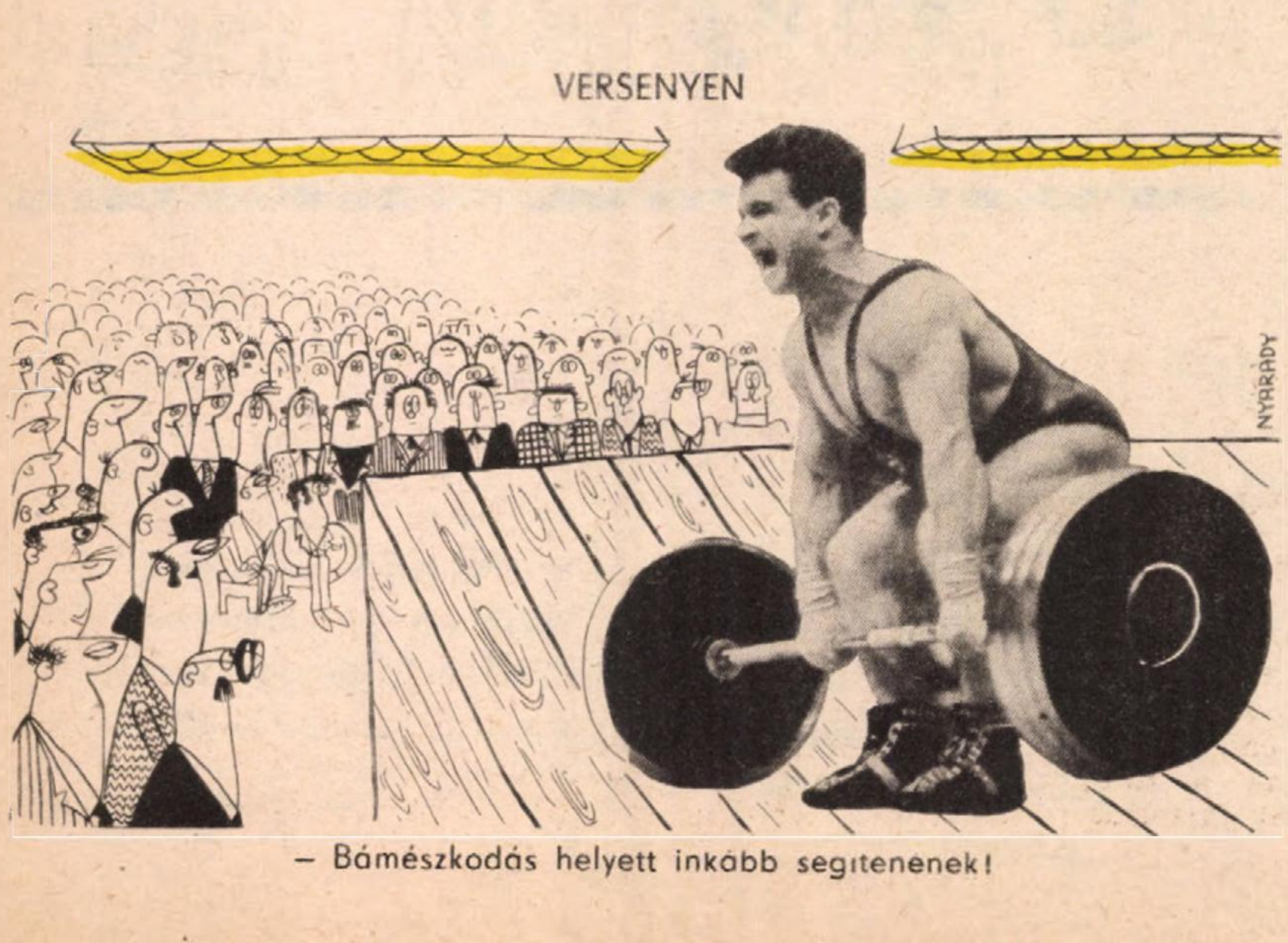

– Bámészkodás helyett inkább segítenének!

JOGOS AGGODALOM

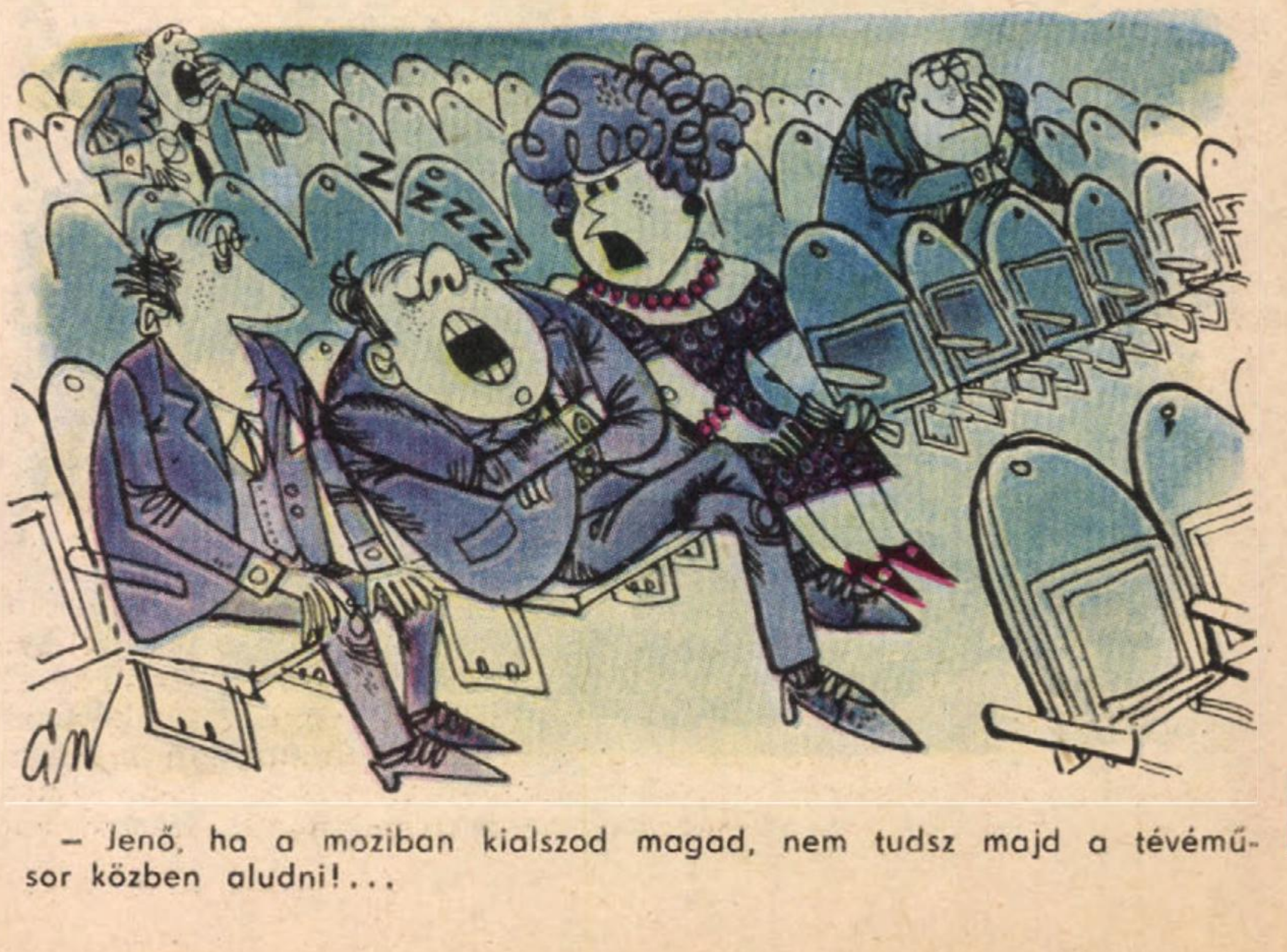

– Jenő, ha a moziban kialszod magad, nem tudsz majd a tévéműsor közben aludni!...

A NAGY MUTATVÁNY

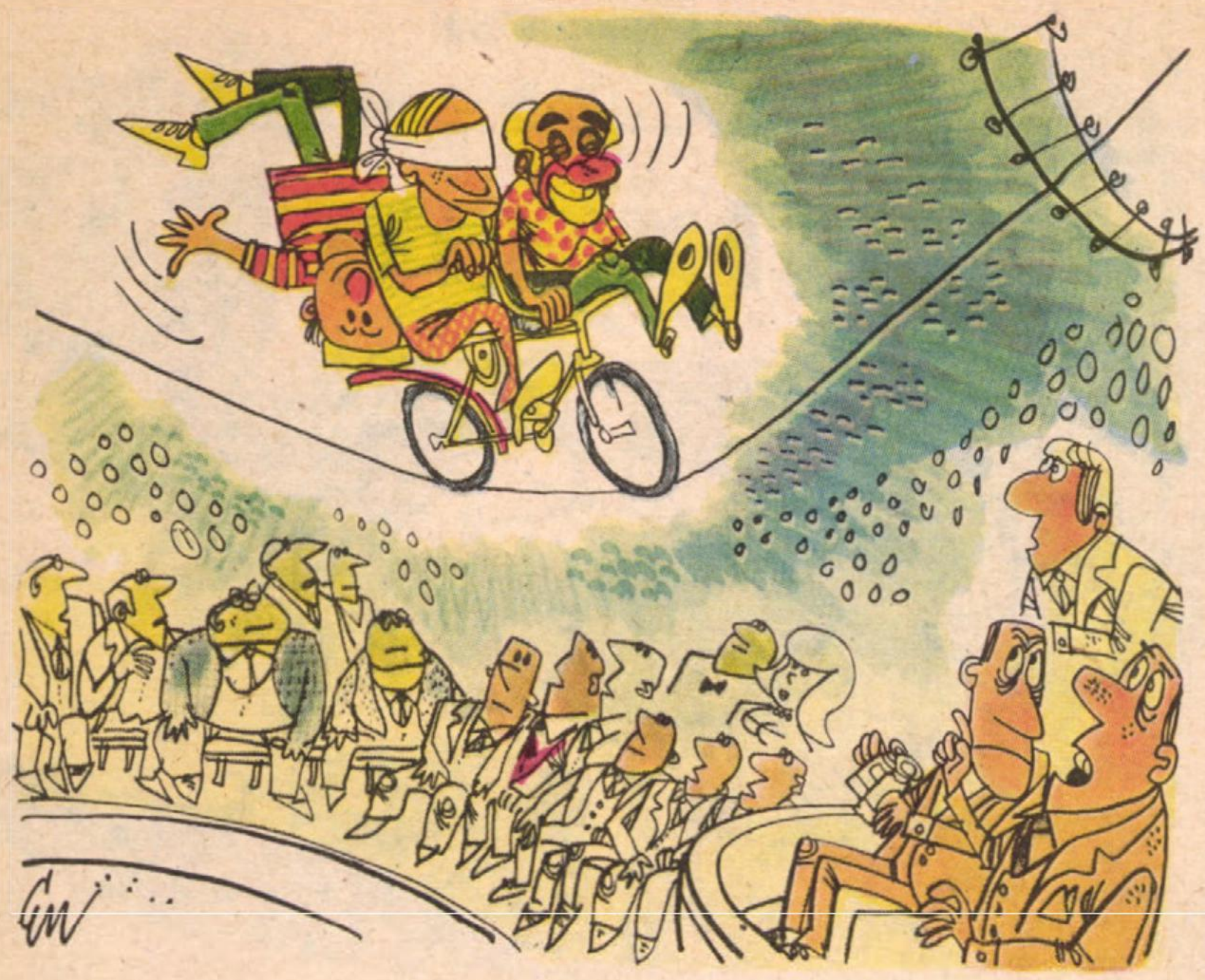

– Ez is kunszt? Próbáljanak átmenni a Kálvin téren!

NAGY ESZMÉK . . .

Mao Ce-tungot külföldön is megirigyelték. Másnak is lehetnek idézésre alkalmas gondolatai. Így például az amerikai könyvpiacon nemrég jelent meg Chicago polgármesterének, Richard C. Daley úrnak „Idézetek" című könyve, amelyet ugyan Chicago népe nem emel jobbjával lelkesen a magasba, de meg kell állapítani, hogy vannak benne bölcs mondások, amelyek irigységre késztethetik korunk legnevesebb eszmegyártóit is. Egy idézet: „Az embereket az távolítja el egymástól, hogy nem tudnak közeledni egymáshoz." Ezzel kapcsolatban felidézik egy másik „nagy" amerikai gondolkodónak, néhai Calvin Coolidge elnöknek mondását a munkanélküliségről: „Ha sok embert dobnak ki állásából, ez munkanélküliséghez vezet."

JUTALOM

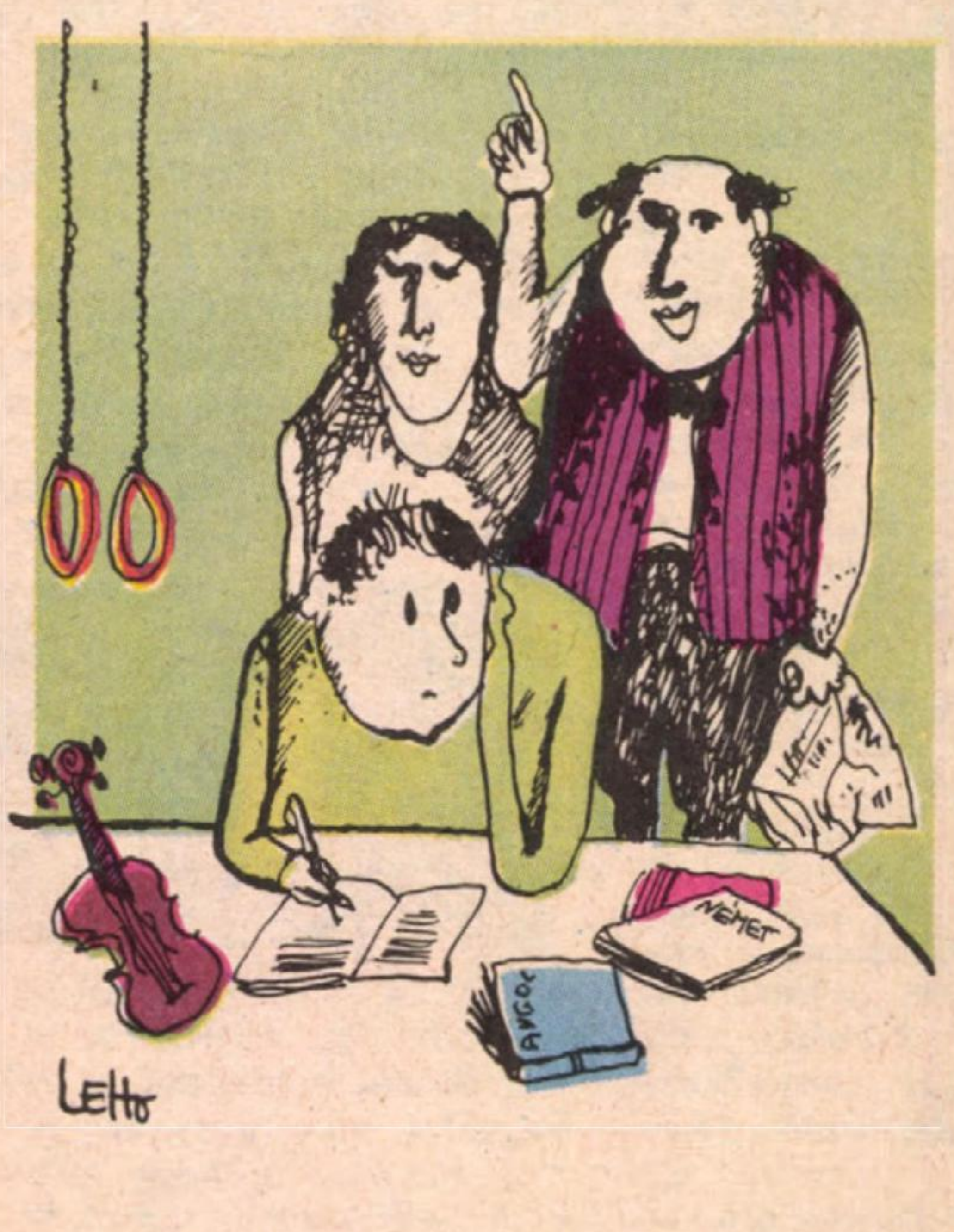

– Ha jó lesz a bizonyítványod, ősztől beiratunk külön vívásra is!...

MUNKAERŐ-CSÁBÍTÁS

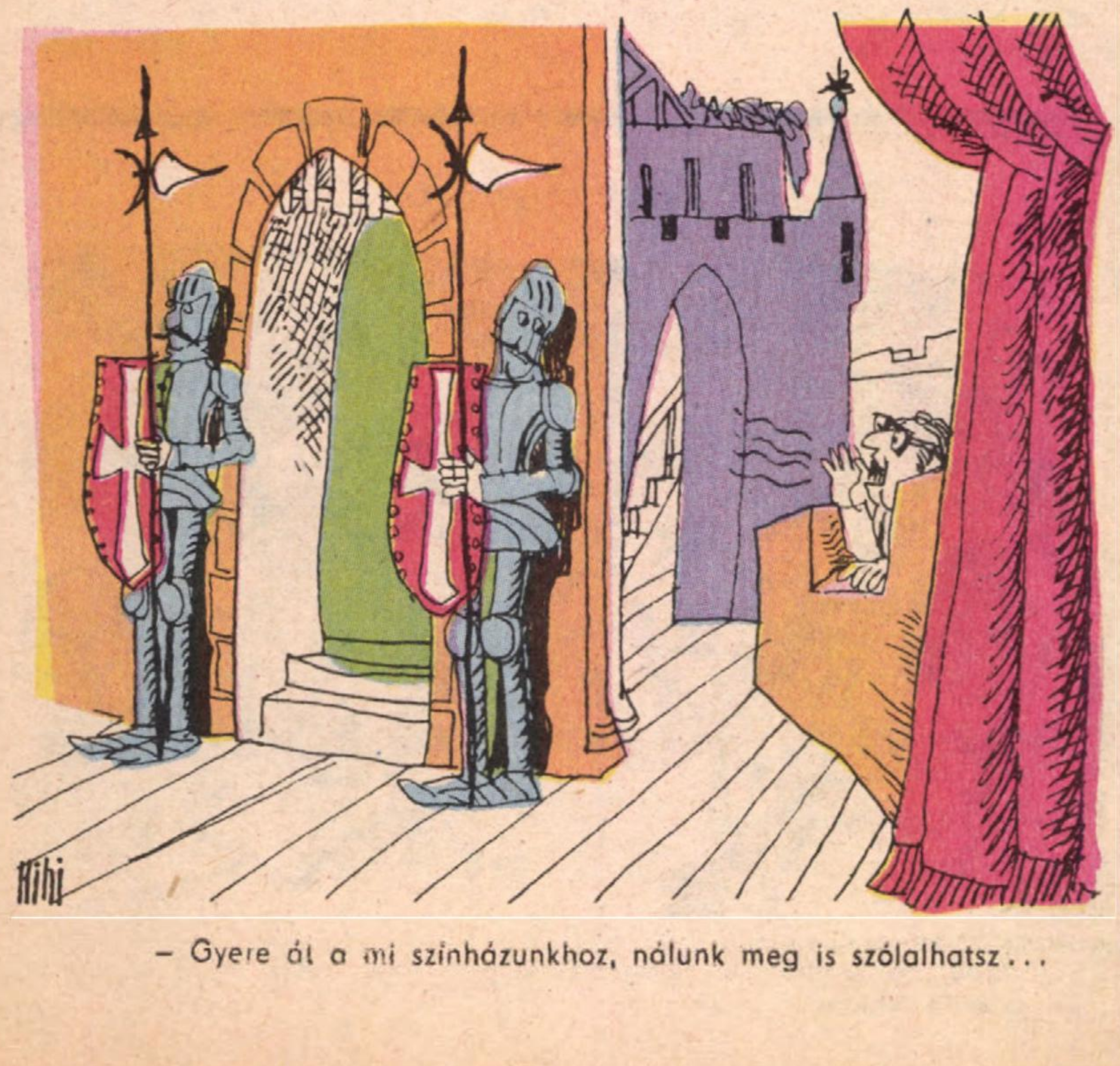

– Gyere át a mi színházunkhoz, nálunk meg is szólalhatsz...

zsebártalom

Évről évre fáradtabb vagyok, nehezebben mozgok. Koromnál fogva tulajdonképpen nem indokolt, talán az étrendemet kellene felülvizsgálni. Az is hagyján: nem eszem túlságosan sokat, zsírosat, fűszereset. Nem mondom, hogy eleget mozgok, de a napi séta soha nem marad el.

Mitől vagyok ilyen fáradt?

Néha úgy érzem, hogy a vállamat ólomsúly húzza, mintha a testemre malomkövek volnának kötve. Igaz, nem mindig. Amint levetem a ruhámat, megkönnyebbülök.

Amint levetem a ruhámat... A ruhámban volna a hiba? Gondolkozzunk csak! Nem járok páncélban, szűrben-subában, vastag szepesi posztóban. Ruha nélkül mégis könnyebben érzem magam, tagadhatatlan.

Azt hiszem sejtem, mi a baj. Évről évre nehezülök. Nem én nehezülök, a mindenségit, a zsebeim nehezülnek. Amikor kezdtem az életet, jóformán semmi nem volt a zsebemben. A megállapodottság hozta magával, hogy zsebeim lassacskán megteltek mindazzal, amit egy középkorú civilizált embernek állítólag magával kell hordania. Elnehezedésem tehát egyfajta civilizációs betegség. Nemcsak porártalom, meg zajártalom kínoz bennünket, de a zsebártalom is.

Nos, nézzük mi van a zsebemben? Döbbenetes, ha végignézem a leltárt.

a) *Nyílászárófélességek:* lakáskulcs alsó, lakáskulcs felső, kapukulcs, liftkulcs, előszobakulcs, íróasztalkulcs, iratszekrénykulcs, könyvszekrénykulcs, irodaajtókulcs, kofferkulcs, aktatáskakulcs.

b) *Pipere- és tisztálkodási cikkek:* zsebkés, zseb-manikűrkészlet, zsebfésű, zseb-fogpiszkáló, zsebszappan, zsebkendő, fazonkendő, zseb-varrókészlet (elvileg lehetne).

c) *Foglalkozásom körébe tartozó tárgyak:* főgolyóstoll, algolyóstoll, golyóstoll betétek, ceruza, jegyzetfüzet, zseb-címtár, zsebnaptár, zsebóra, zsebmérce, ceruzahegyező, radír.

d) *Luxuscikkek:* cigarettatárca, egy doboz cigaretta, levéltárca (tele), pénztárca (üres), öngyújtó (rossz), gyufa (jó), szipka, szipkatisztító, kombinált sör- és konzervnyitó, orvosságos szelence.

e) *Személyem körüli tárgyak:* személyi igazolvány, szakszervezeti igazolvány, újságírói igazolvány, vállalati igazolvány, nyomdai belépő, katonai igazolvány, vasúti félárú igazolvány, villamos- és autóbuszbérlet, egyéb igazolványok. Feleség fényképe, egyik gyerek fényképe, másik gyerek fényképe, magam fényképe (!), fel nem nyalt posta- és okmánybélyegek, fel nem falt ebédjegyek, új és használt mozi-, színház-, meccsjegyek, tavalyi ruhatári szám fémből (?), elintézendők jegyzéke (riport, szülői értekezlet, névnapi távirat stb.).

f) *Köz- és magánokiratok:* nyugta cipőtalpalásról, Patyolattól, Gelkától, rádió- és tévéelőfizetésről, Ofotérttől, órástól, asztalostól, lakatostól, köszörűstől, szíjgyártótól, csizmadiától.

g) *Ismeretlen rendeltetésű tárgyak:* 3 db gémkapocs, kihúzott fog papírban, 1 zloty, fél mandzsettagomb, nagyító.

h) *Mi nincs a zsebemben?* (egyelőre) zsebtévé, zsebcirkáló, tapló, kovakő, turbina, aquincumi víziorgona, boa constrictor, busóálarc, gyúródeszka, föld-levegő rakéta.

Kész is volnánk. És még azt mondják — vers is van róla —, hogy a gyerekek telerakják a zsebüket mindenféle haszontalansággal!

Hej, régi szép idők, amikor mindössze egy másfél kilós acélgolyót meg két, öklömnyi Dunakavicsot rejtegettem a zsebemben!!

Novobáczky Sándor

ÉRDEMEK

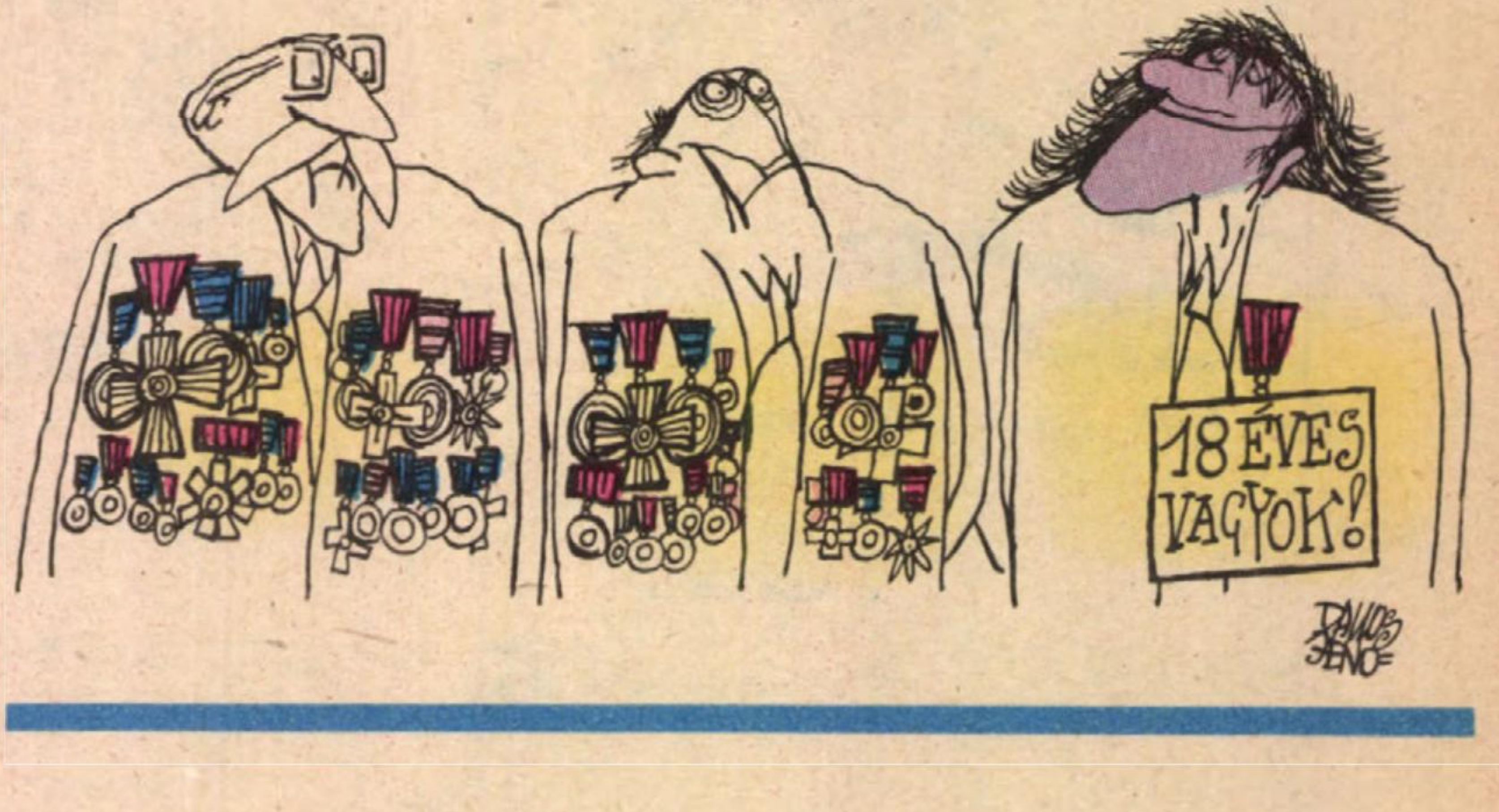
18 ÉVES VAGYOK!

alkotó-láz

Ihlete nem volt alkotásra,
a Jókai-padra ült le, hátha
megered még, mi elapadt:
Gyúljék a lusta képzelet,
a bizonyos, lázas pillanat.

A delej mégis megszakadt,
habár volt lázkeltő hatása:
Csücsülni hűvös volt a pad
s ettől szökött föl náthaláza.

Hunyadi István

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mivel pályáznának egy hazugságversenyen?

Hegedűs István:

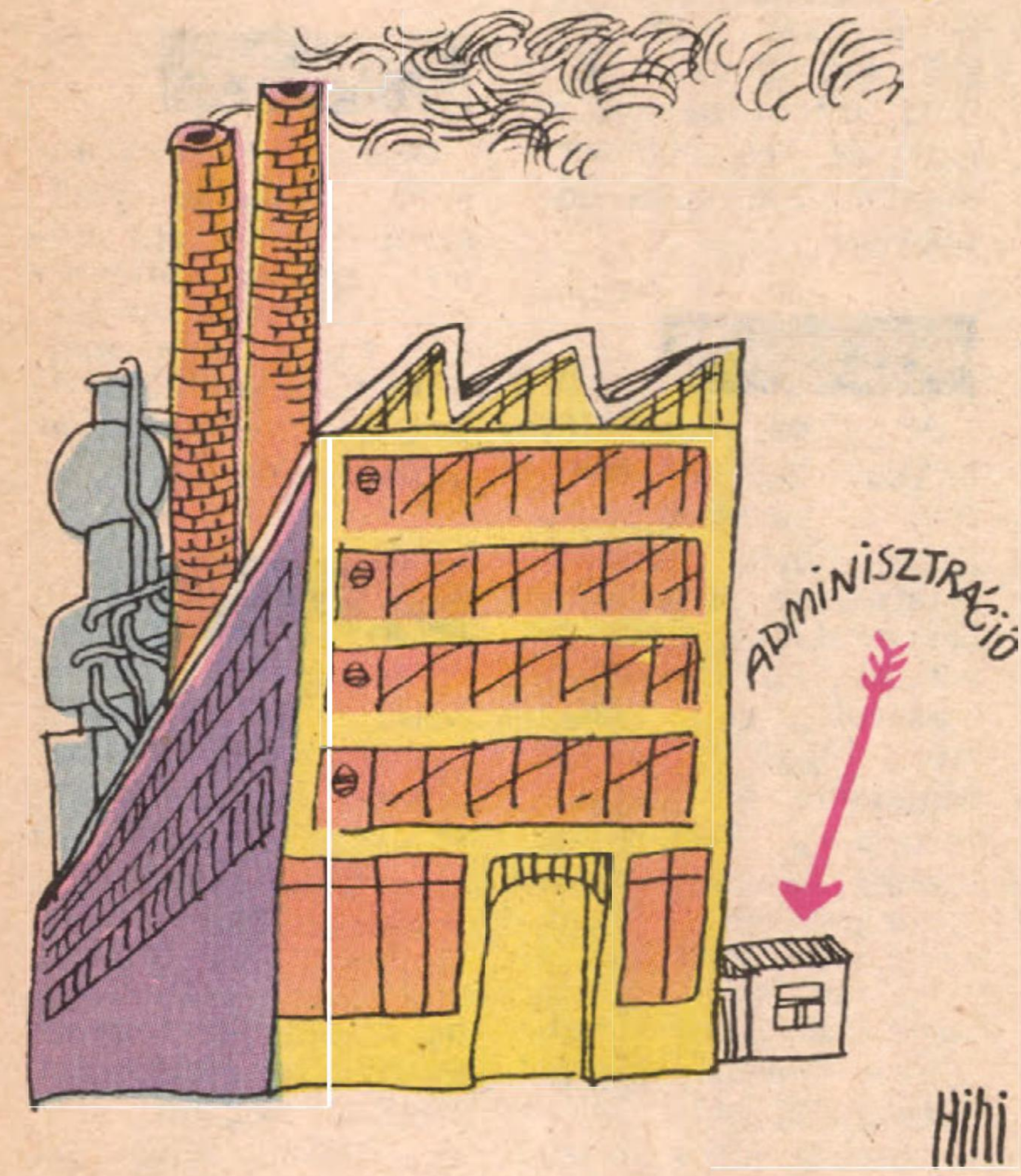
ADMINISZTRÁCIÓ

– Láttam egy gyárat, amelynek ilyen kis helyen elfért az adminisztrációja . . .

Endrődi István:

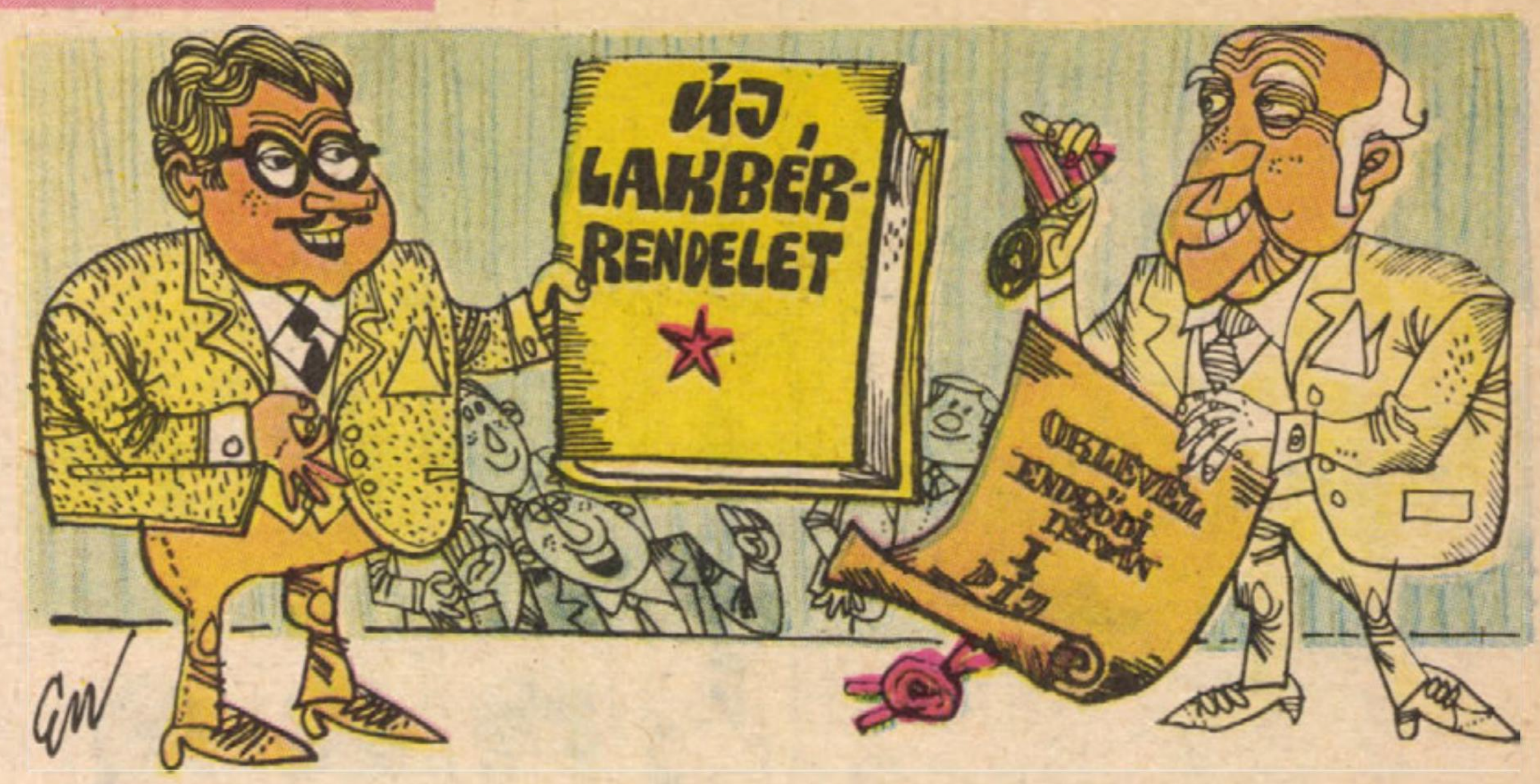
ÚJ, LAKBÉR-RENDELET
OKLEVÉL ENDRŐDI ISTVÁN I. DÍJ

– Ha azt mondanám, szóról szóra értem! . . .

Fülöp György:

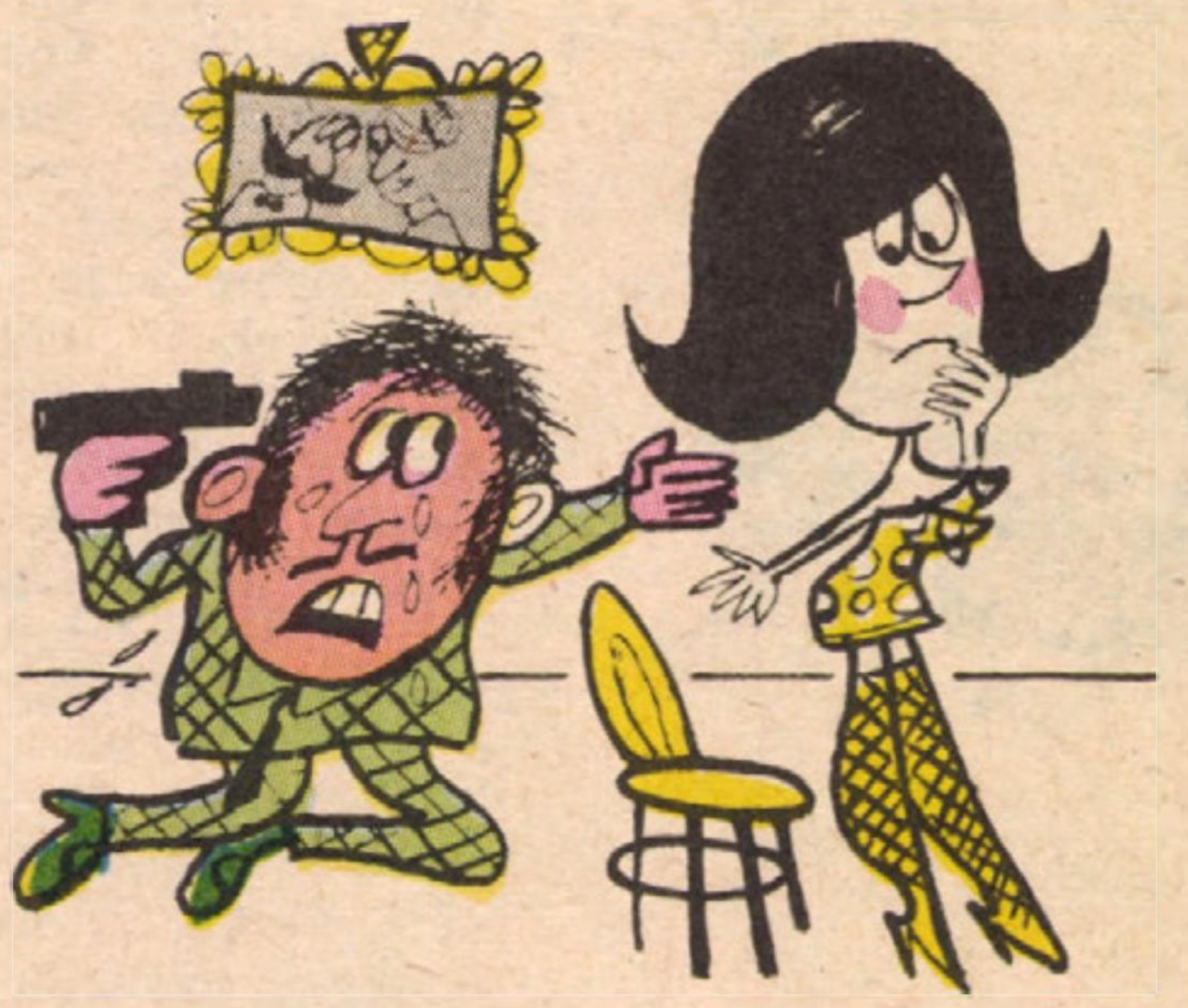

– Összegyűjtött szerelmi vallomásaimmal.

Erdei Sándor:

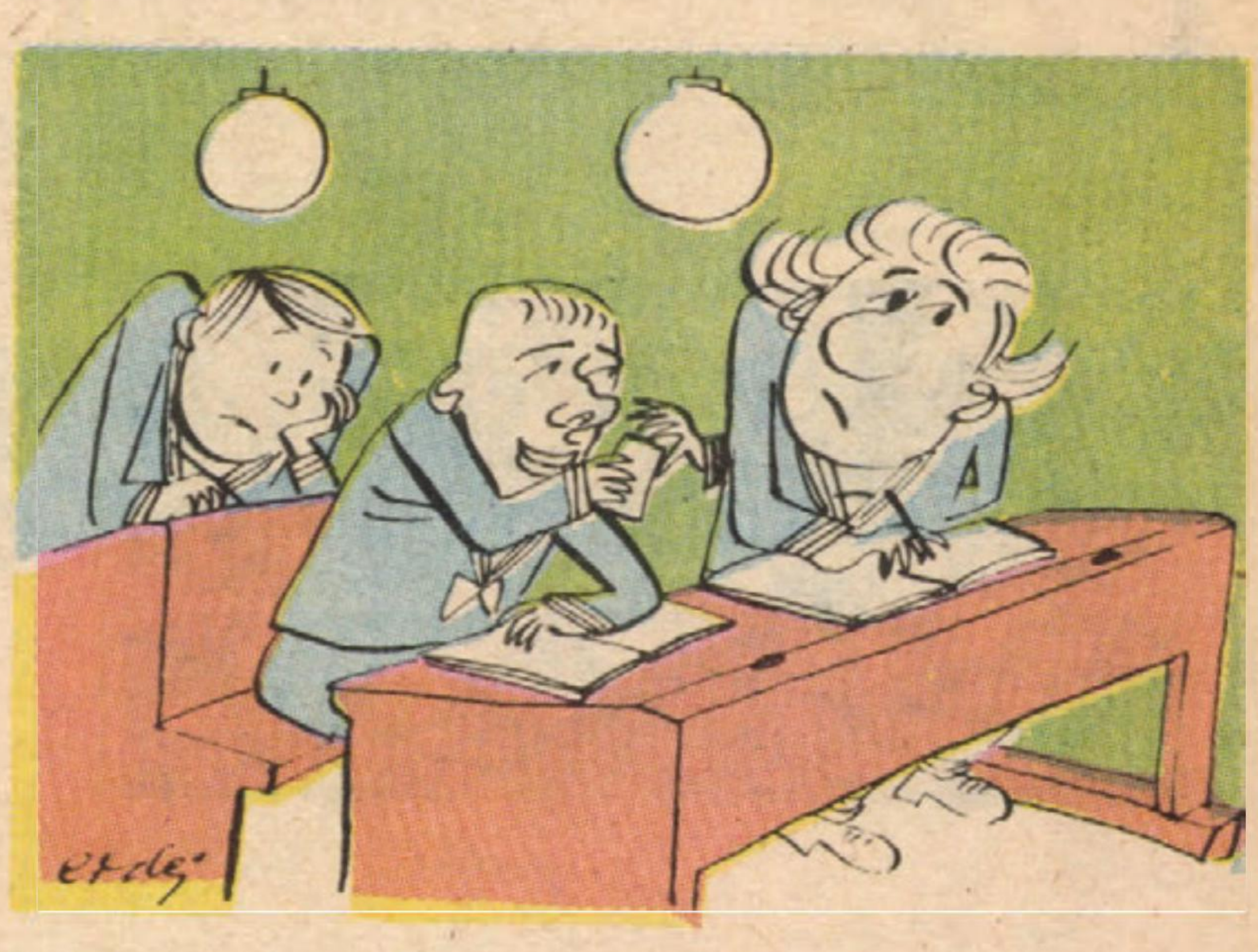

– Einsteinnel egy padban ültem, és tőlem puskázott a számtanórán . . .

Várnai György:

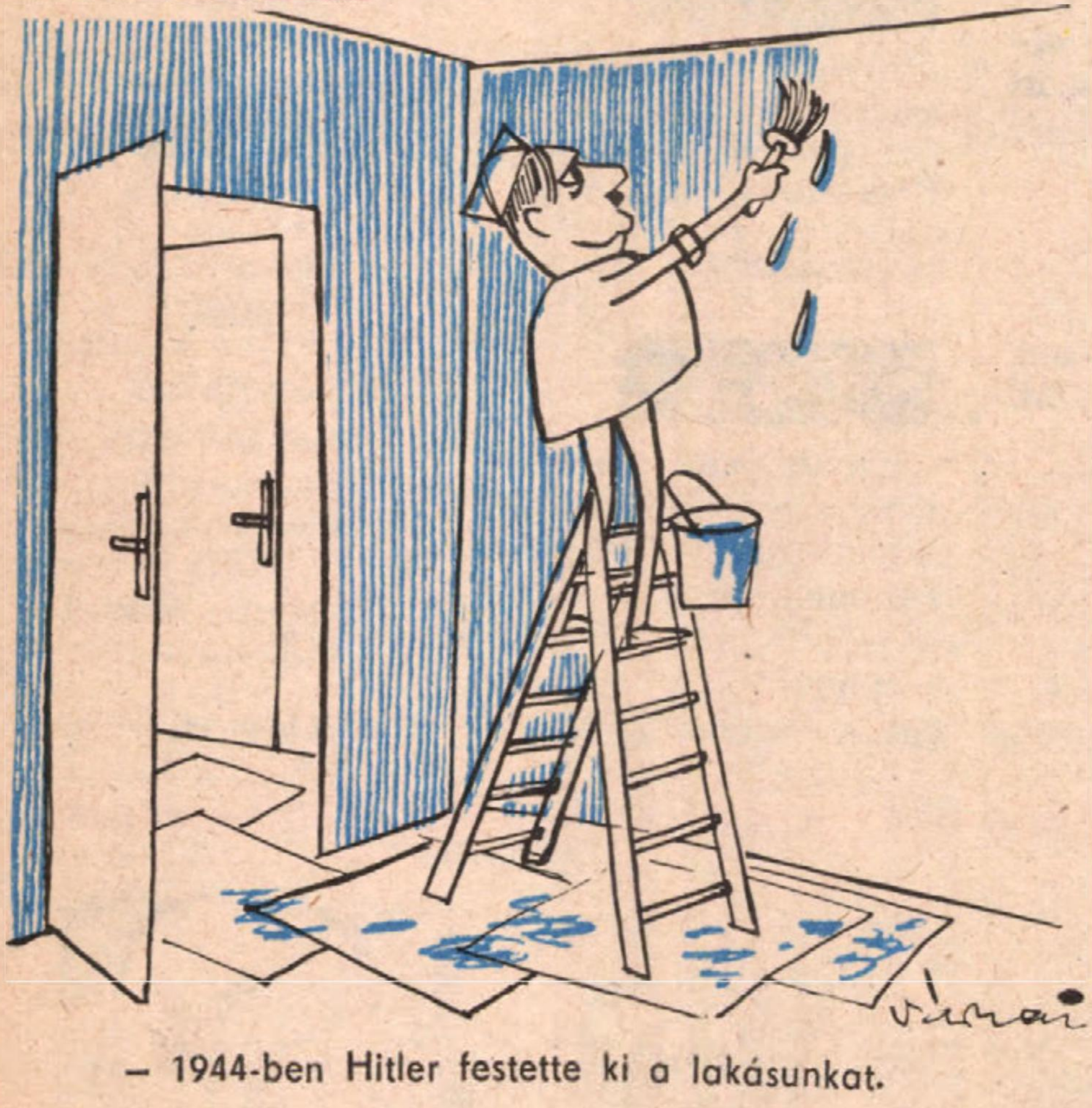

– 1944-ben Hitler festette ki a lakásunkat.

Sajdik Ferenc:

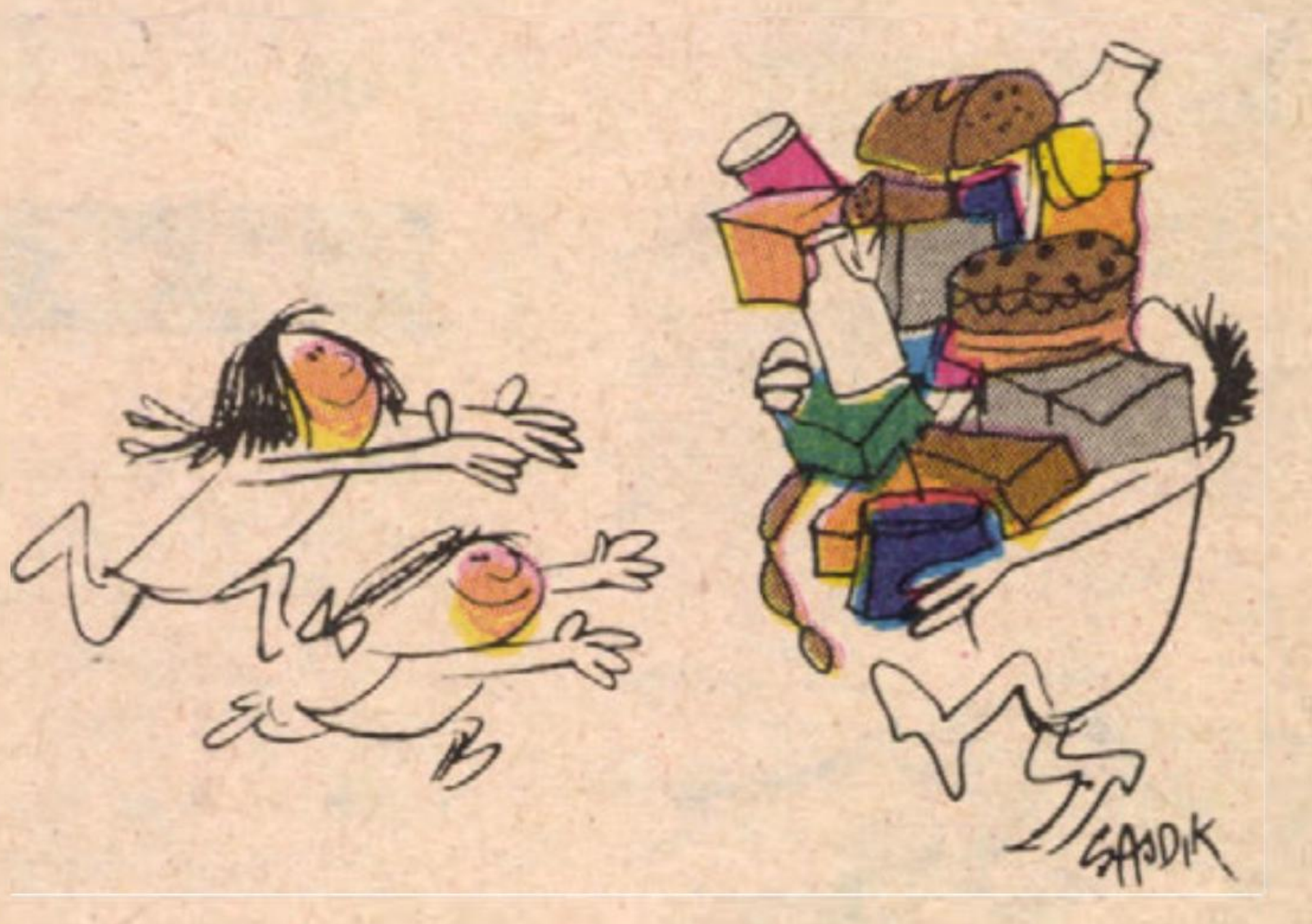

– A családi pótlékból tartom el a gyermekeimet.

Császár Tamás:

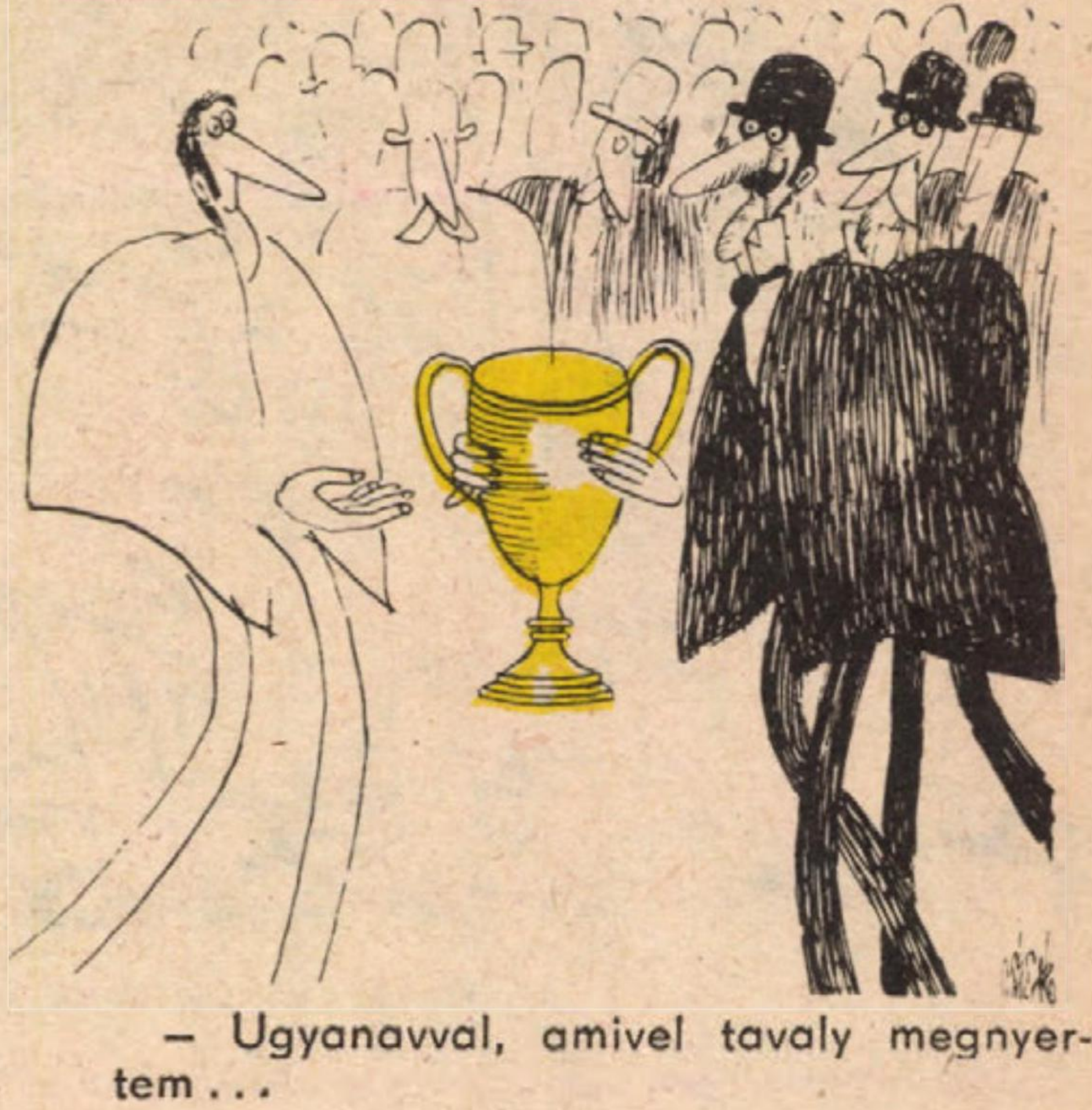

– Ugyanavval, amivel tavaly megnyertem . . .

Vasvári Anna:

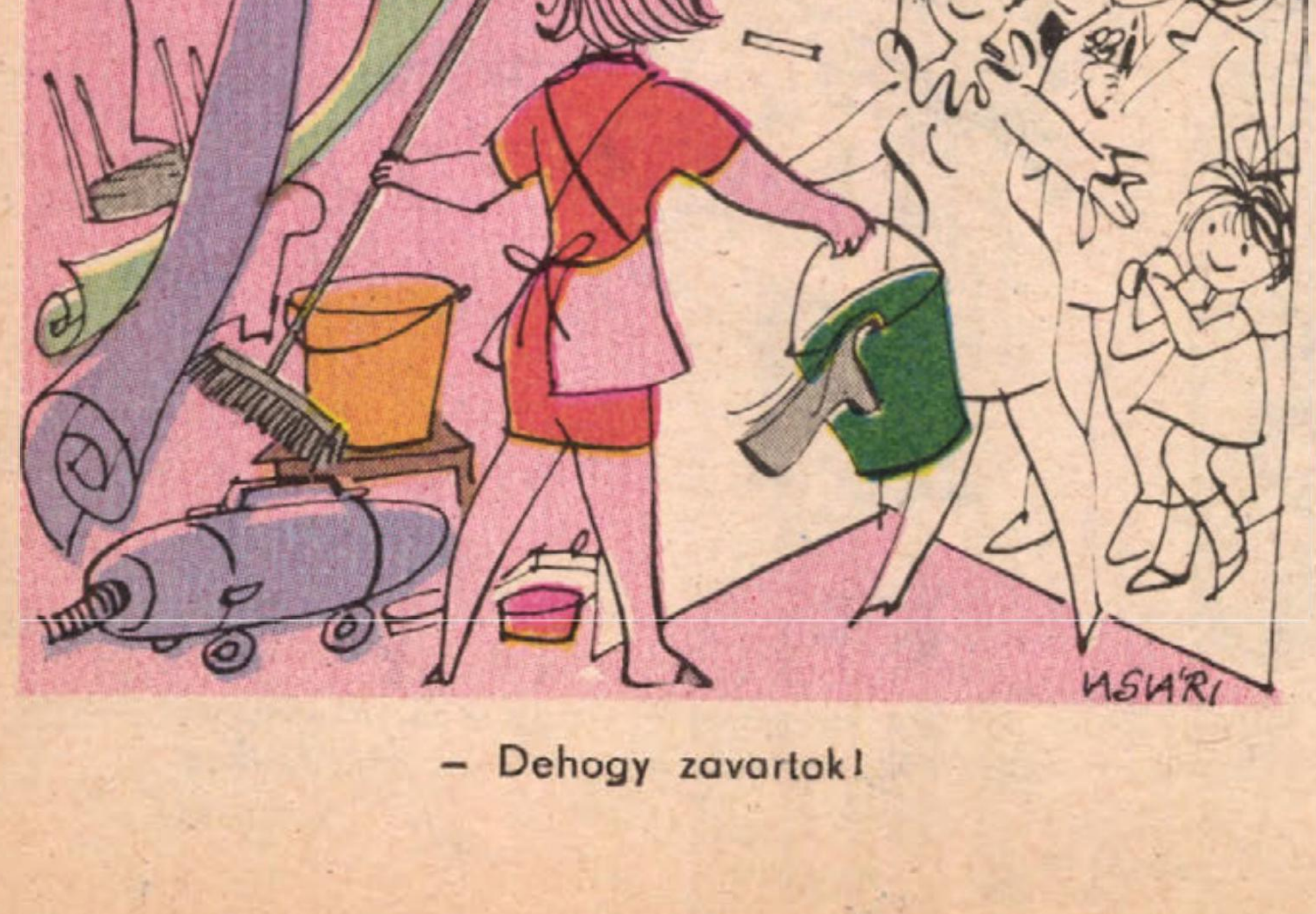

– Dehogy zavartok!

Tót Gyula:

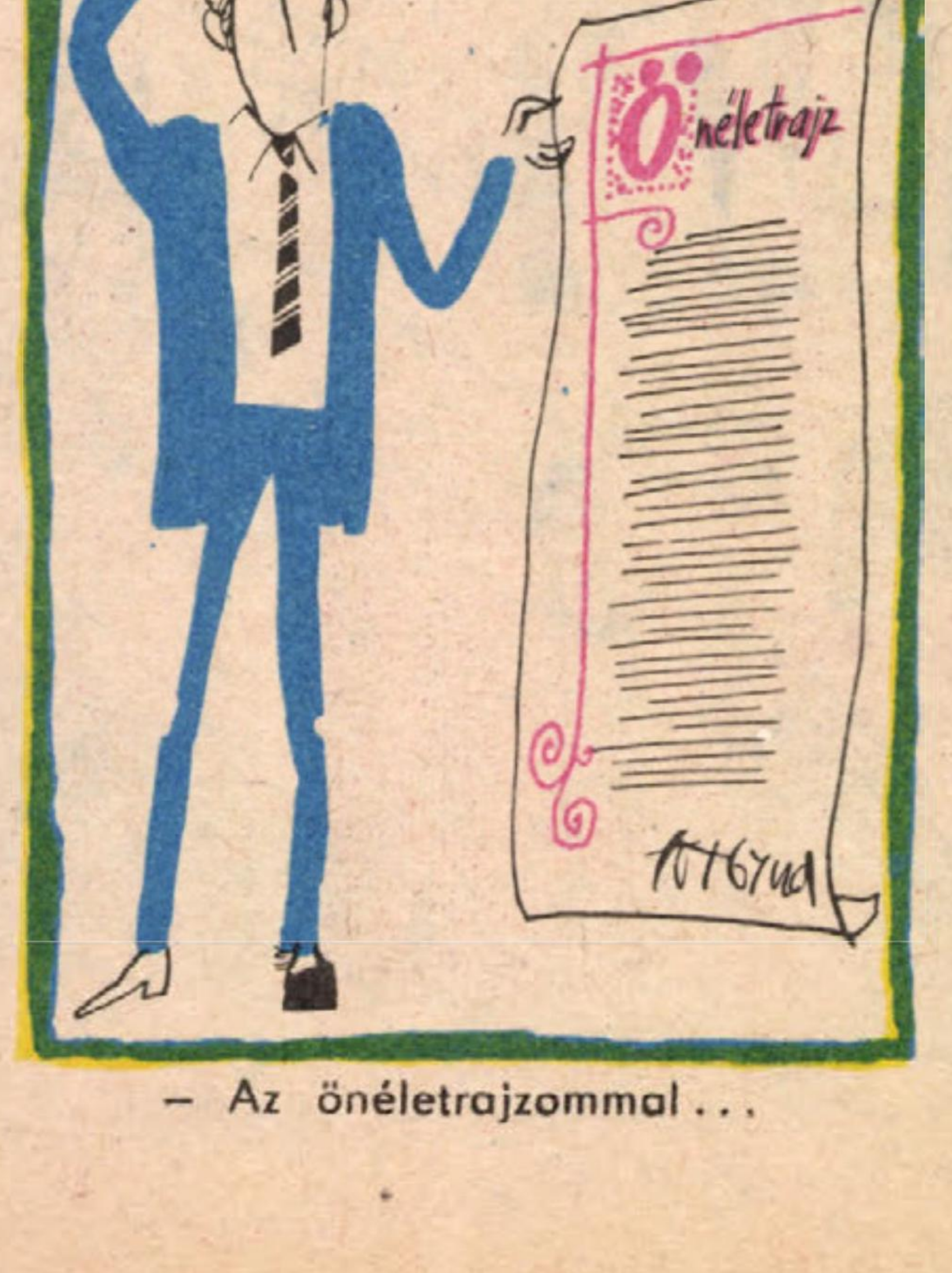
Önéletrajz

– Az önéletrajzommal . . .

Pusztai Pál:

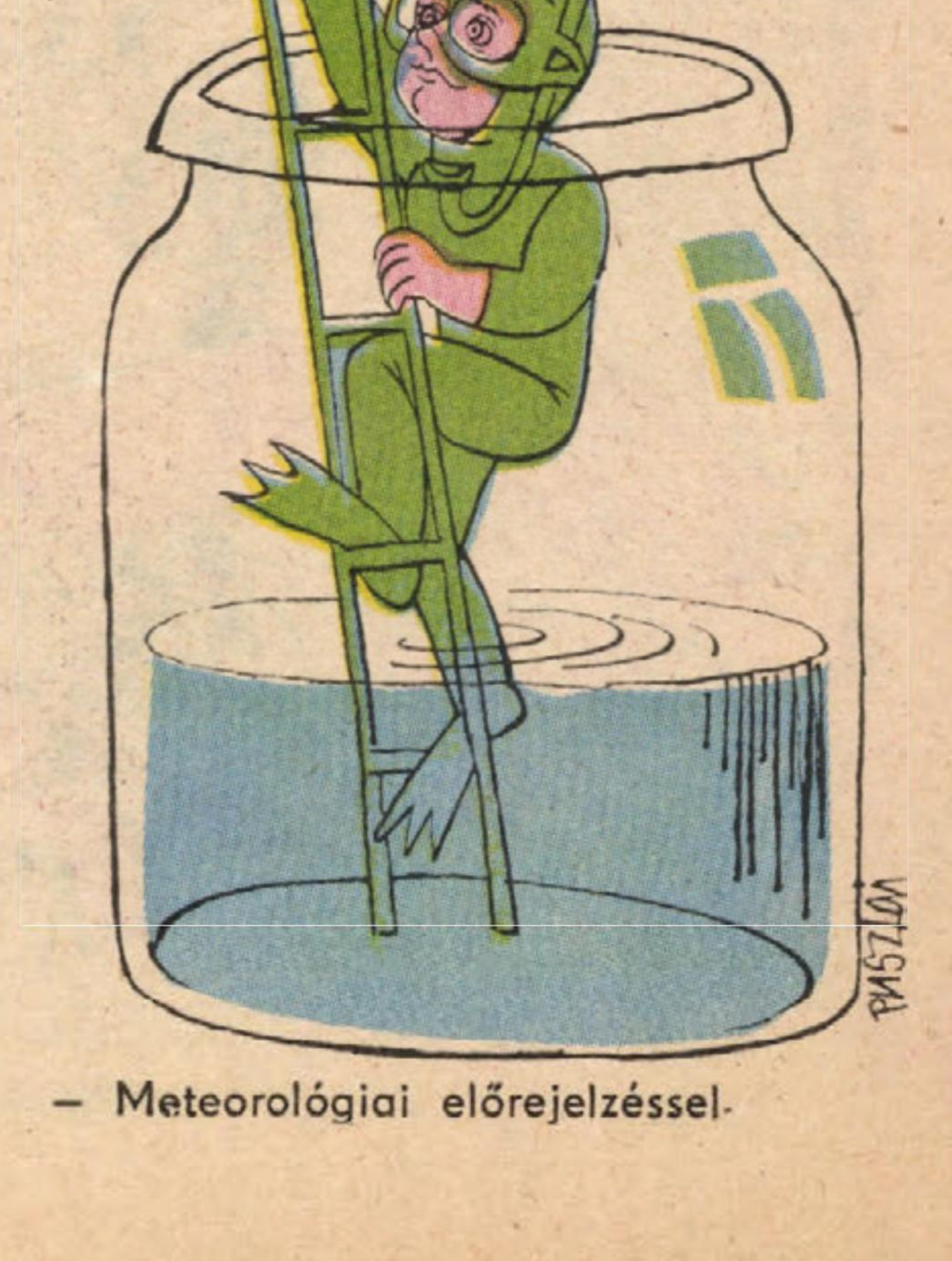

– Meteorológiai előrejelzéssel.

TABLÓ 1970

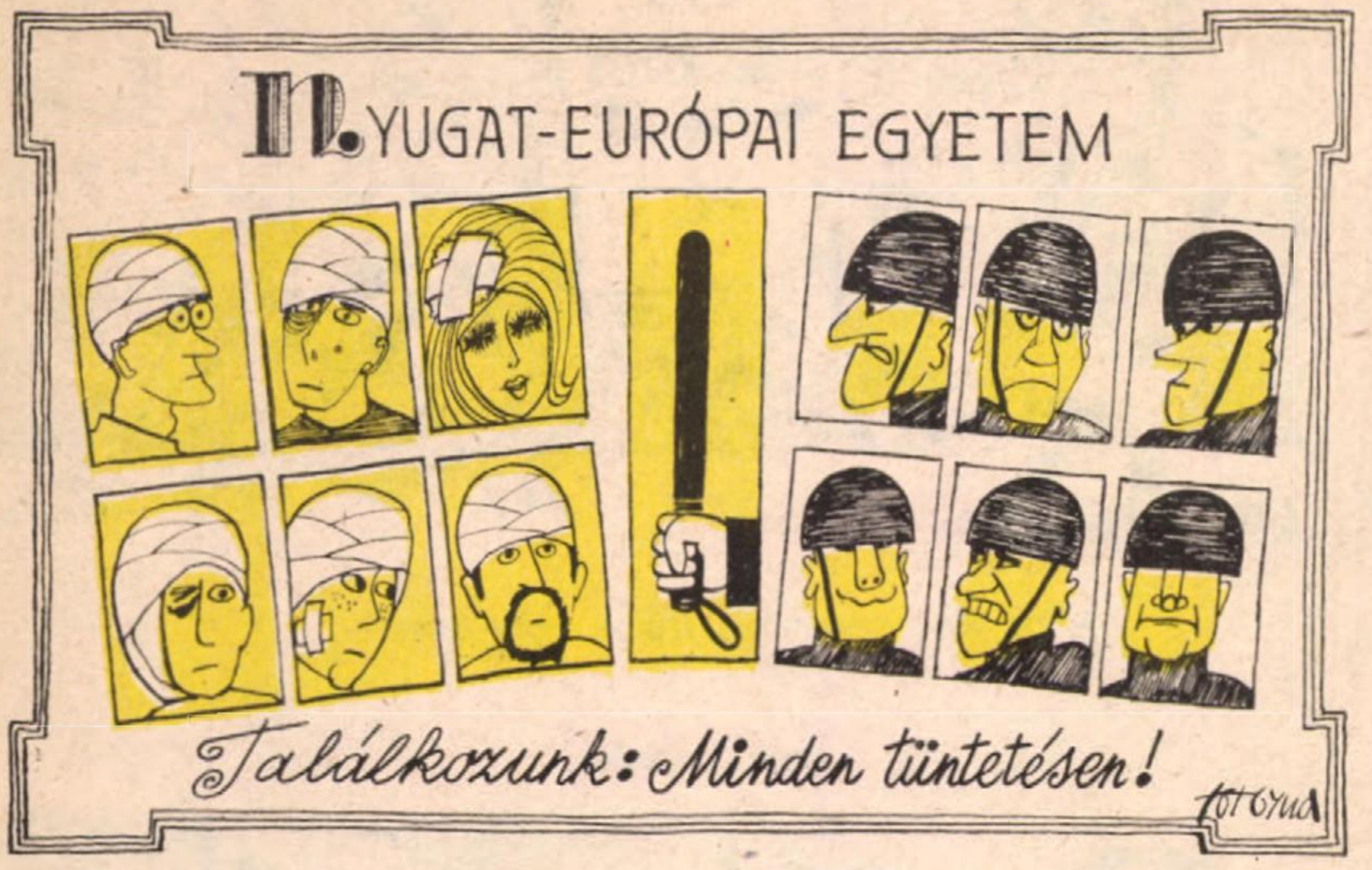

MEGSZOKAS

Kis történet a „Parade" kepes hetilapbol:

Idős házaspár ül a tengerparton. A ferfi felvesz a fövenyről egy ures kagylót, a füléhez tartja, majd átnyujtja a feleségének:

– Téged keresnek!

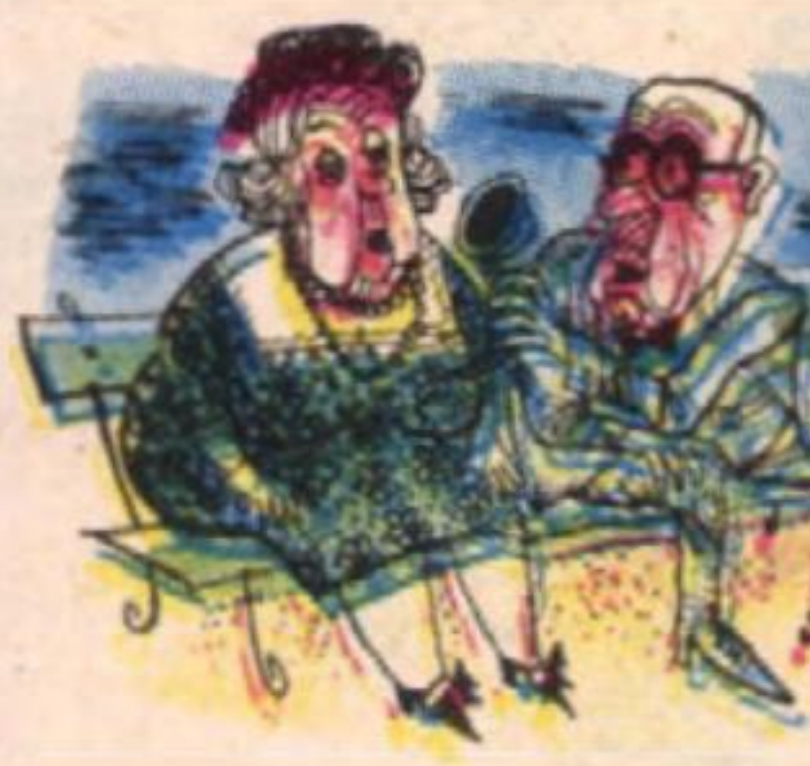

EGY KIS SZÍVESSÉG

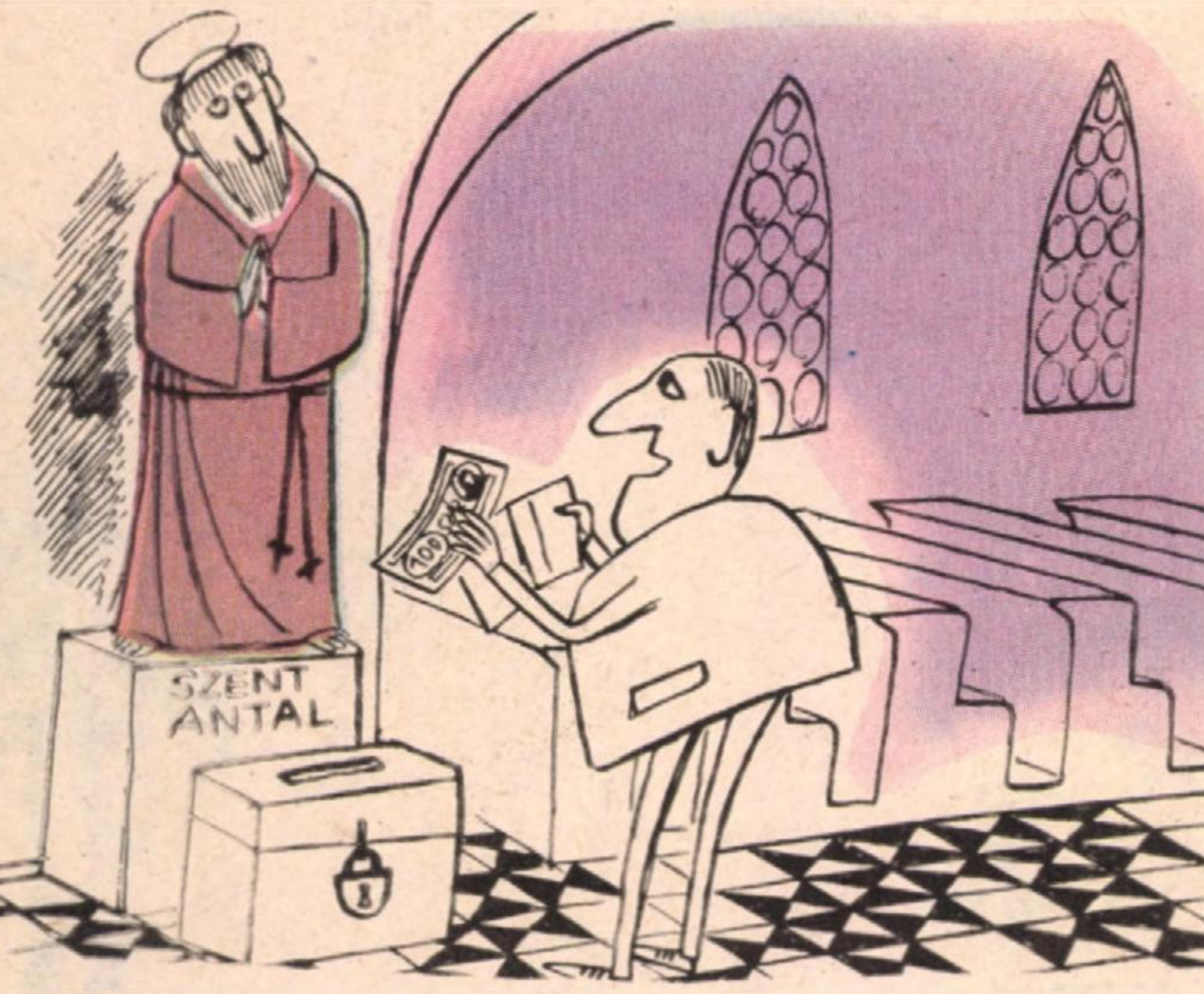

– Tudna egy százast váltani...?

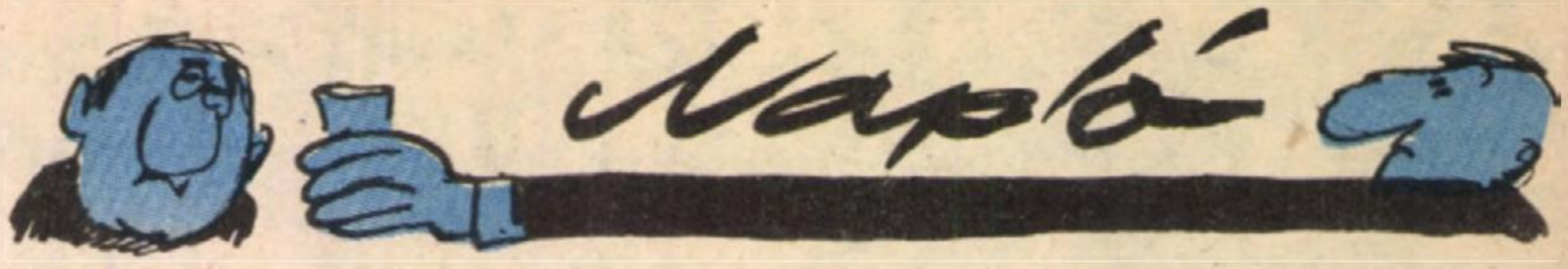

1970. I. 7.

Már késő. Megtörtént. Aláírtam. Hiába ütögetem azt a szép durcás fejemet a falba. Világéletemben utáltam Habák Arvédot. A gazember annak idején elcsábította a menyasszonyomat. S egy könnyelmű, ostoba pillanatomban mégis kezességet vállaltam érte az OTP-nél egy 10 000 forintos kölcsön erejéig. Miért? Analizálni próbálom magam. Talán azért, mert nehéz, sanyarú gyermekkorom volt. Olyan szegények voltunk, hogy ebédre néha csupán étlapot olvastunk. Hatan laktunk egy olyan kis szobában, hogy este, ha lefeküdtem, a lábam kilógott a lépcsőházba. Most, amikor ez az ellenszenves Habák felkért, vállaljak érte kezességet, képtelen voltam nemet mondani. Be kell vallanom, egy kis büszkeség fogott el. Tekintélyes állampolgár vagyok, akiben szilárdan megbízik az OTP. Íme, vittem valamire. Remélem, ez az átkozott Habák pontosan fizeti majd a részleteket.

I. 26.

Rémes hírt kaptam. Habák ágynak dőlt. Leterítette az influenza. Mint a villám, hasított agyamba a kérdés: mi lesz, ha az örök vadászmezőkre költözik? Mint kezes, kifizethetem a tízezret a saját zsebemből. Gyorsan vásároltam négy kiló citromot, egy kiló téliszalámit, édességet. Megmondtam Habáknak, ha lábra akar állni, jól kell táplálkoznia. Éjfélig ültem az ágyánál és cserélgettem homlokán a vizes borogatást.

II. 19.

Nagy baj van. Habákkal tegnap szakított a menyasszonya, Elvira, mert beleszeretett egy fizetőpincérbe. Habák a végsőkig el van keseredve. Vásárolt egy nagy üveg lúgkövet és búcsúlevelet írt. Kijavítottam a helyesírási hibákat és virradatig magyaráztam neki, hogy az élet azért szép, és hogy fel a fejjel! Zokogva a vállamra borult és azt sóhajtozta, hogy Elvira nélkül nincs értelme semminek. Huszonnégy óra haladékot kértem, hogy intézkedhessem.

II. 20.

Elvírát meggyőztem, hogy Habák mellett gyönyörűség élni. Kibékültek, és összecsókolództak. Ma végre nyugodtan alszom.

III. 12.

Habák panaszkodott, hogy a főnöke kiállhatatlan fráter. Idegösszeroppanást kap mellette. Elvittem mindkettőjüket egy éjszakai mulatóba. A harmadik üveg pezsgőnél — hála az égnek! — örök barátságot fogadtak.

IV. 24.

Szeszélyes ez az április. Habákot megajándékoztam egy kötött gyapjú pulóverrel, csak meg ne fázzon. Éjjel-nappal mellette vagyok, hogy vigyázzak, óvjam ezt az utálatos frátert.

V. 31.

Ma iszonyatos perceket éltem át. Habák egy óbudai kisvendéglőben szálkamentes halászlét vacsorázott és a torkán akadt egy szálka. Pont most, amikor úgy állok anyagilag, hogy képtelen lennék helyette fizetni a részleteket. Taxiba vágtam magam és egy híres gége-specialistával tértem vissza, aki elsősegélyben részesítette Habákot. Boldogan láttam, hogy Habák túl van a veszélyen és mosolyog.

VI. 8.

Még öt nehéz, keserves hónap. Öt hónap múlva Habák az utolsó részletet is kifizeti. Utána belecsaphat a mennykő abba az utálatos alakba, de addig is a kezes így fohászkodik: Tartsa meg őt az ég jó egészségben, és angyalok vigyázzák álmait!...

Galambos Szilveszter

ROMANTIKUS TEESZ-ELNÖK *avagy* KRIMI MAGYAR MÓDRA

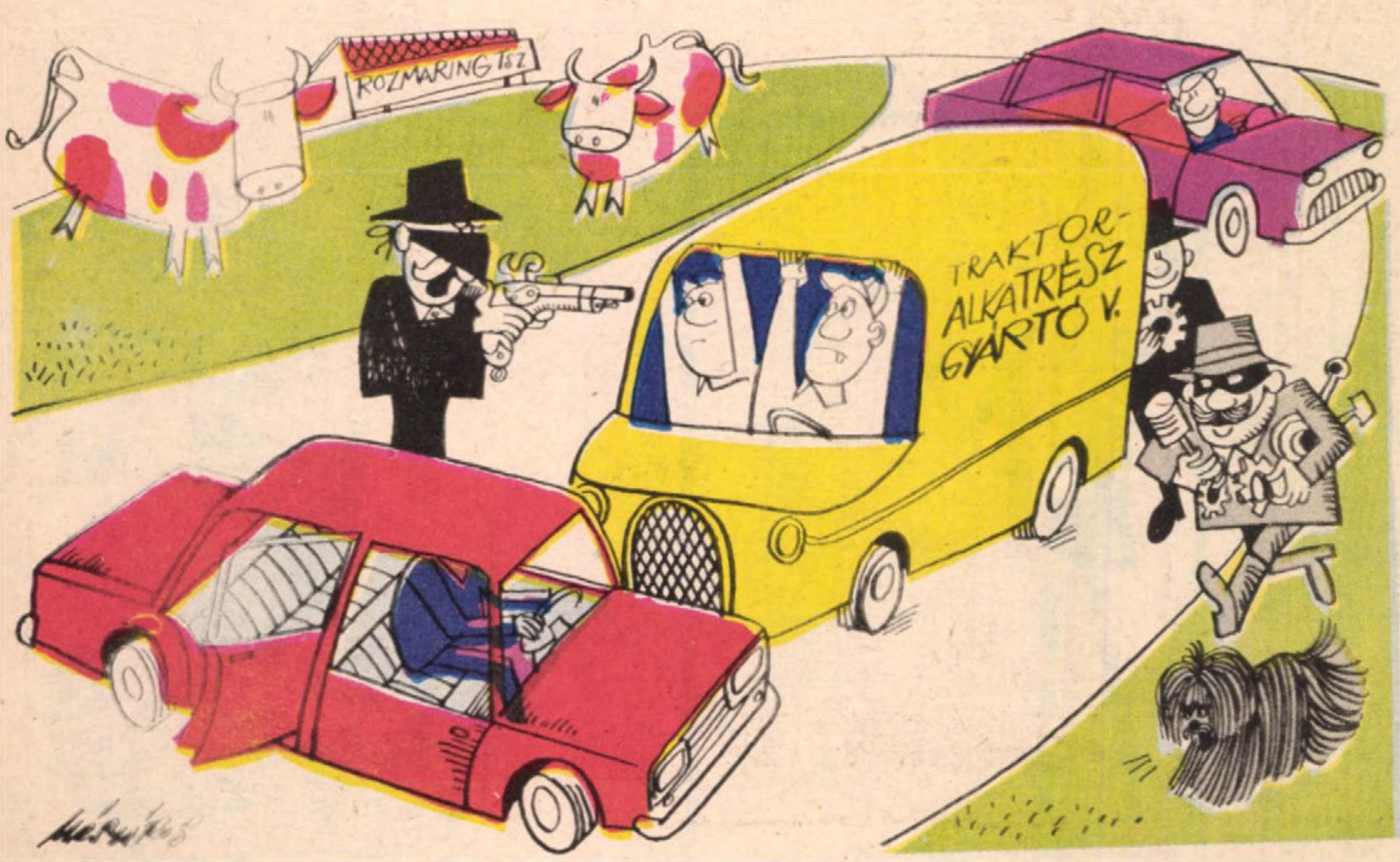

– Az alkatrészek árát az 1718/7-es csekkszámlán átutalom!

KÖZBENJÁRÁS

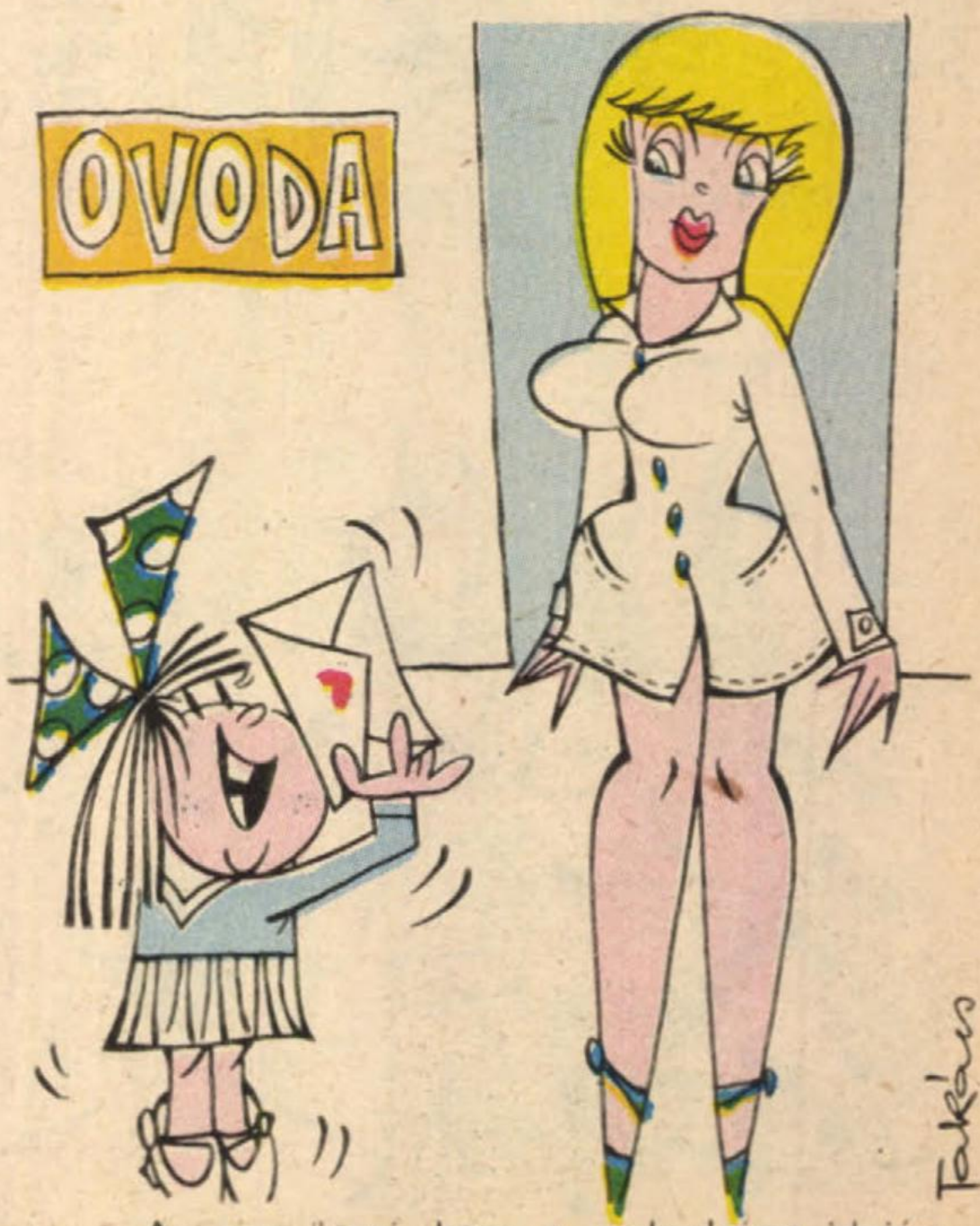

– Az apu üzeni, hogy a szabadsága idejére szeretne beiratkozni ő is az óvónénihez!

7x1 sztori

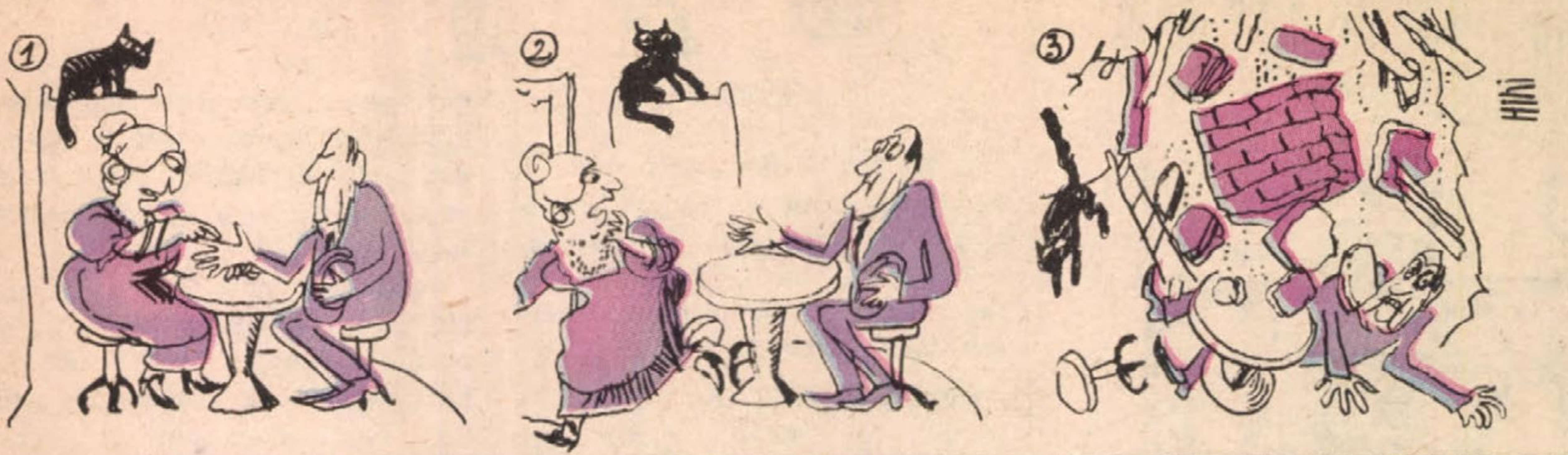

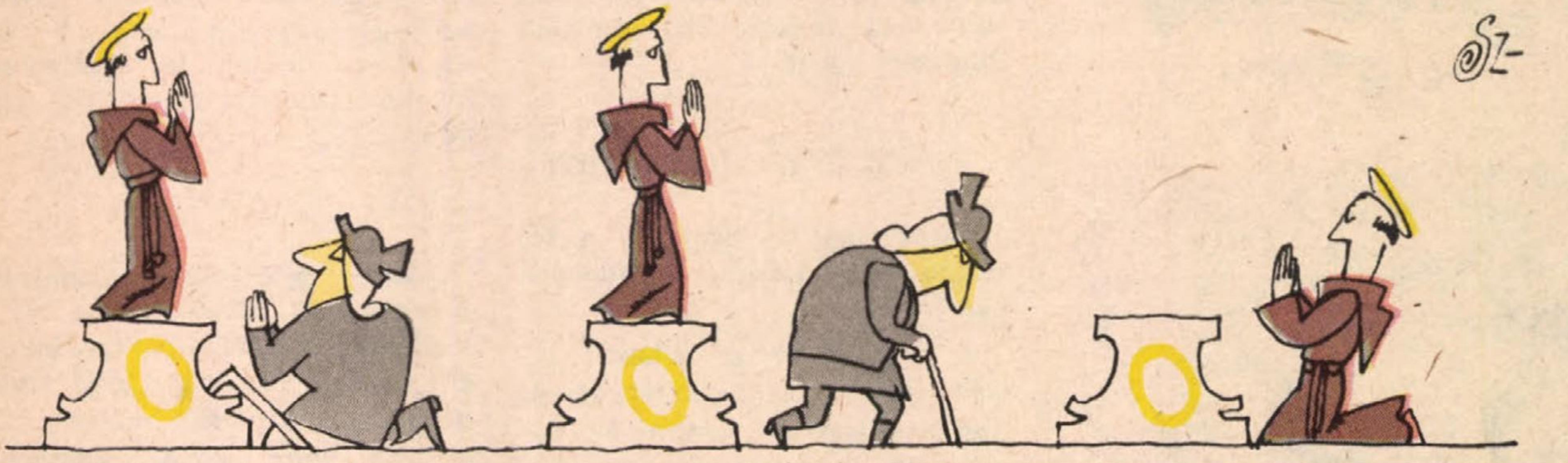

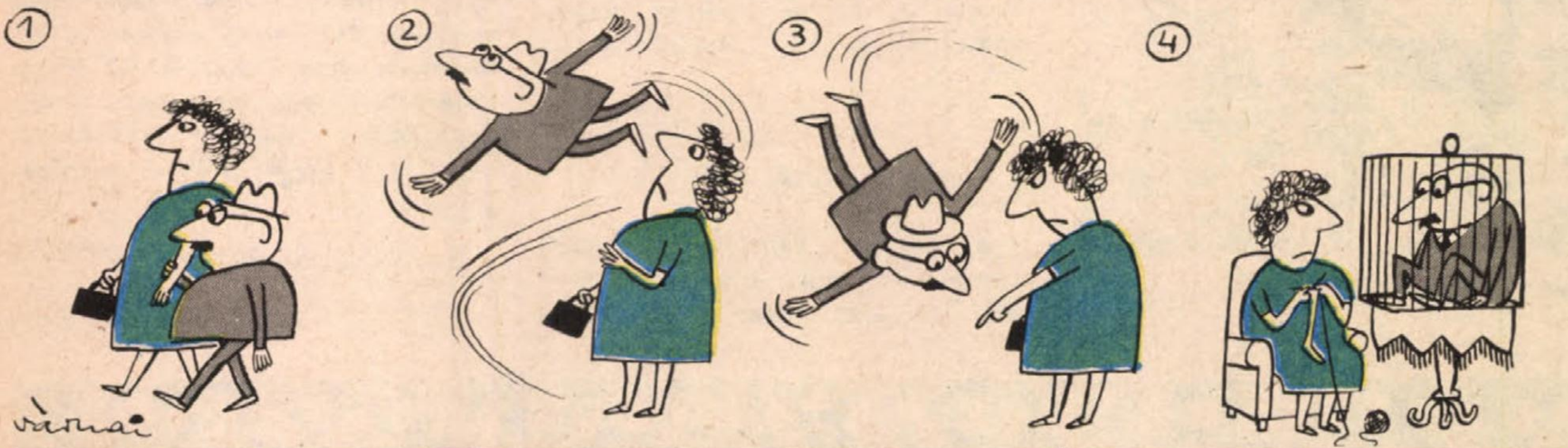
①
②
③
④
várnai

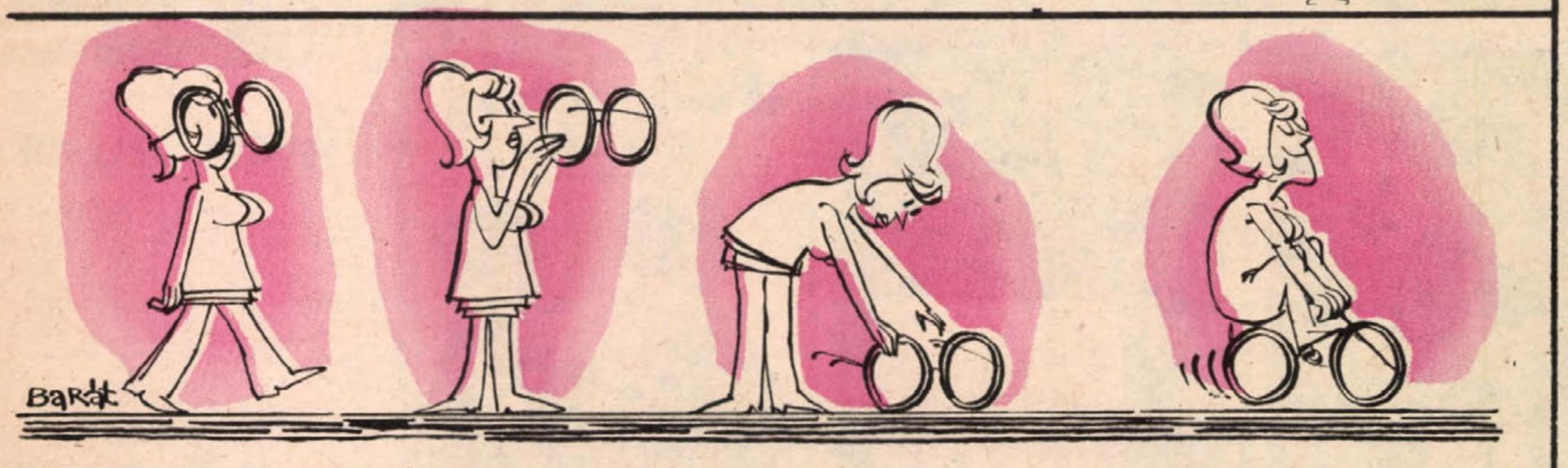

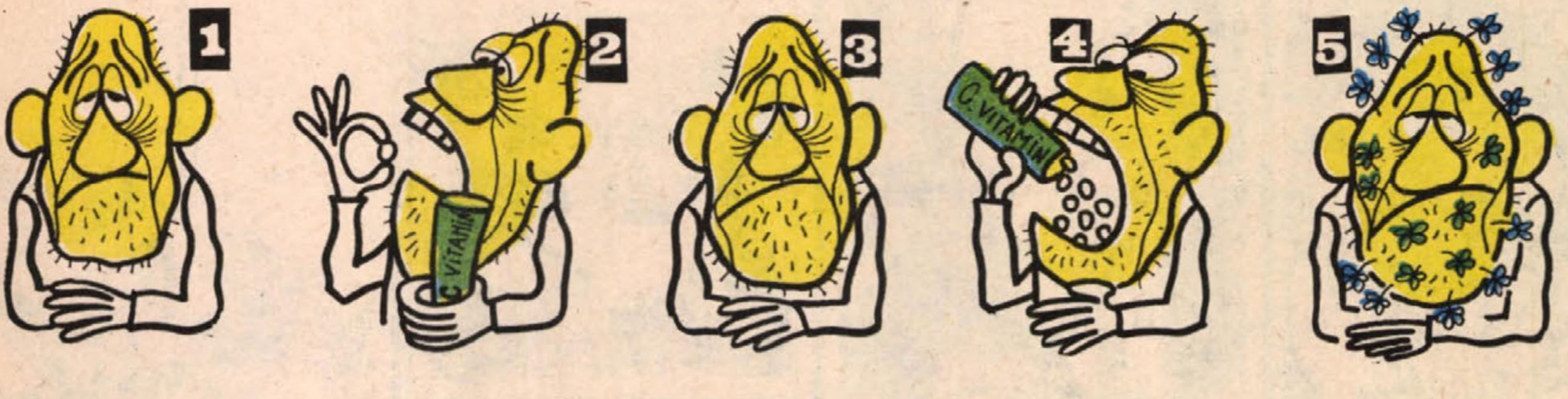
1
2
C. VITAMIN
3
4
C. VITAMIN
5

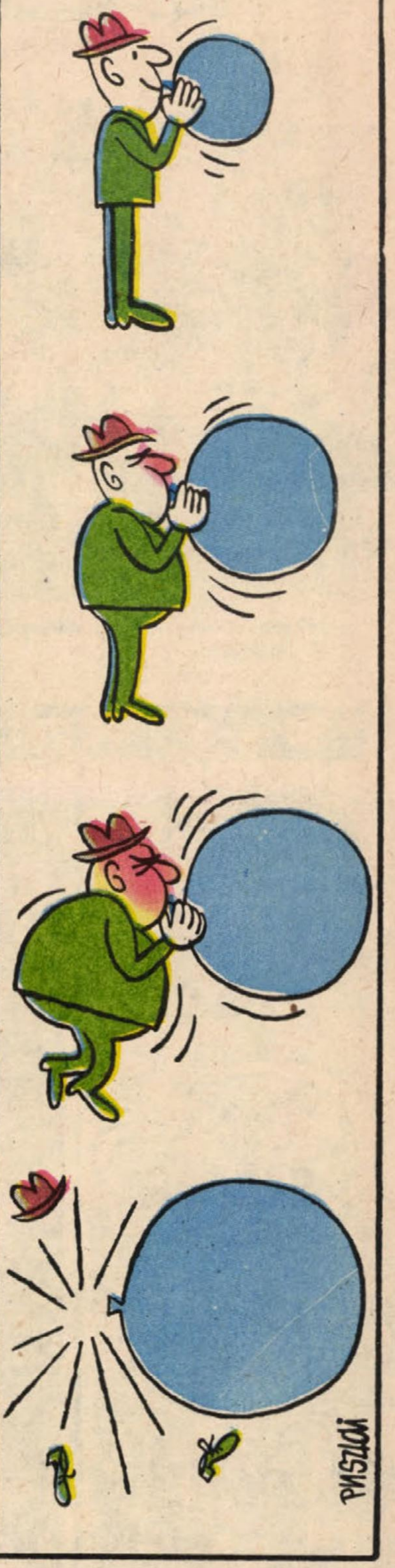

HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
VÁRNAI,
BARÁT,
FÜLÖP,
PUSZTAI,
SAJDIK

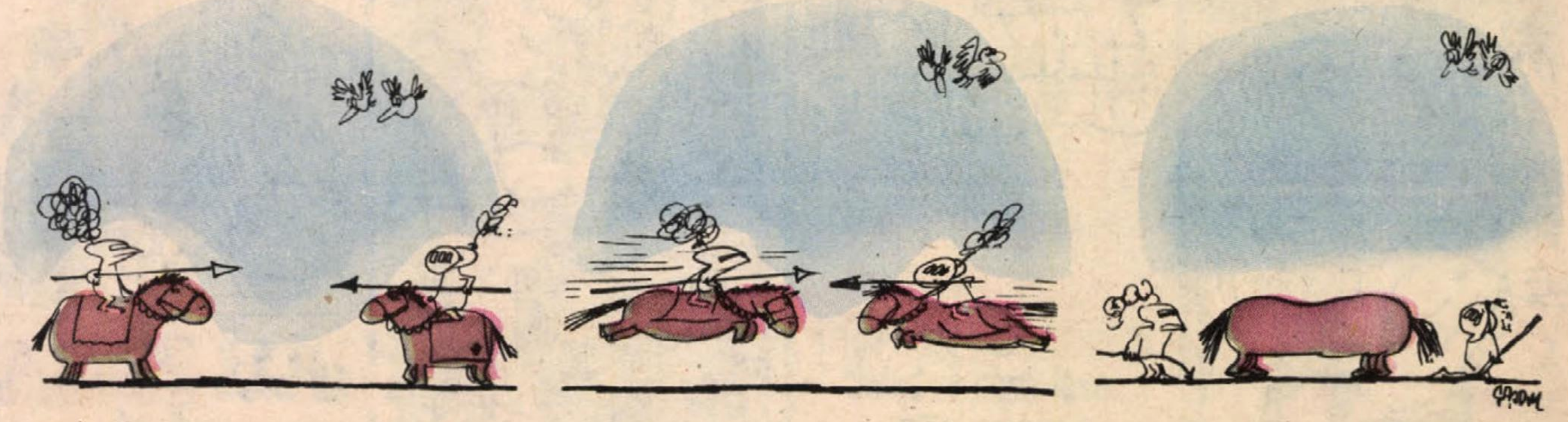

RENDŐRKÉZEN

– Miből gondolja, hogy telefonrongálási mániája van?...

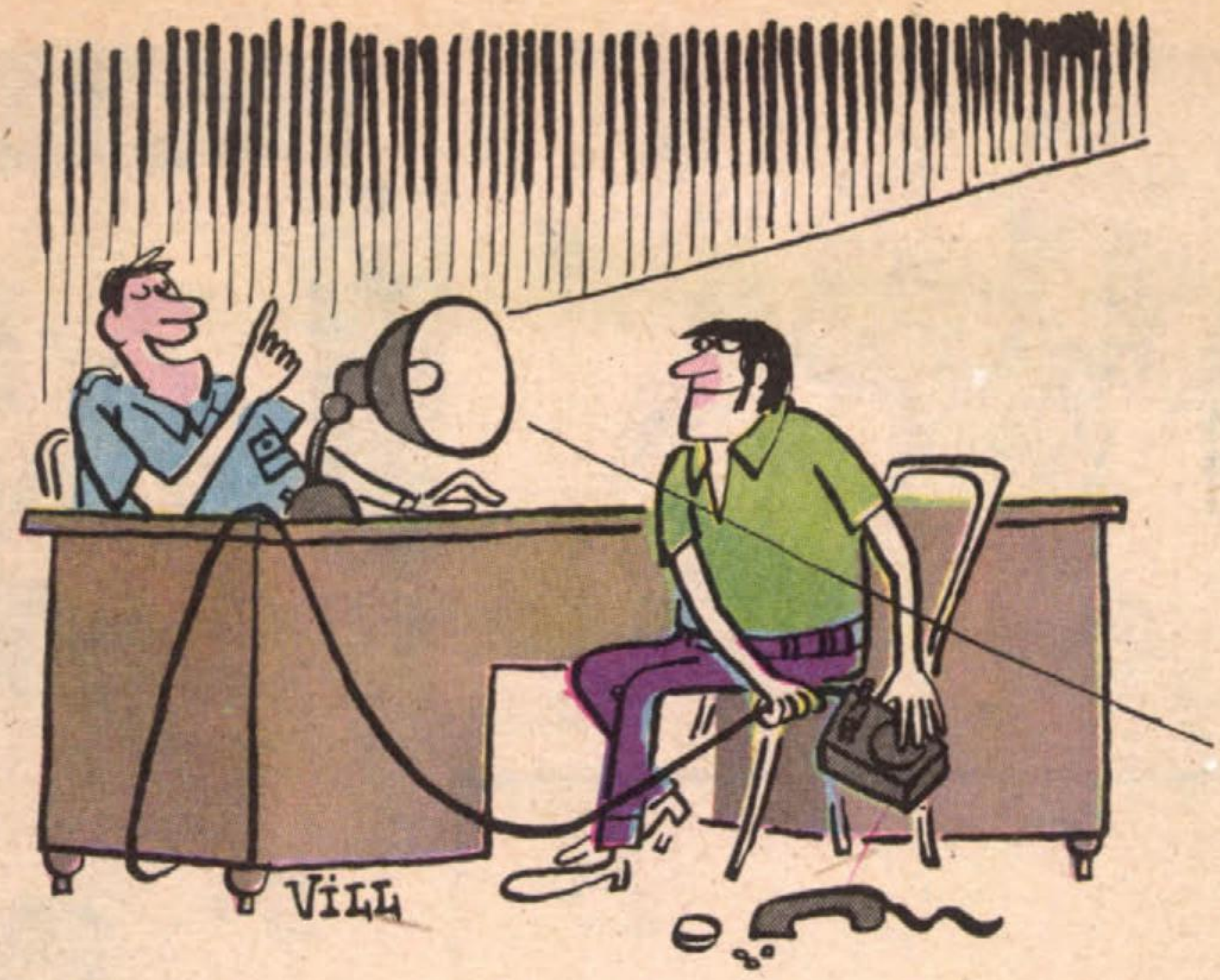

BÁTORSÁG

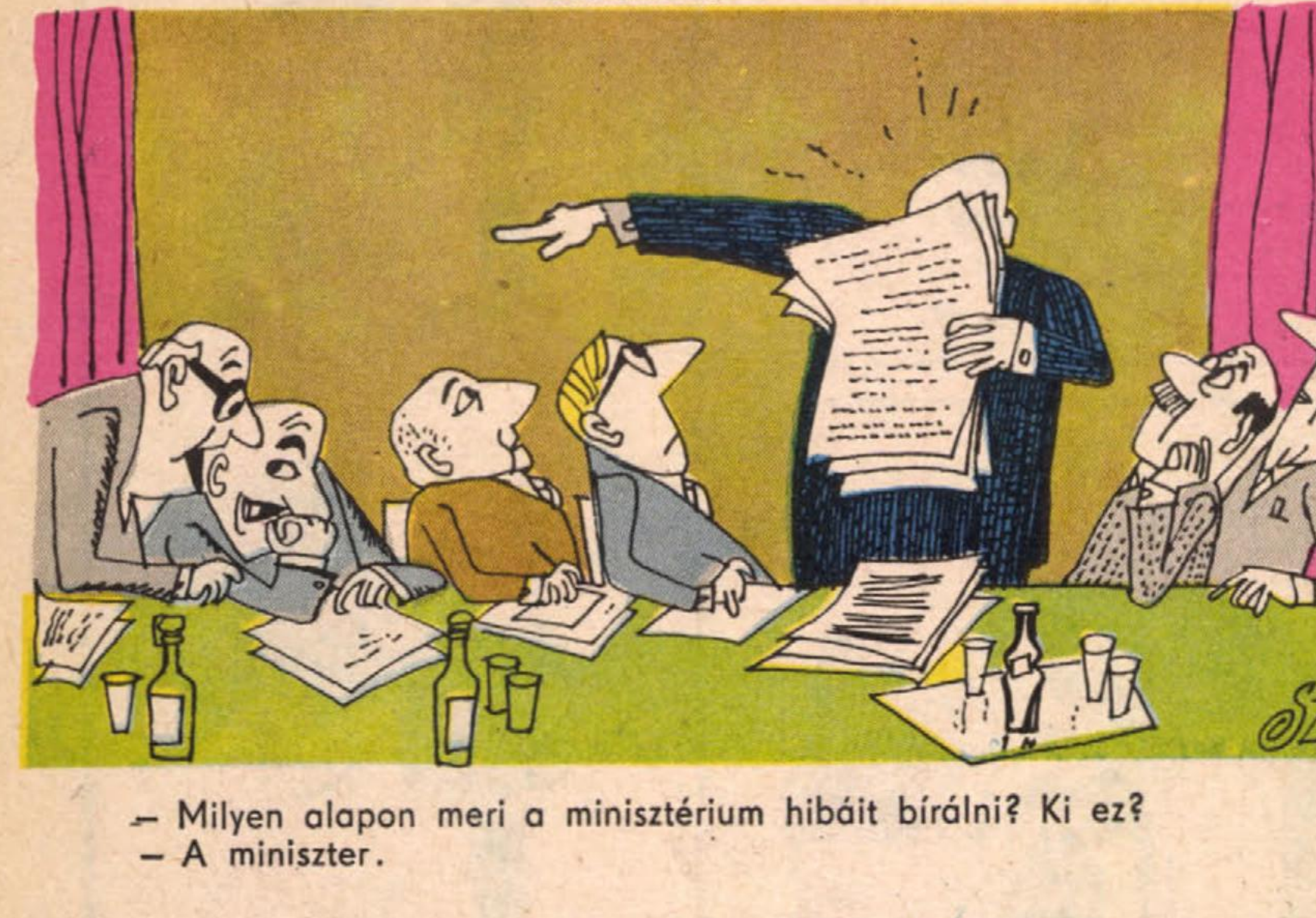

– Milyen alapon meri a minisztérium hibáit bírálni? Ki ez?
– A miniszter.

EZT OLVASTAM

ÚJ KÖLTŐ?

A Magyar Nemzet arról tudósít, hogy megjelent a magyar költészet finn antológiája. Érdeklődéssel vettem hírül, hogy a szép verskötet Pilinszky *Zsigmond* verseit is tartalmazza.

Mindig örülök, ha új költők tűnnek föl irodalmi életünkben. De azért a régebbiekről sem kell megfeledkeznünk. Például Pilinszky *Jánosról.*

HYPPOLIT A VILÁGŰRBEN

Esti Hírlap: „A Szojuz 9. a két kozmonauta *lakájos* otthonává vált."

Mi tagadás, kissé nehezen tudom elképzelni Nyikolajevet és Szevasztyjanovot, amint az űrhajóban — bármennyire lakályos legyen is az — libériás inassal szolgáltatják föl maguknak a feketét.

ANYA CSAK EGY VAN

A Magyar Nemzet a Tempo című olasz lapra hivatkozva számol be „egy olasz anyáról, aki hároméves gyermekét cipősarkával verte agyon, *mert a gyerek nadrágját bevizezte. Egy másik anya másfél éves kisfiát megfojtotta, mert sírt."*

Tehát, ha jól értem, az elvetemült anya először bevizezte gyermeke nadrágját, majd efölötti haragjában cipőt ragadott és gyilkolt, végül aztán annyira belejött az öldöklésbe, hogy egy másik anya gyermekét is eltette láb alól. Érdekes: mintha a Tempóban mindez valahogy másként állt volna...

A KISKÉSIT!

Számos gyári késfajta nagyon hiányzik. Ez a mondat a Népszabadság átköltésében így hangzik: *„Mivel azonban a régi szabványoknak megfelelő méretű, különböző fajta kések árusítását megszüntették, időszerűvé vált megvizsgálni, hogy ennek következtében nem lépnek-e fel olyan választéki hiányok, melyek tömeges igény miatt a szabványok esetleges kiegészítését indokolnák."*

Nyelvünk hajlékony.

Timár György

E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK

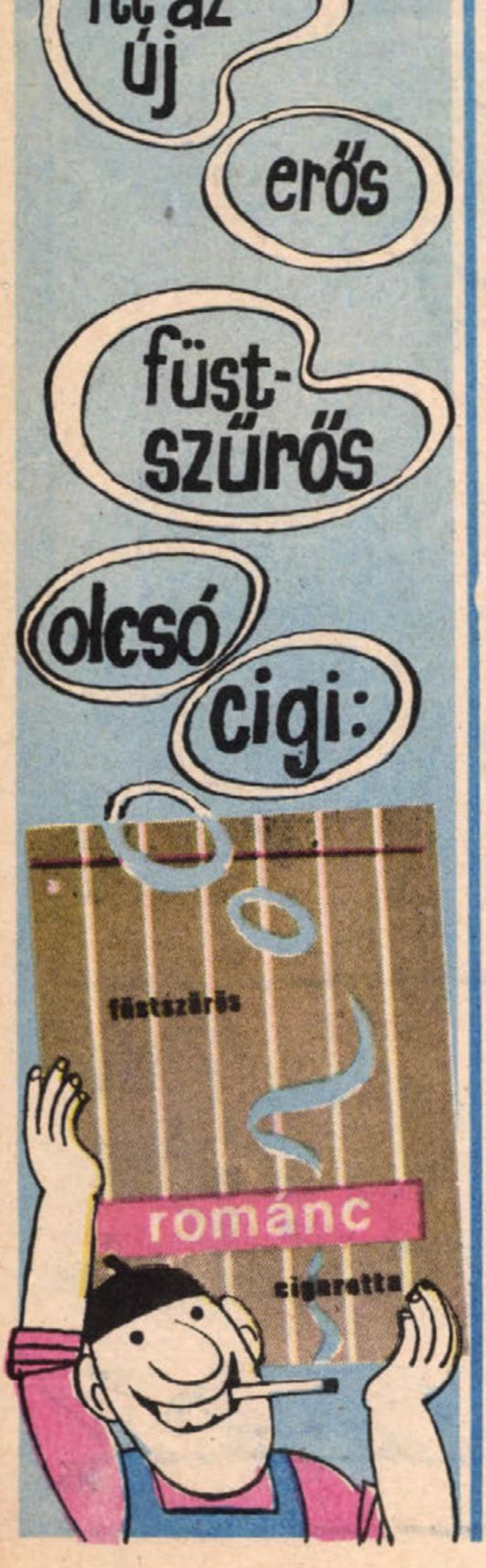
Itt az új
erős
füst-szűrős
olcsó
cigi:
füstszűrős
romanc
cigaretta

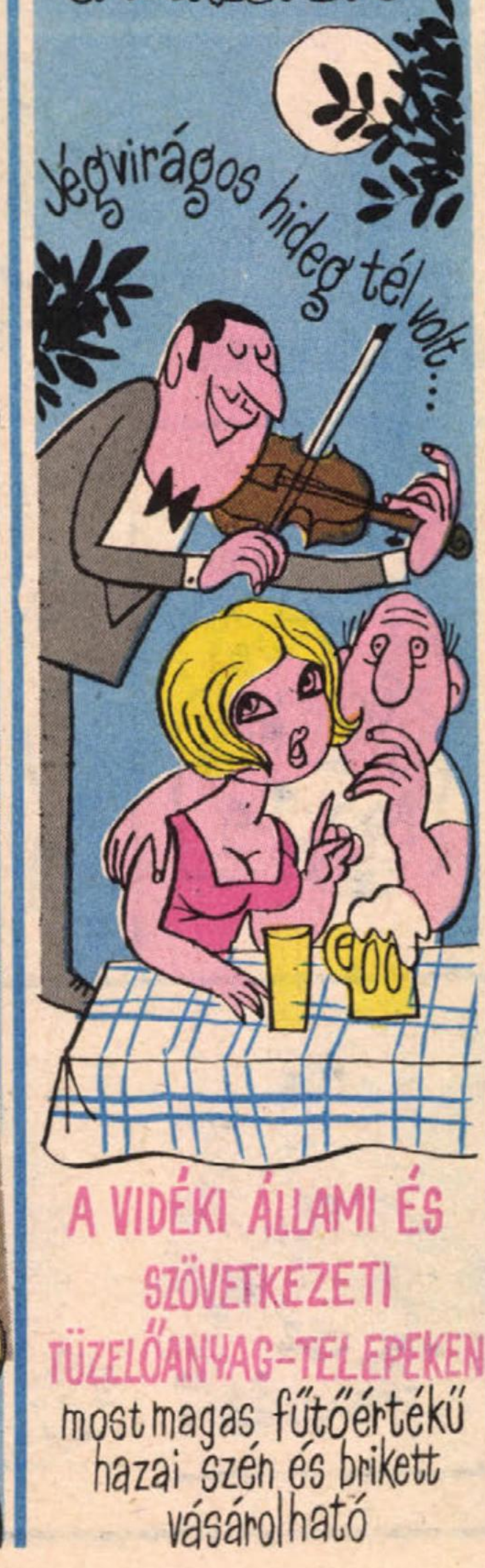
EMLÉKEZTETŐ
Jégvirágos hideg tél volt...
A VIDÉKI ÁLLAMI ÉS SZÖVETKEZETI TÜZELŐANYAG-TELEPEKEN
most magas fűtőértékű hazai szén és brikett vásárolható

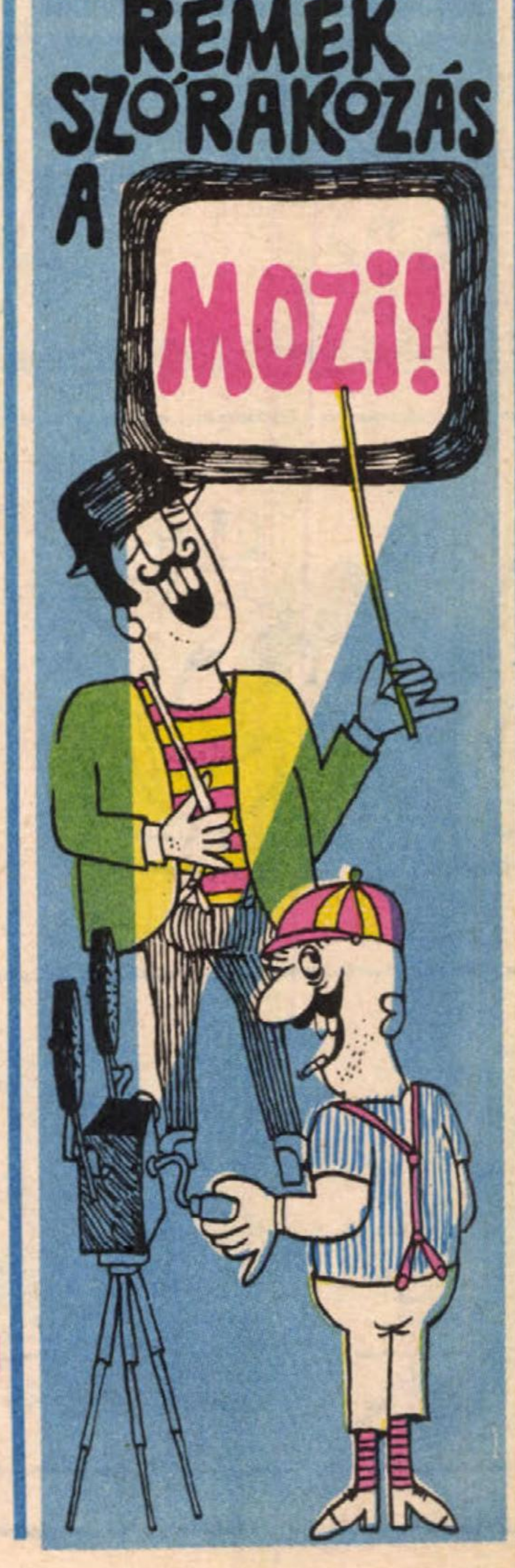
NYÁRON IS REMEK SZÓRAKOZÁS A
MOZI!

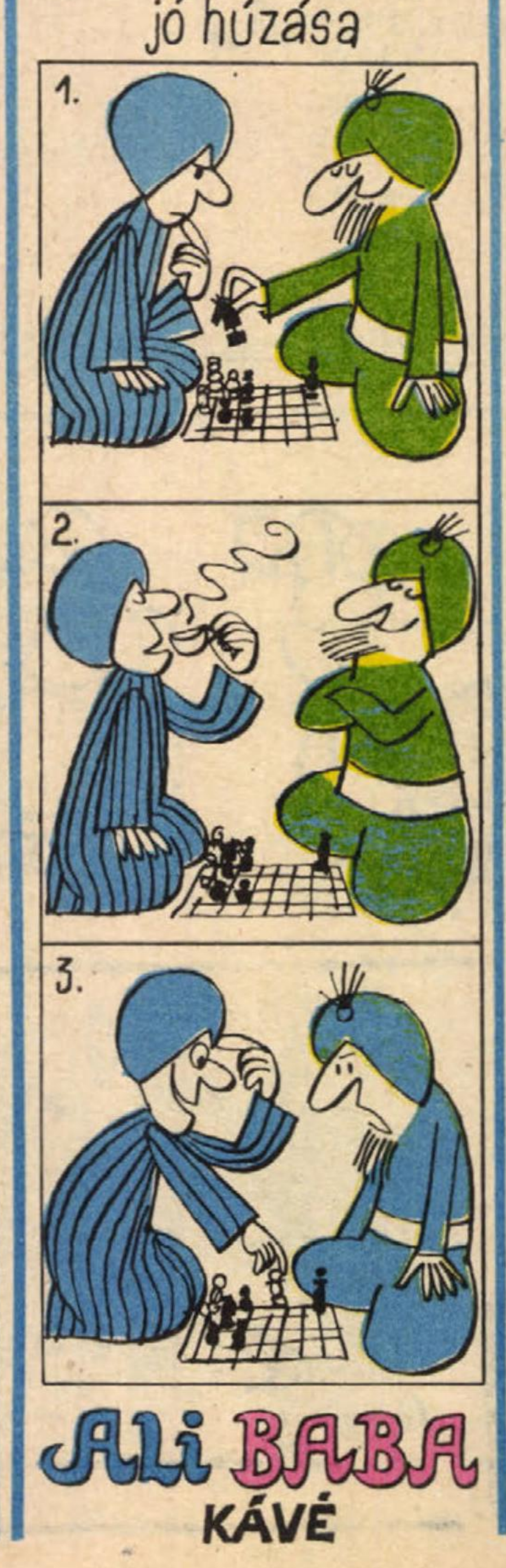
Ali BABA
jó húzása
1.
2.
3.
Ali BABA
KÁVÉ

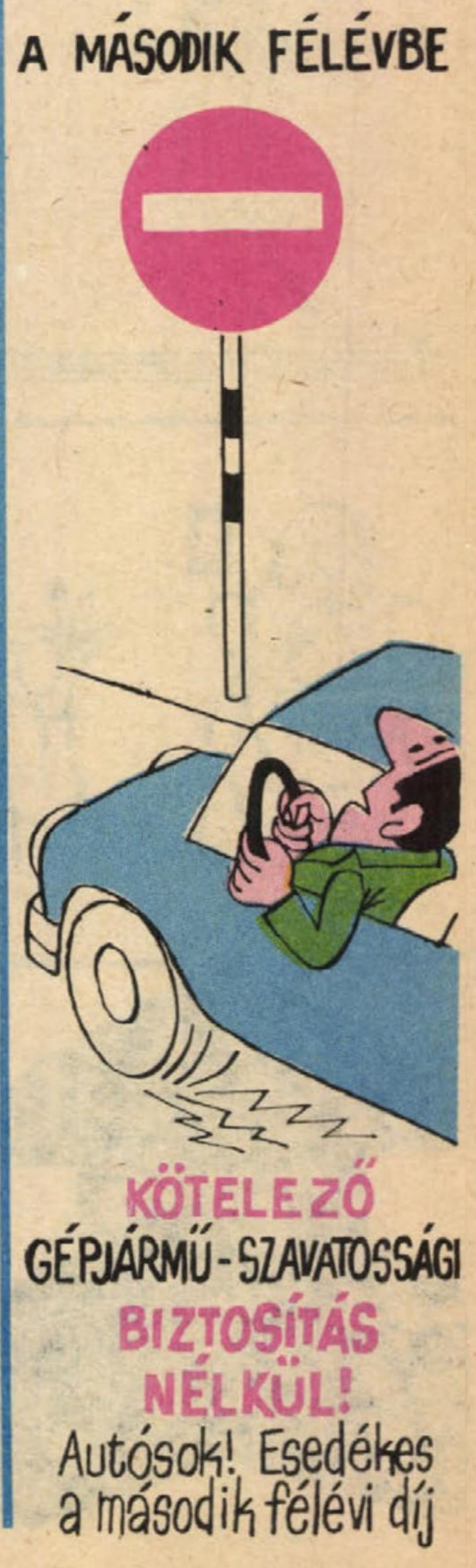
BEHAJTANI TILOS
A MÁSODIK FÉLÉVBE
KÖTELEZŐ
GÉPJÁRMŰ-SZAVATOSSÁGI
BIZTOSÍTÁS
NÉLKÜL!
Autósok! Esedékes a második félévi díj

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

NEM MELLETTE, INKÁBB BENNE!

A gyulai Várfürdőben jártam nemrég. A pénztárnál láttam egy feliratot, amely nagyon elgondolkoztatott. Így szólt:

„A nyitvatartási időn belül a közös fürdőt a vendégek. fürdőruha mellett vehetik igénybe."

Hosszas tűnődés után végül is úgy döntöttem, hogy a fürdőruhát inkább felveszem, mintsem mellette fürödjek.

Dr. Borsi Lőrinc, Veszprém

Ki vállalja a kockázatot?

Öröm a babáknak

Egyszer fizet, sokszor kap

Ezt a fantáziát megmozgató címet a Kisalföldből ollóztam, s közreadom, minden kommentár nélkül ...

(Lénárt Ernőné, Budapest)

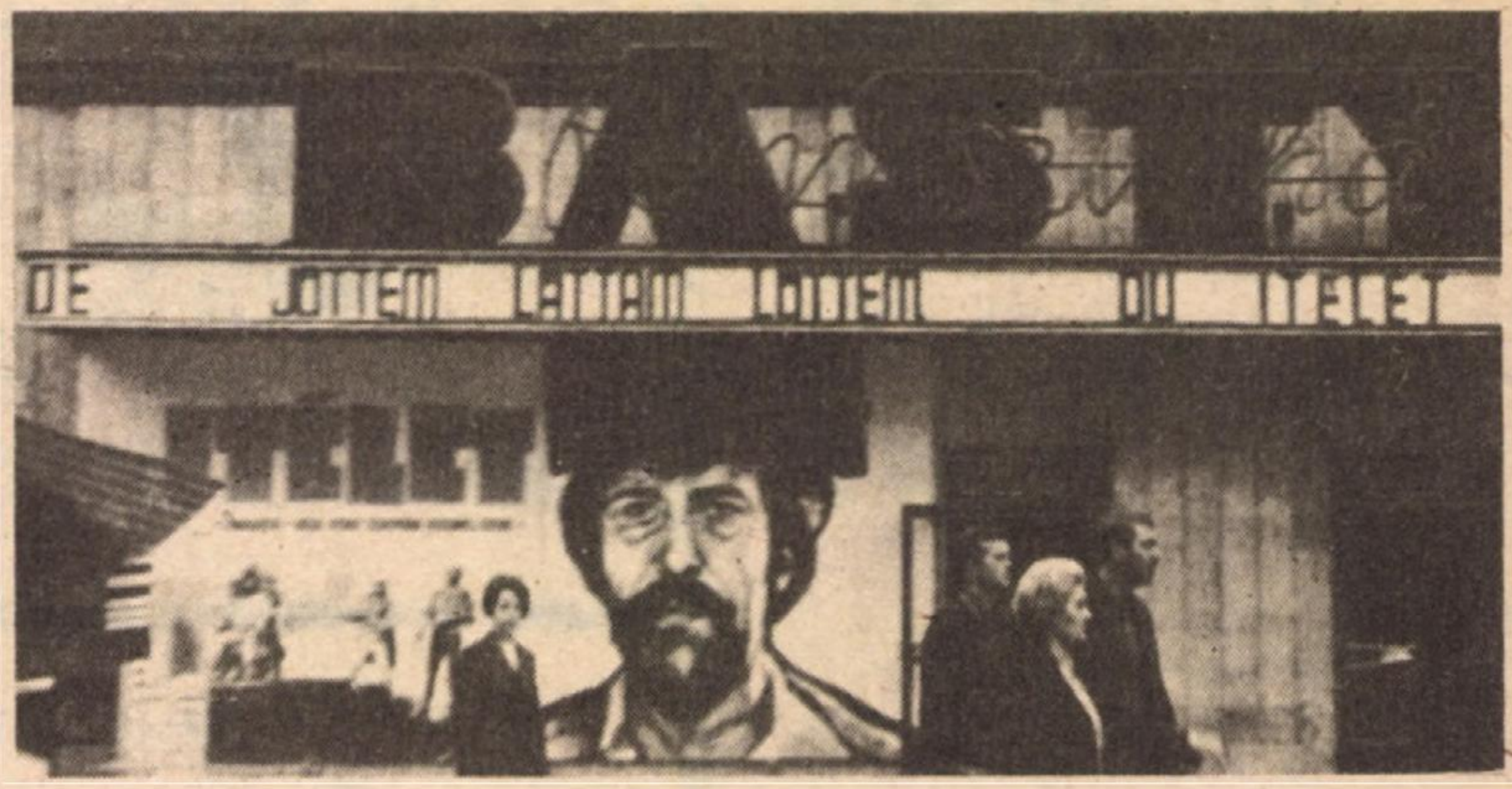

Ez aztán a statáriális eljárás!

(Beküldte: Banréti Zoltan, Budapest)

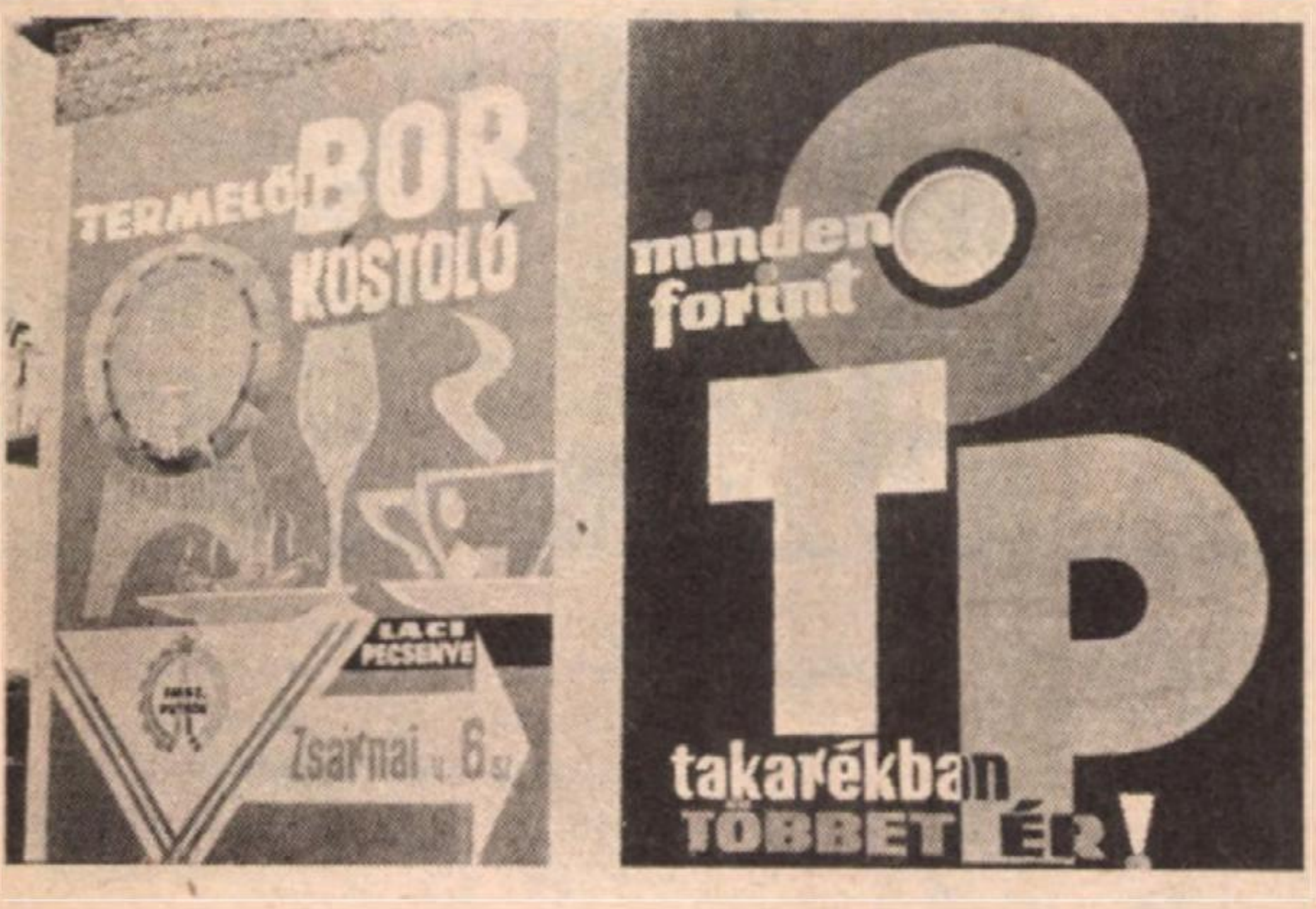

Egymásnak feleselő reklámok

(Beküldte: Óvári László, Kazincbarcika)

KÜLSŐLEG!

6 × 10 cm

CHINOPLAST

GYORSKÖTÉS

elsősegélynyújtáshoz.

Mily körültekintő gondosság: még a kötszerre is ráírják, hogy külsőleg használandó. Nehogy valaki esetleg lenyelje, ugyebár ...

(Beküldte: dr. Östör Jánosné, Budapest)

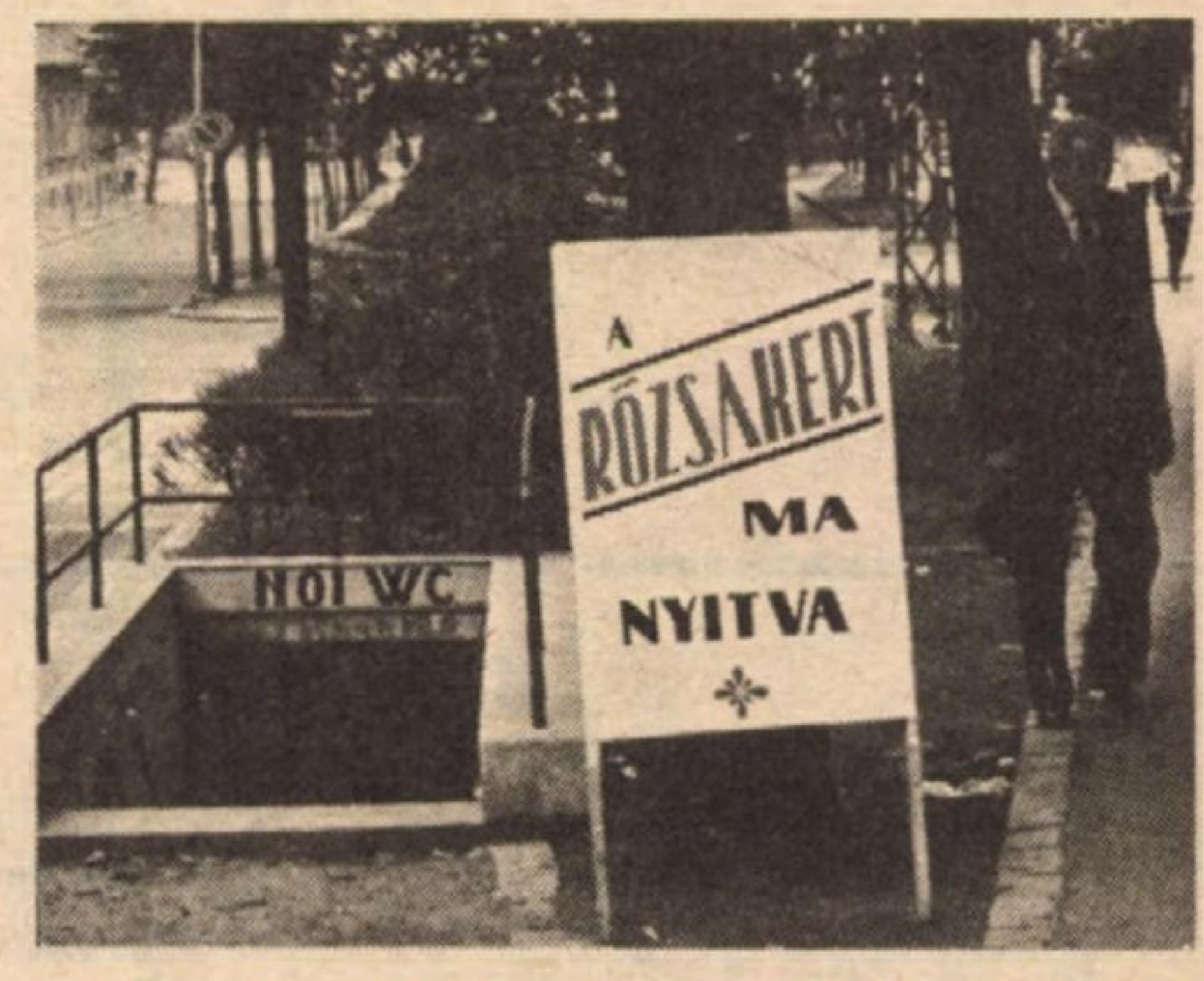

Megfelelő táblát – a megfelelő helyre

(Beküldte: Schmidt Gábor, Budapest)

SZILÁNKOK

ŐSZINTESÉG

— Nem akarok zavarni. Igazán csak néhány percig maradok — mondta Z. új munkahelyén.

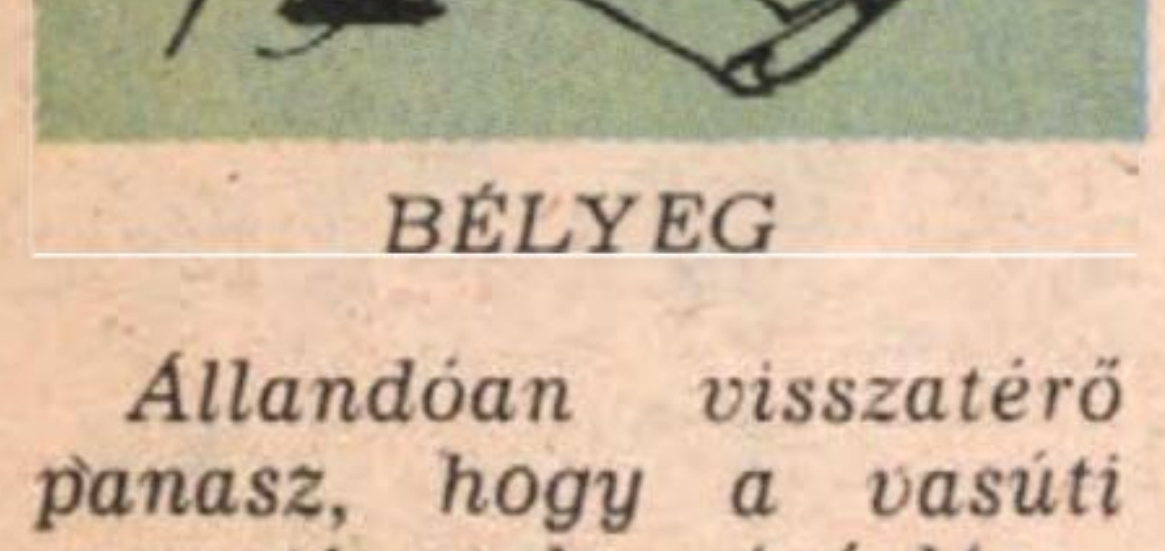

BÉLYEG

Állandóan visszatérő panasz, hogy a vasúti menetjegyek vásárlásakor, kérdezés nélkül ragasztják a jegyre a biztosítási bélyeget, holott ez nem kötelező. A napokban a Nyugati pályaudvaron egy férfi lépett a pénztárhoz és így szólt:

— Kérek egy biztosítási bélyeget, de jegy nélkül legyen szíves ...

ÓVATOS NAGYKERESKEDELEM

Az új divatú fürdőruhák iránt nagy érdeklődés mutatkozott a vásárlók körében. Ezért a gyártó cégtől a nagykereskedelem 14 darabot rendelt.

HIRDETMÉNY

A nemzetközi helyzet a nyári szabadságolások alatt sem szünetel.

HANG

A szórakozóhelyen az énekesnő hozzákezdett műsorához, mire egy vendég így kiáltott fel:

— Kikérem magamnak ezt a hangot!

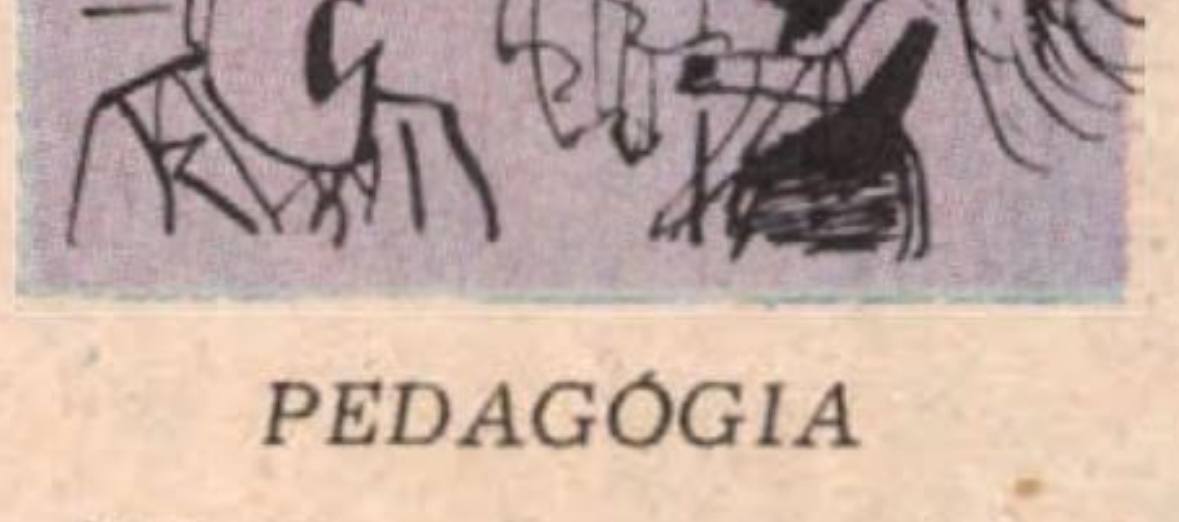

PEDAGÓGIA

Makarenko tanítása szerint a gyermeknél nem szabad testi fenyítést alkalmazni. (Egészítsük ezt ki azzal, hogy a szülőnél sem.)

G. Sz.

MINDENT A GYEREKÉRT!

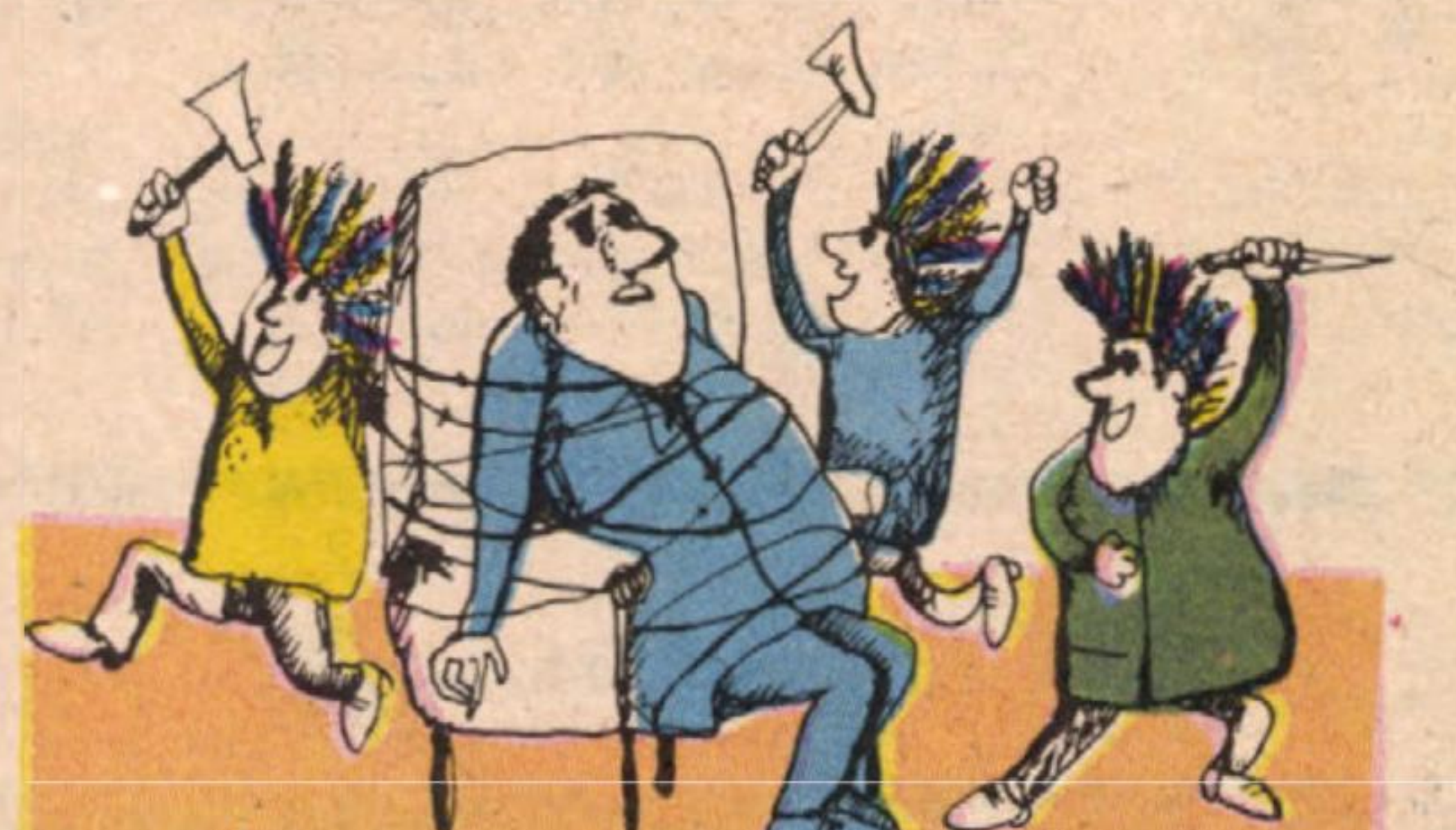

– Azért ne felejtsétek el, hogy végső soron én nem Fehér Bölény vagyok, hanem az apátok! . , .

ÚJ LAKÁS

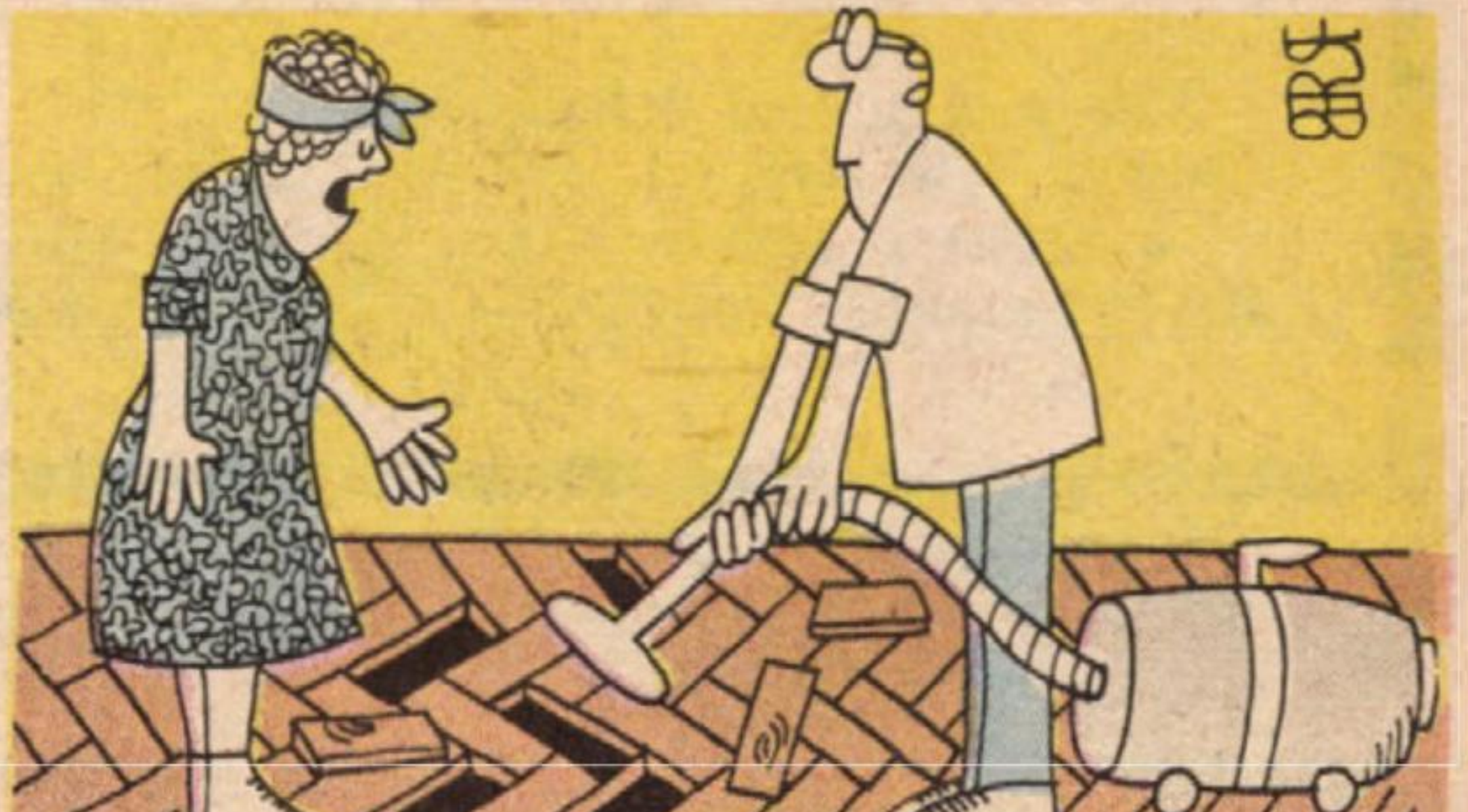

– Mondtam, hogy csak a szőnyeget kell porszívózni ...

IGÉNYES SPORTEMBER

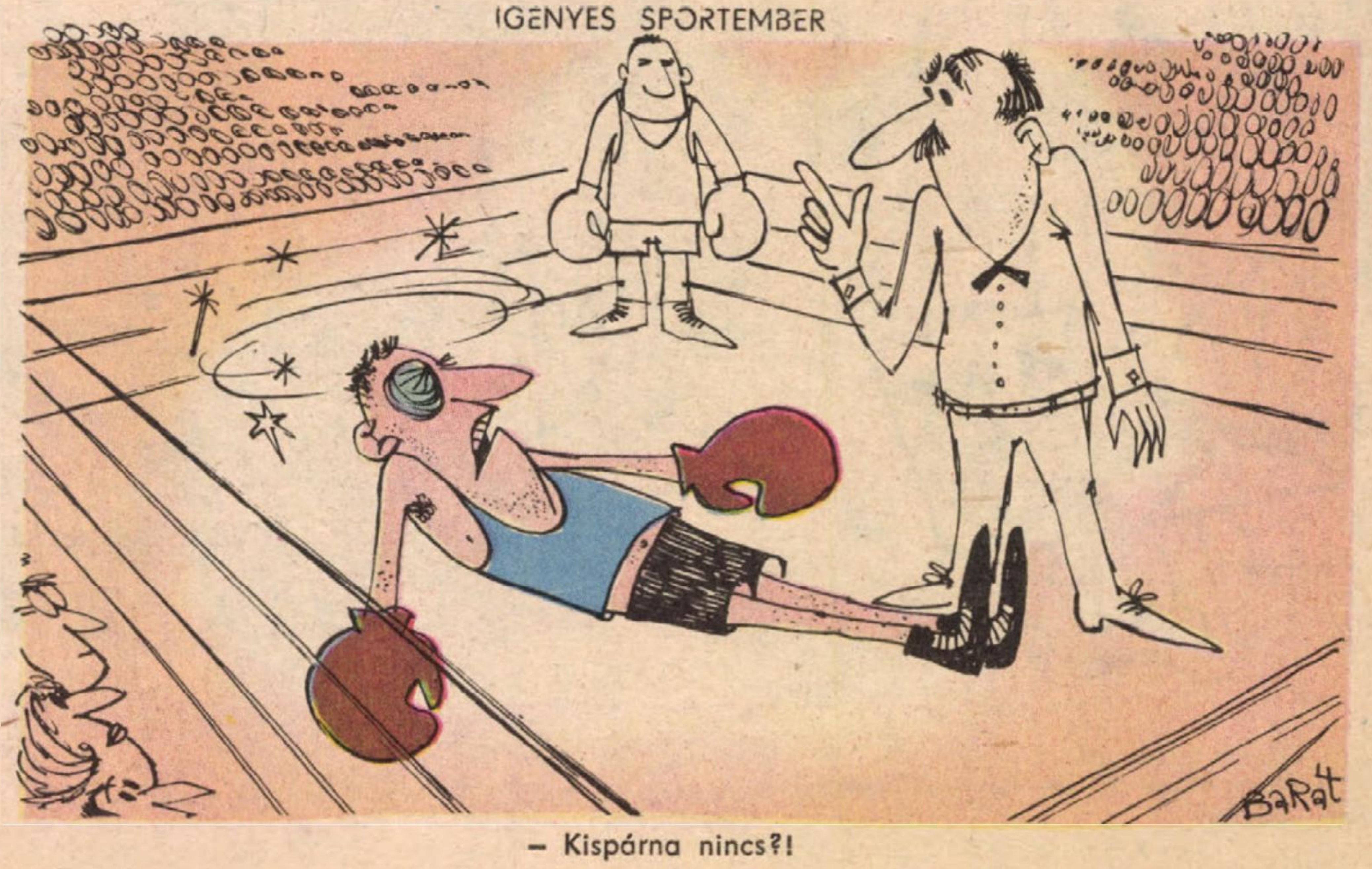

– Kispárna nincs?!

IMPORT HUMOR

SPORTKEDVELŐ IGAZGATÓ

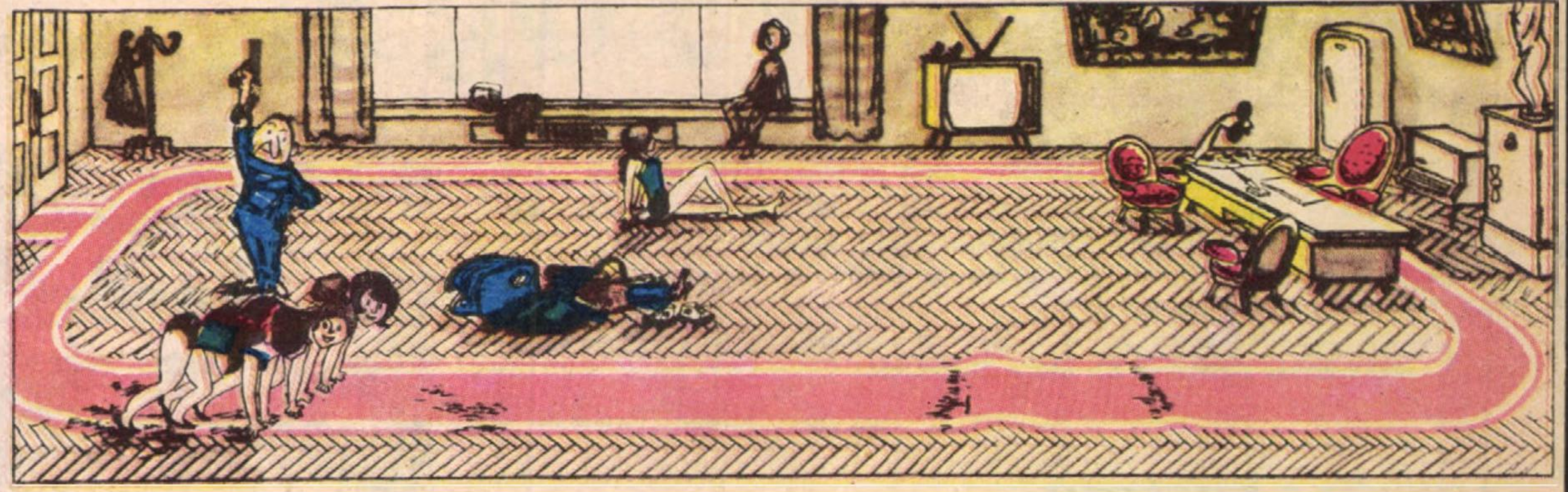

(„Krokodil", Moszkva)

SZÓRAKOZTATÓ PROGRAM

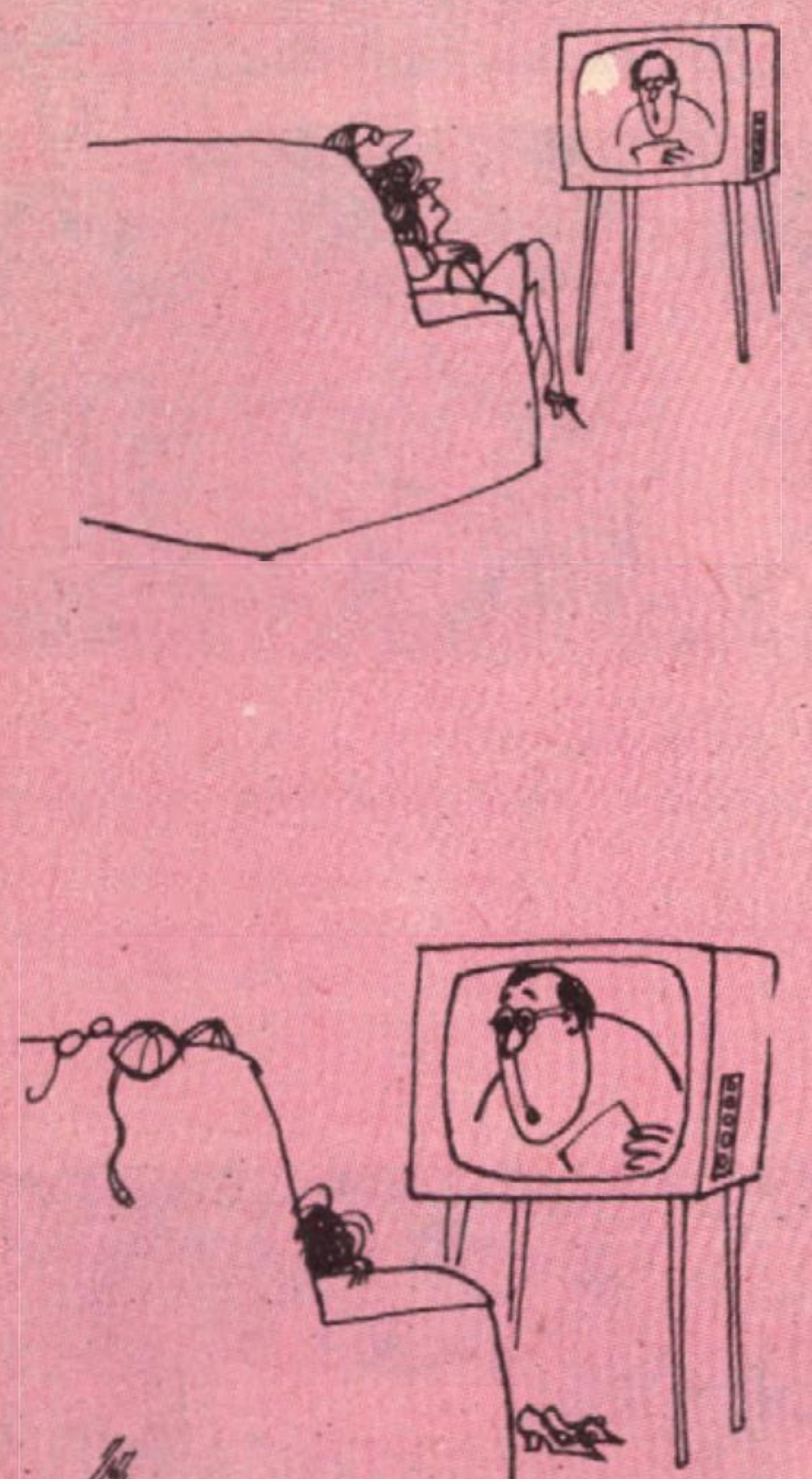

(„Szpilki", Varsó)

VÁLTOZÓ ÉRZELMEK

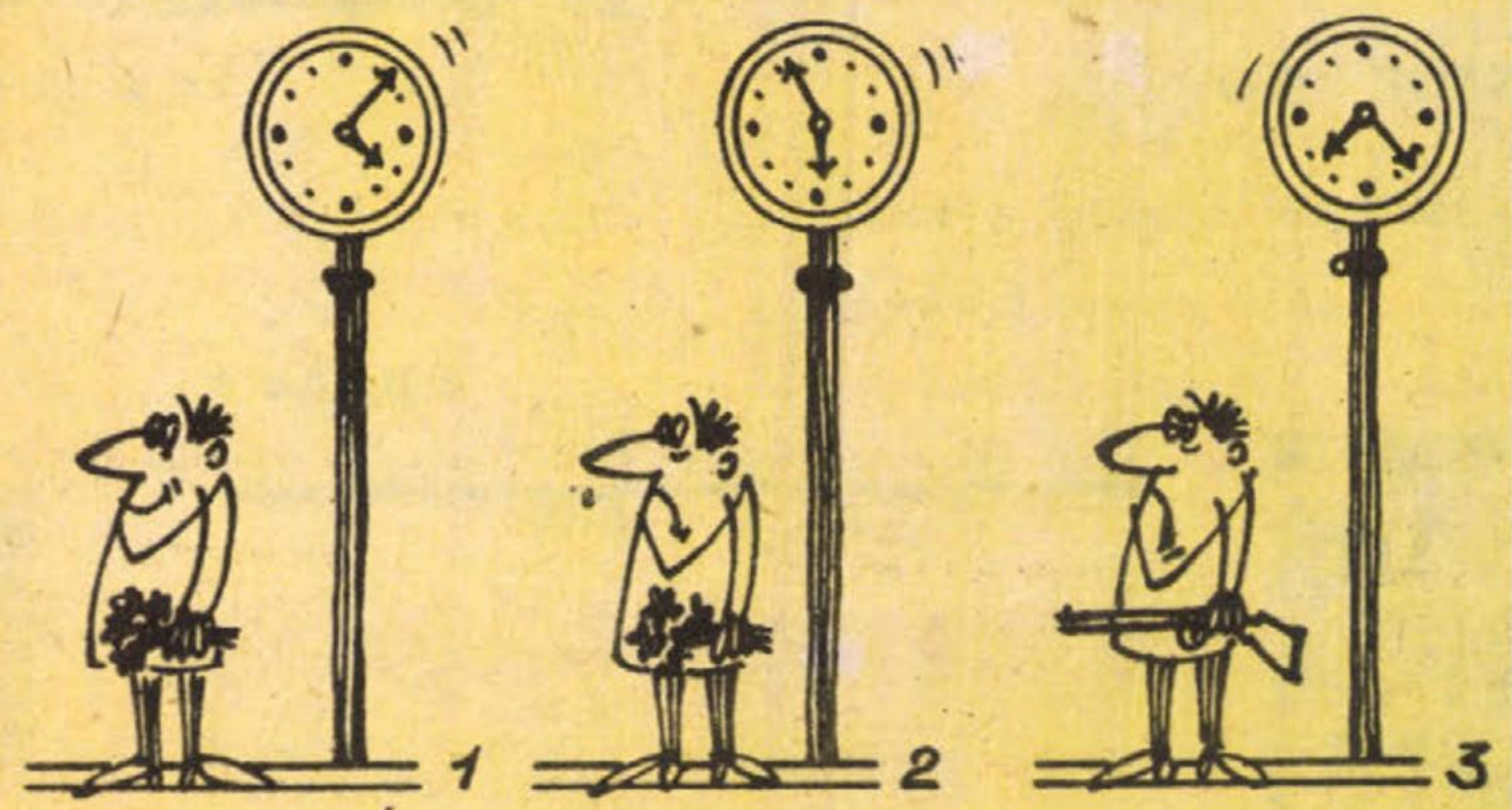

(„Rohács", Pozsony)

SOKGYERMEKES ATYA

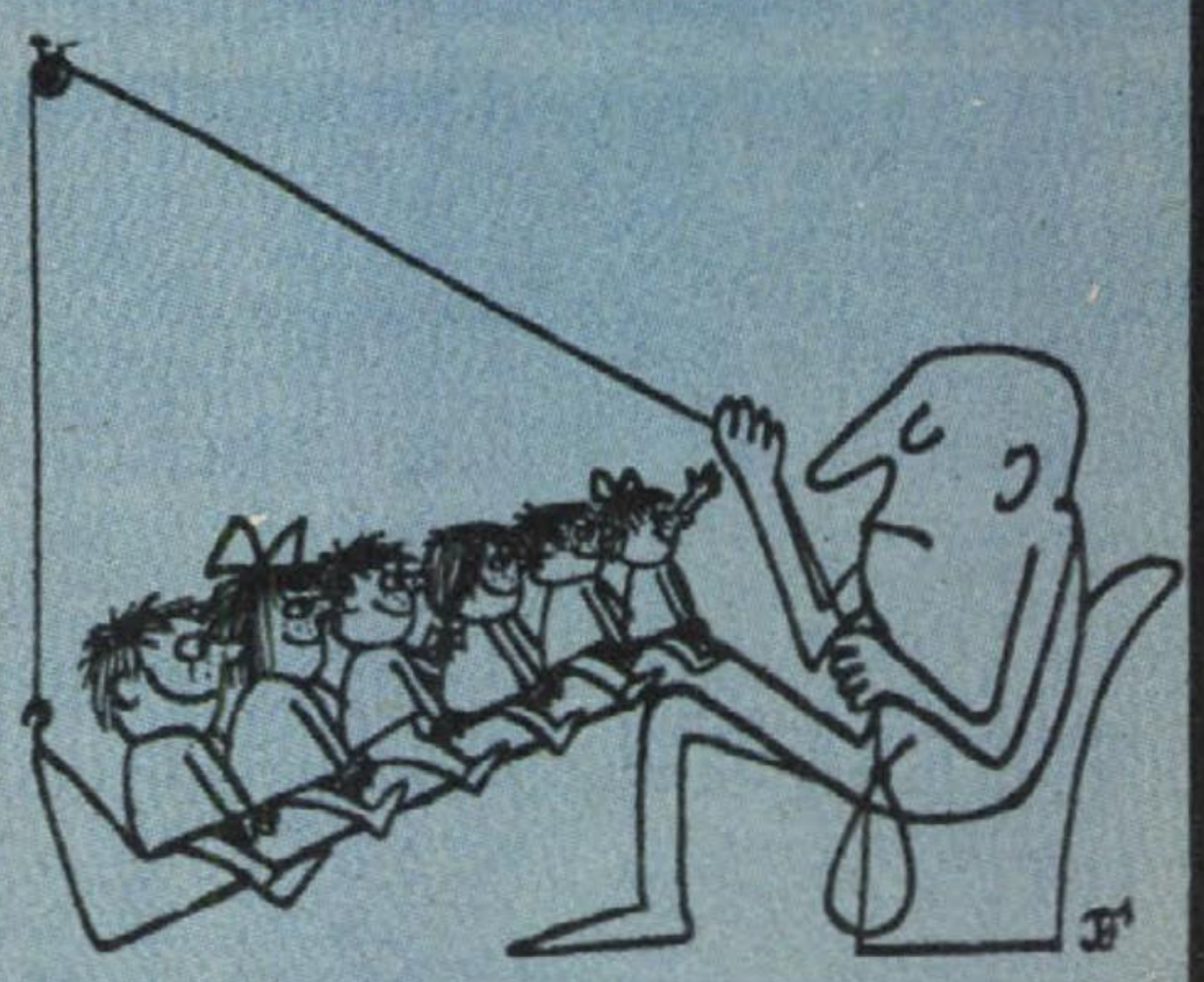

(„Dikobraz", Prága)

Apróságok

Befejezvén a vizsgálatot, az orvos közli paciensével:

— Önnek teljes nyugalomra van szüksége, kerülnie kell minden megerőltetést, fárasztó mozgást, sietséget. Azt tanácsolom, menjen vissza a munkahelyére...

*

Két porszívóval érkezik haza az ifjú férj.

— Miért veszel te mindig mindenből kettőt? — érdeklődik a fiatalasszony.

— Tudod, szívecském, így sokkal könnyebb lesz a helyzet, amikor majd elválunk...

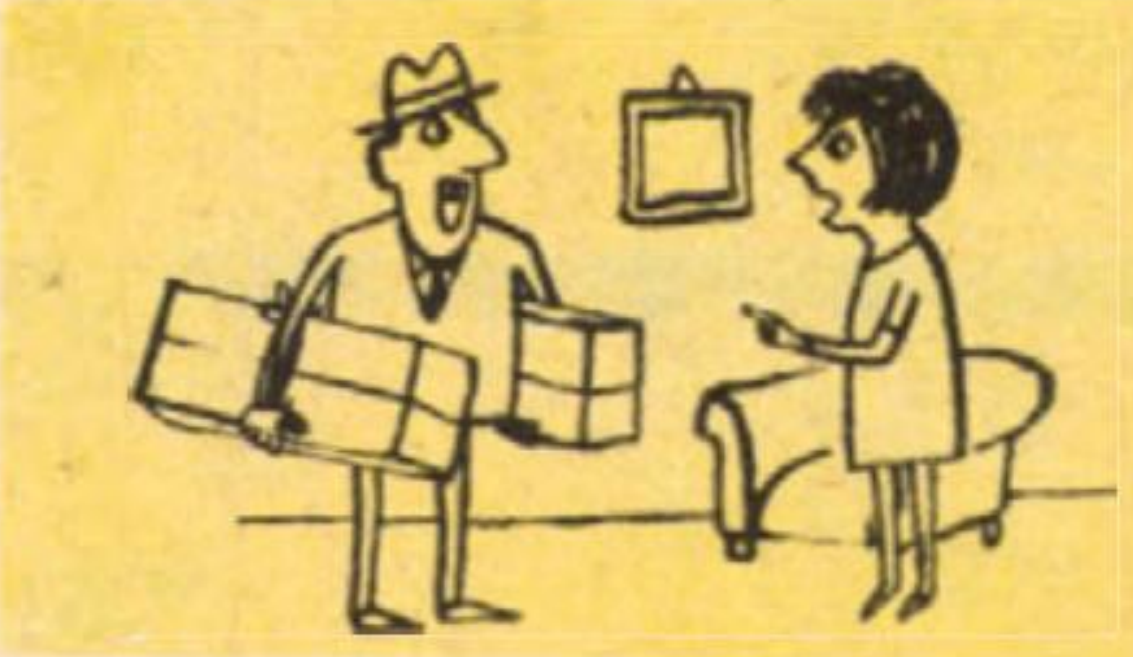

— Mi az, te magad gépelsz? Hisz volt egy ügyes gépírónőd!

— Volt, volt, de aztán férjhez ment.

— Kihez?

— Hozzám.

*

Új gyúródeszkával tér haza az üzletből a feleség. A férj megdöbbenve nézi, hogy mit vásárolt a neje.

— Esküszöm, ez megőrült! Egy korty pálinka sincs az egész lakásban, s akkor ő nekiáll bútort vásárolni!

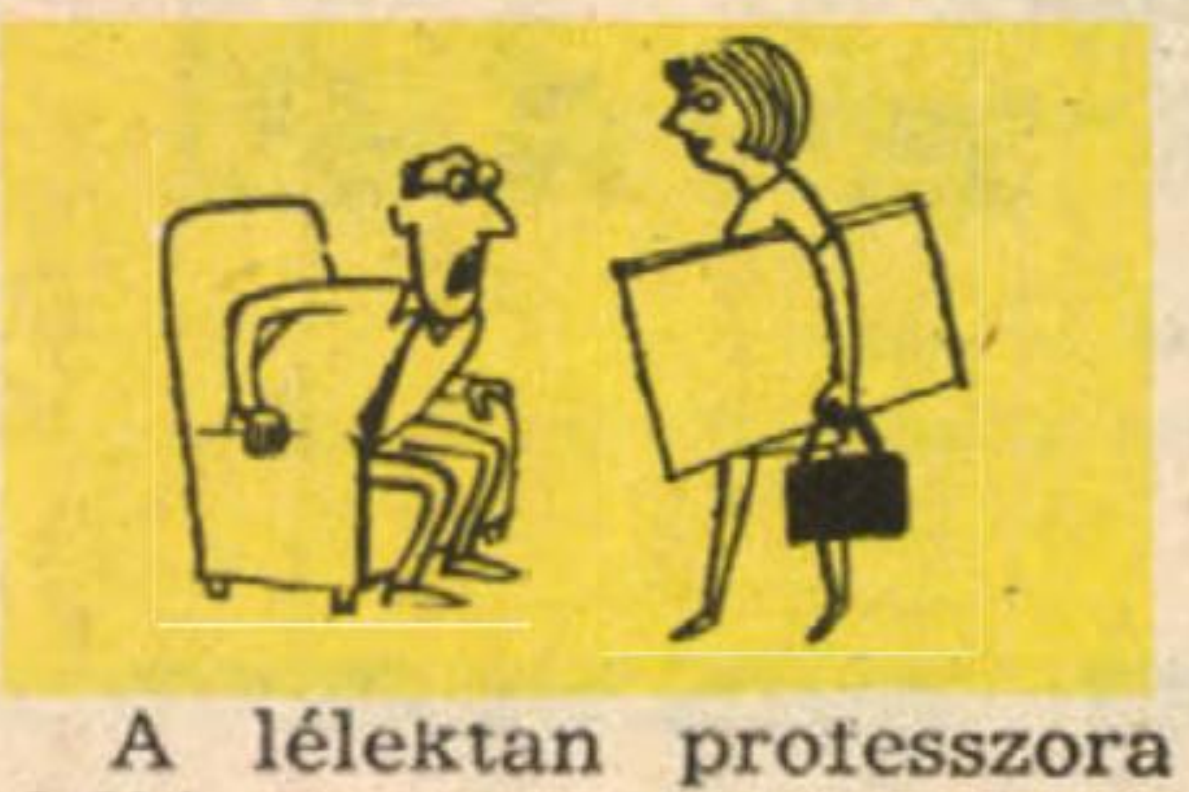

A lélektan professzora fellép a katedrára, elkezdi előadását:

— Most azt a fogalmat igyekszünk majd megérteni, hogy tulajdonképpen mi is a hazugság. Mellesleg, én már érintettem ezt a kérdést „A hazugságról" című tudományos értekezésemben. Emelje fel a kezét, aki olvasta ezt a könyvemet.

Valamennyi hallgató keze a magasba lendül.

— Nagyszerű — bólint elégedetten a professzor. — Íme, máris egy gyakorlati példával kezdhetem előadásomat. A szóban forgó kötet ugyanis még nem került ki a nyomdából.

(A moszkvai **Krokodilból** fordította: K. A.)

ÜDÜLŐBEN

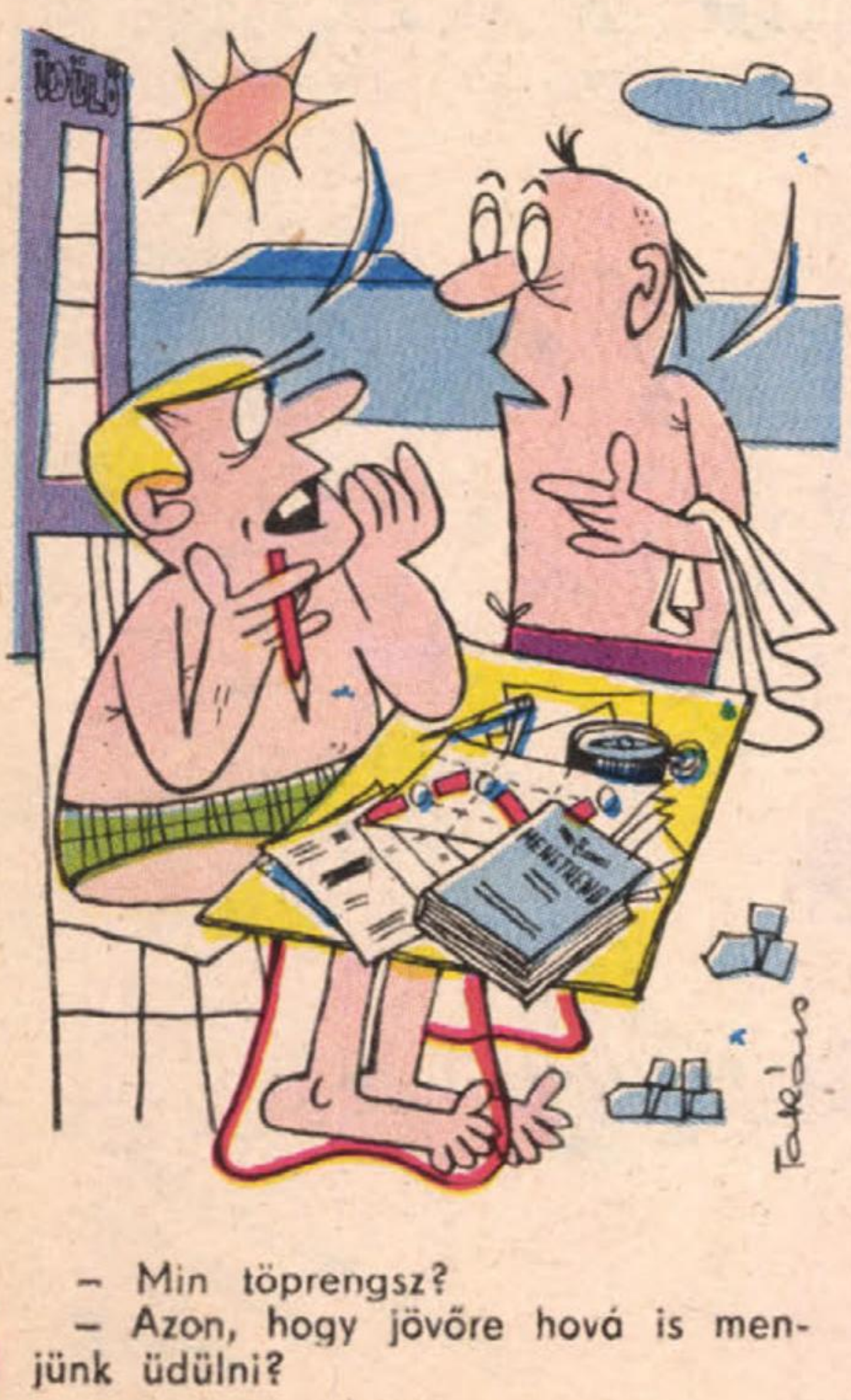

– Min töprengsz?
– Azon, hogy jövőre hová is menjünk üdülni?

GÉPKORSZAK

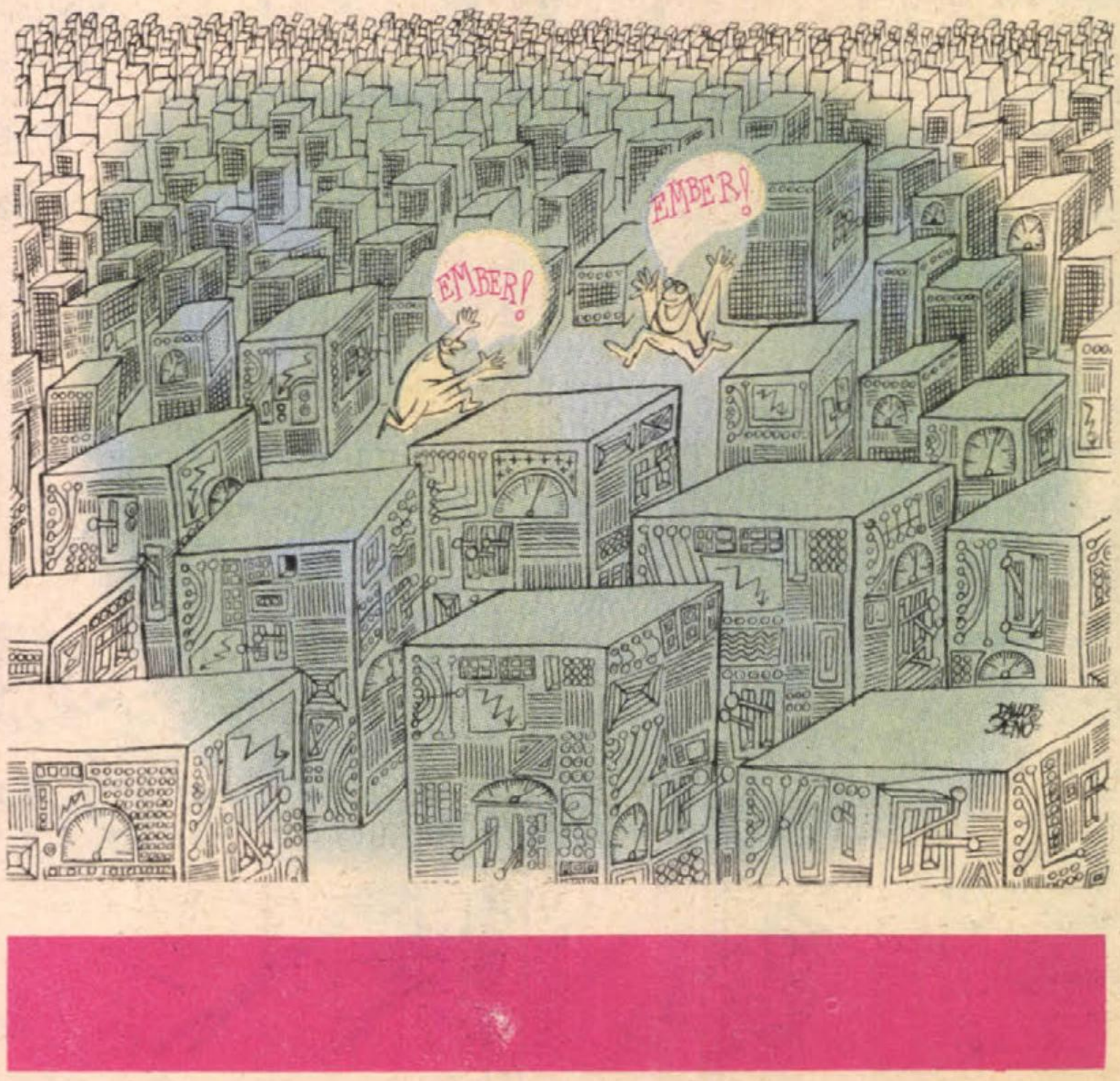
EMBER!
EMBER!

EMLÉKTÁBLA

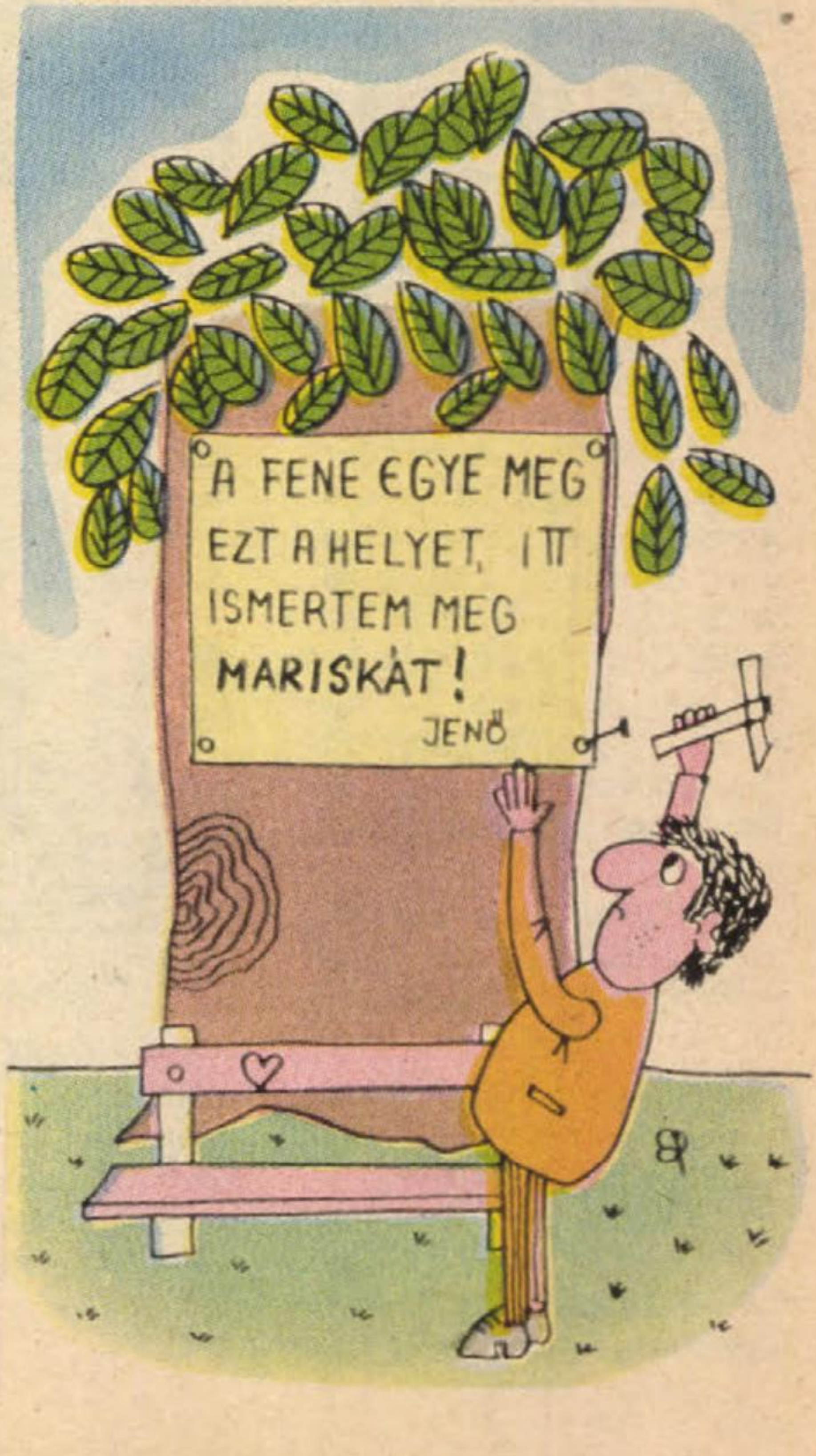
A FENE EGYE MEG EZT A HELYET, ITT ISMERTEM MEG MARISKÁT!
JENŐ

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

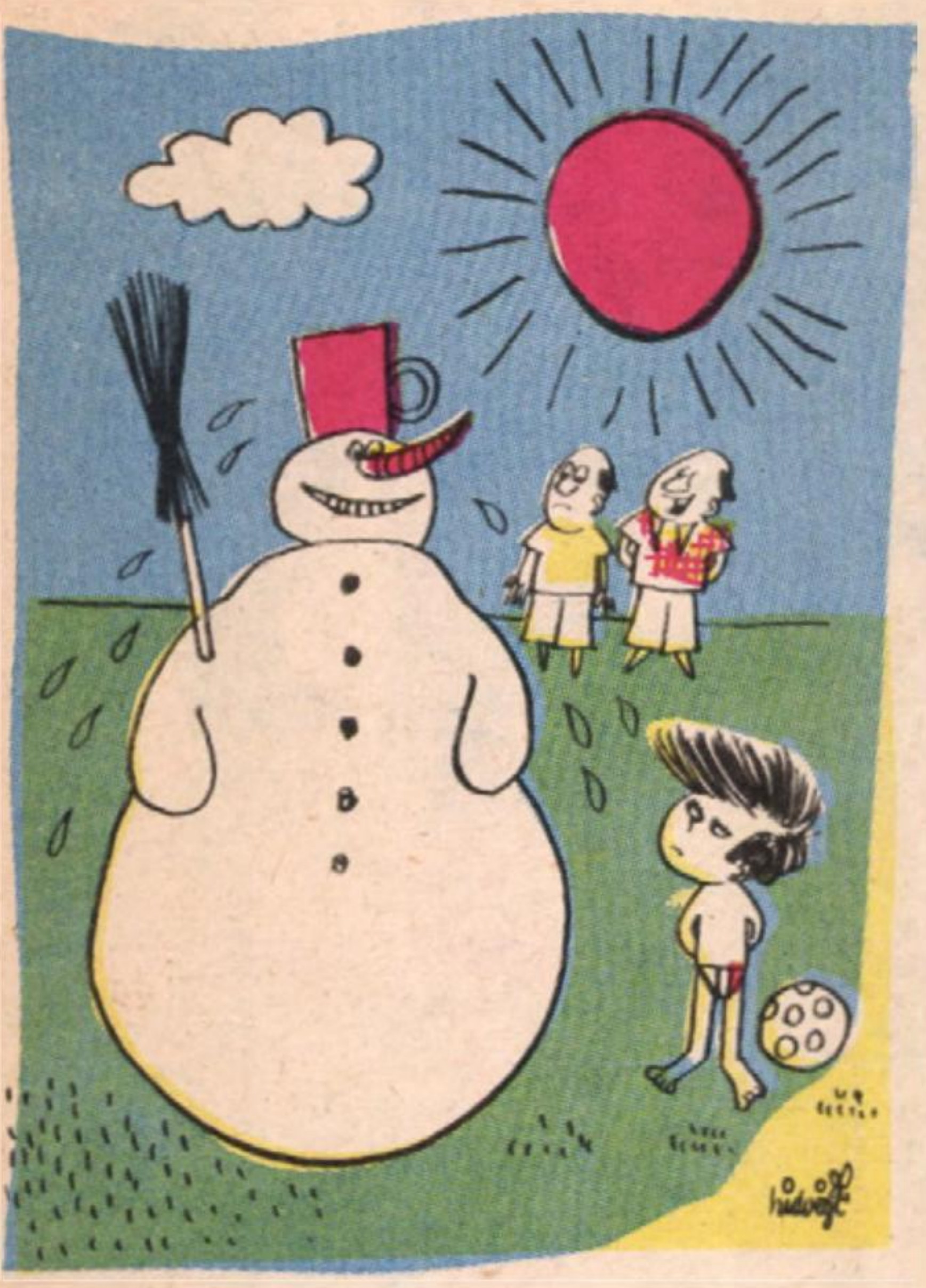

– Annyira szeretett volna egy hóembert, hát hozattunk az Északi-sarkról . . .

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

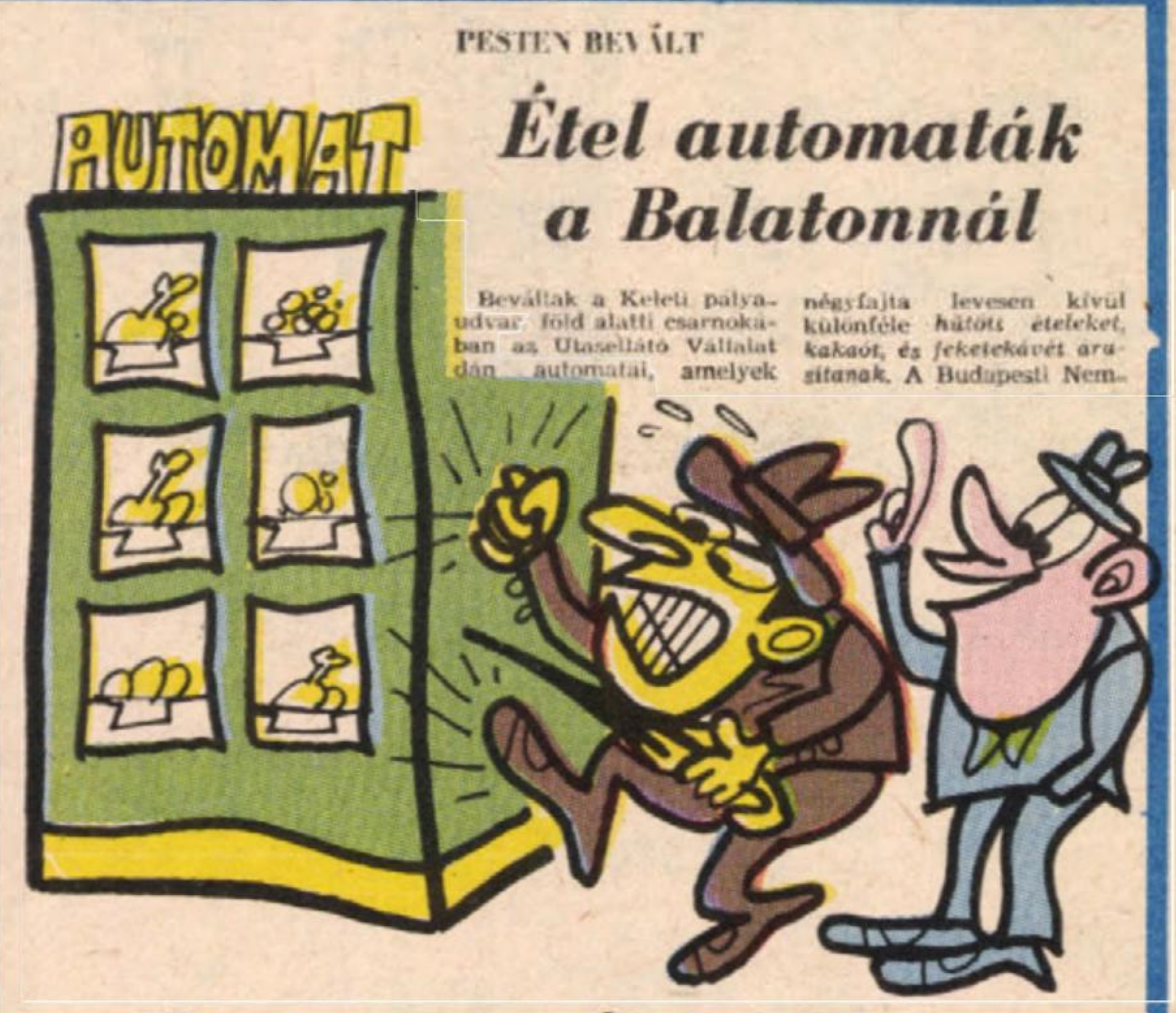

PESTEN BEVÁLT

Étel automaták a Balatonnál

Beváltak a Keleti pályaudvar föld alatti csarnokában az Utasellátó Vállalat dán automatái, amelyek négyfajta levesen kívül különféle *hűtött ételeket, kakaót, és feketekávét* árusítanak. A Budapesti Nem-

– Hát nem pompás találmány? Próbálná ezt megcsinálni egy lassú pincérrel!

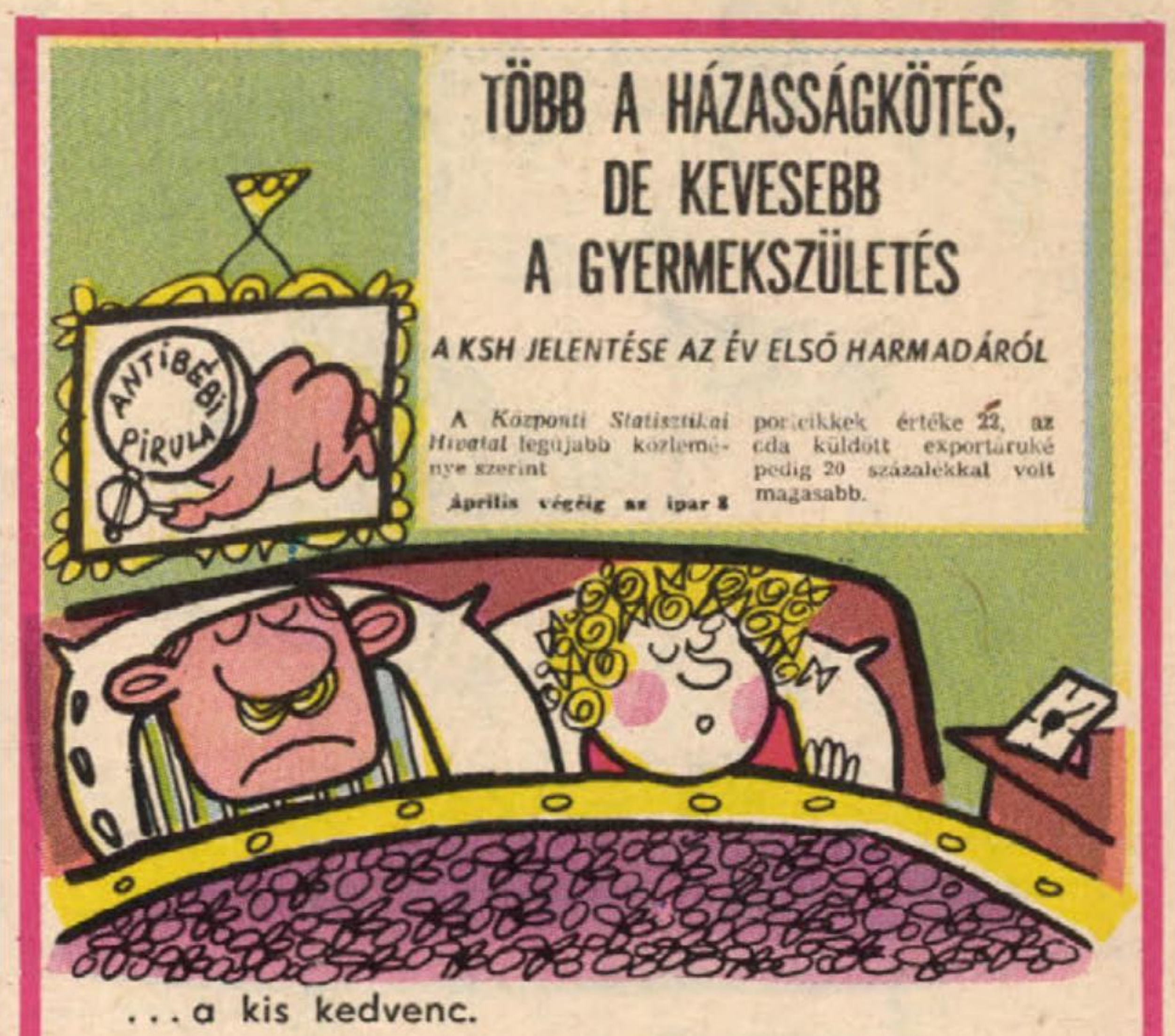

TÖBB A HÁZASSÁGKÖTÉS, DE KEVESEBB A GYERMEKSZÜLETÉS

A KSH JELENTÉSE AZ ÉV ELSŐ HARMADÁRÓL

A *Központi Statisztikai Hivatal* legújabb közleménye szerint

Április végéig az ipar 8

portcikkek értéke 22, az oda küldött exportáruké pedig 20 százalékkal volt magasabb.

. . . a kis kedvenc.

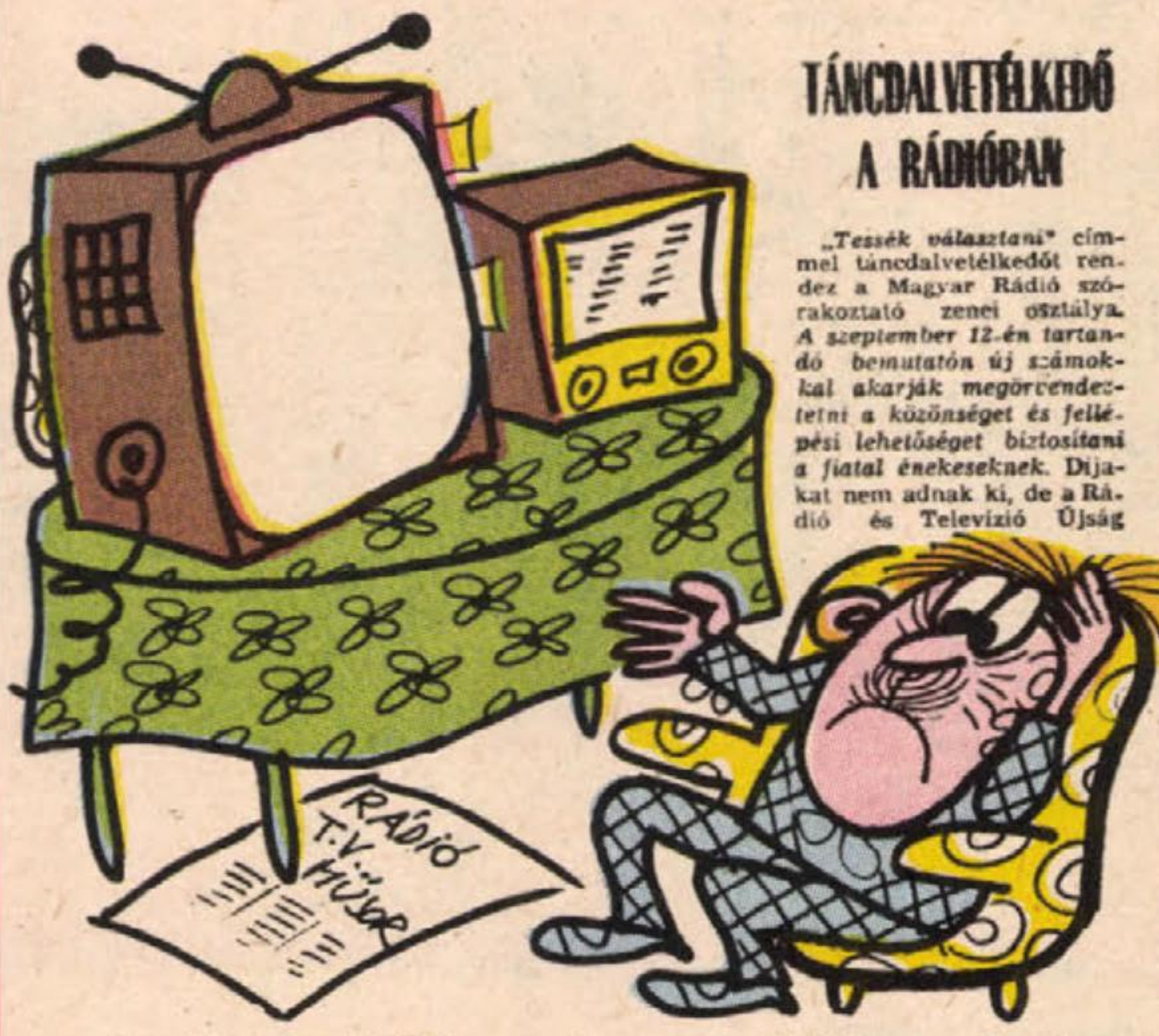

TÁNCDALVETÉLKEDŐ A RÁDIÓBAN

„*Tessék választani*" címmel táncdalvetélkedőt rendez a Magyar Rádió szórakoztató zenei osztálya. *A szeptember 12-én tartandó bemutatón új számokkal akarják megörvendeztetni a közönséget és fellépési lehetőséget biztosítani a fiatal énekeseknek.* Díjakat nem adnak ki, de a Rádió és Televízió Újság

– Te jó isten! Még csak most röpült a páva!

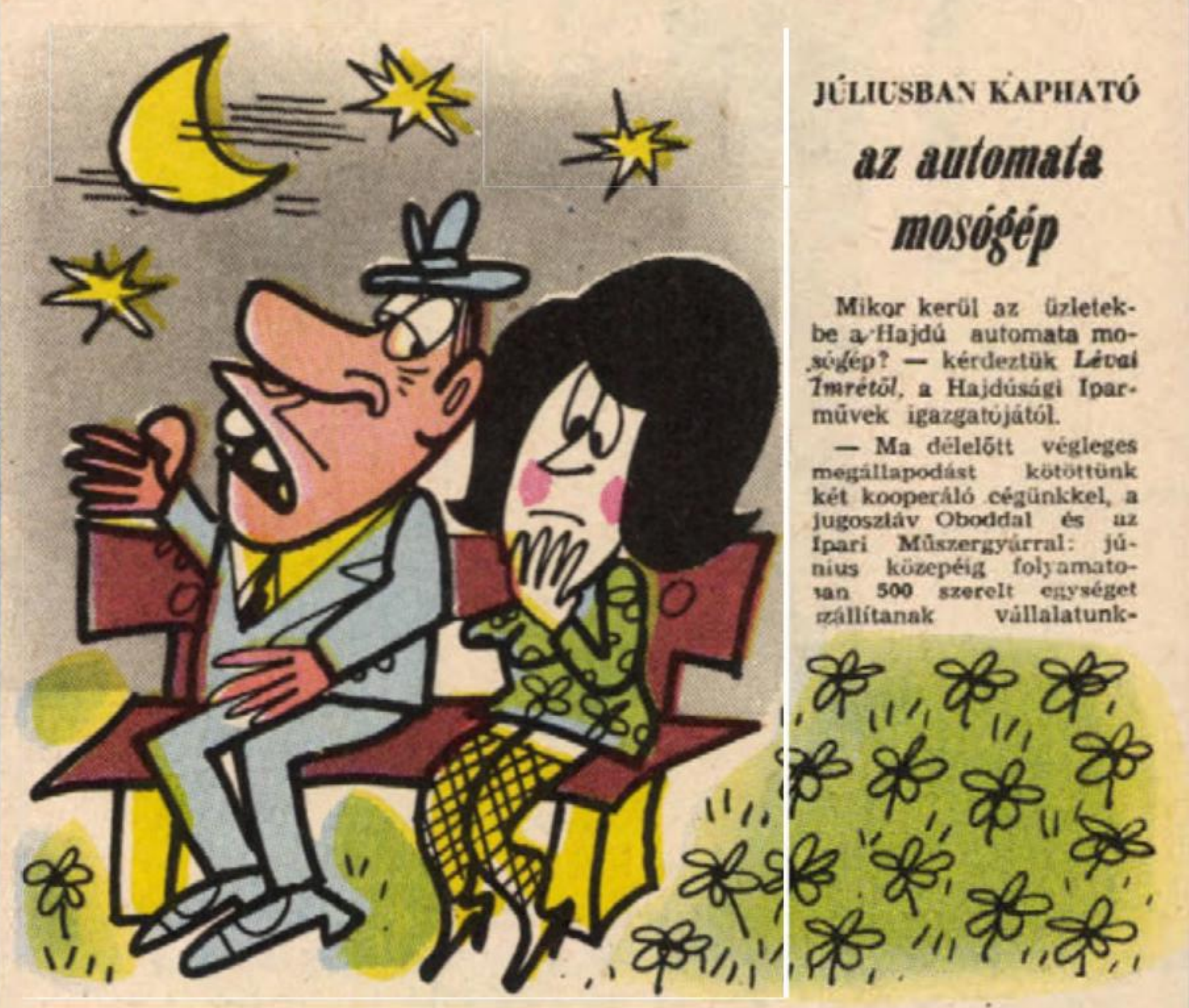

JÚLIUSBAN KAPHATÓ

az automata mosógép

Mikor kerül az üzletekbe a Hajdú automata mosógép? — kérdeztük *Lévai Imrétől*, a Hajdúsági Iparművek igazgatójától.

— Ma délelőtt végleges megállapodást kötöttünk két kooperáló cégünkkel, a jugoszláv Oboddal és az Ipari Műszergyárral: június közepéig folyamatosan 500 szerelt egységet szállítanak vállalatunk-

– Ne haraguajon, Mancika, de ha kapható lesz a mosóautomata, én nem nősülök.

RÉBUSZ

128. rejtvényünk megfejtése:

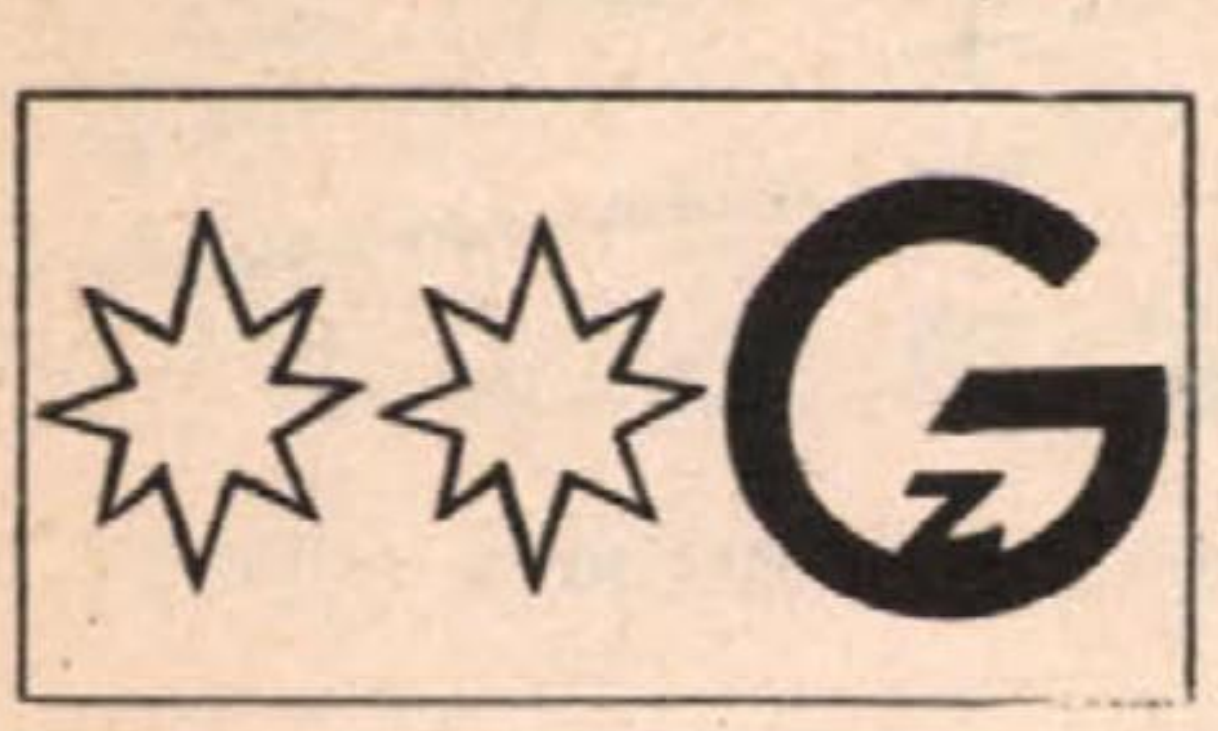

Páros csillag az ég alján

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Wajand József, Budapest XIII., Radnóti M. u. 39.

Ifj. Huhn Lajos, Szeged, Bocskai u. 9.

Vidéki Edit, Veszprém, Martos F. u. 2/a.

130. REJTVÉNYÜNK

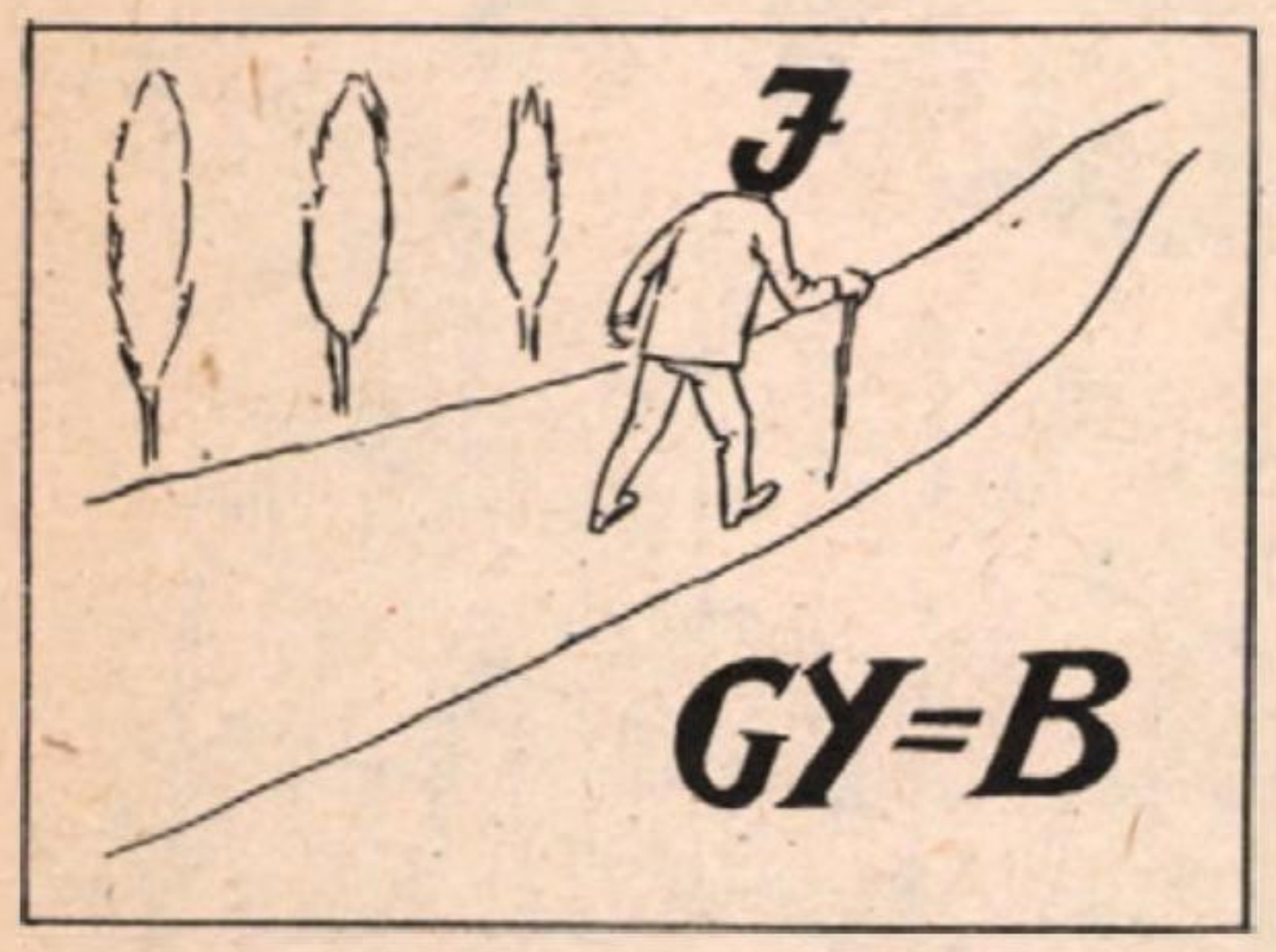

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb június 29-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

HALADÁS

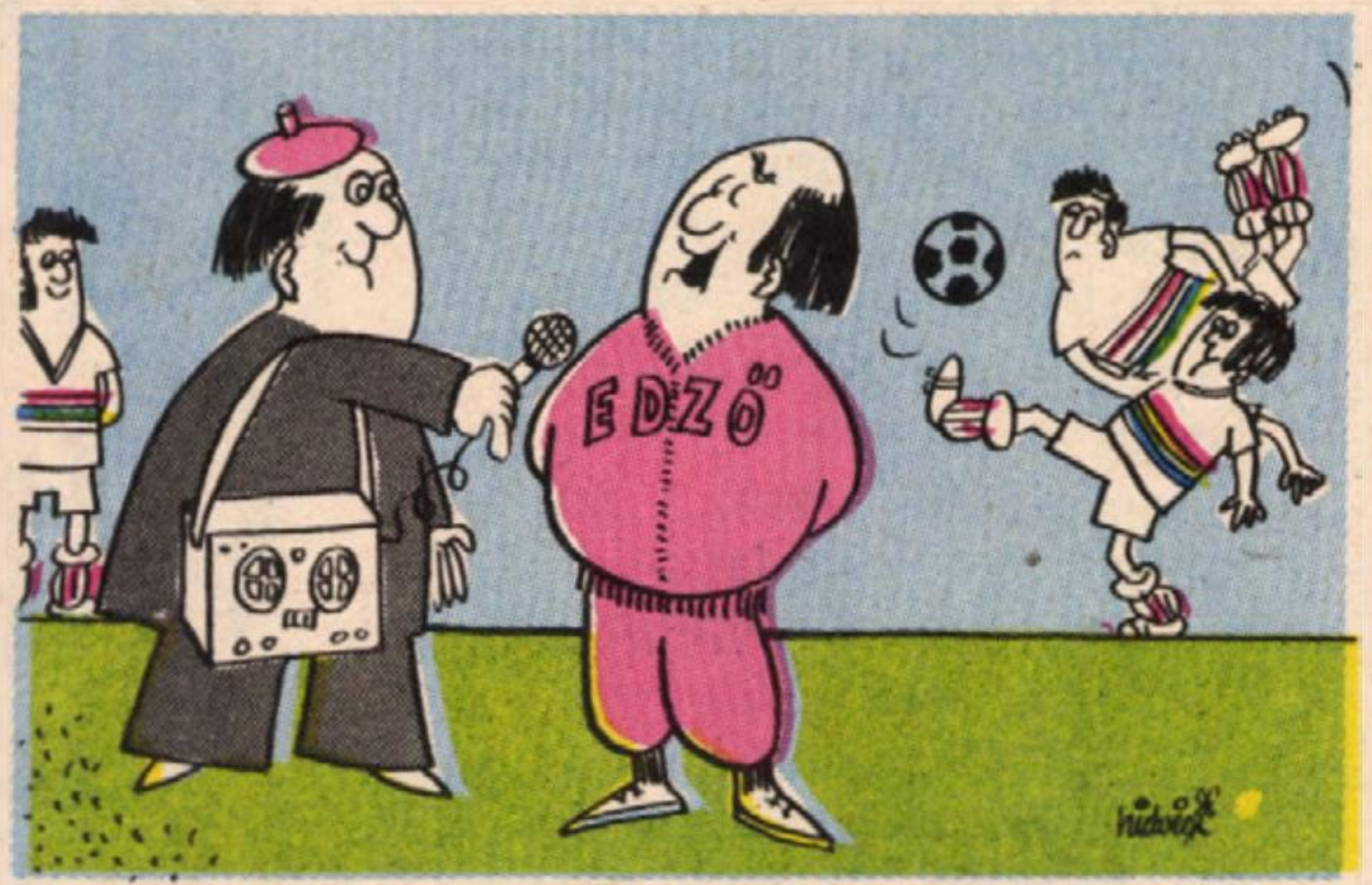

– Ellenfél nélkül már nagyszerűen játszanak! . . .

HALLOTTUNK EGY VICCET

Egy svájci polgár elutazik Alaszkába. Mikor megérkezik, idegenvezetőt fogad és megkéri, hogy vezesse a legjobb szállodába. Megindulnak, amikor sűrű pelyhekben esni kezd a hó. A vezető büszkén kérdezi:

— Na, látott már ennyi havat?

— Ez magának sok hó? — legyint kezével a svájci. — Ha nálunk elkezd esni a hó, utána mindig lapáttal kell lehordani a havat magasföldszintes házamról, mert csak a háztető látszik ki.

Odaérnek egy kis földszintes házhoz, a vezető azt mondja, hogy menjenek be, itt a szálloda.

— Micsoda? — mondja felháborodva a svájci. — Magának ez egy szálloda? Egy ilyen kis vacak viskóban nem szállok meg.

— Kérem, ez nem egy vacak viskó — feleli az idegenvezető —, ez a Grand Hotel tizenhatodik emelete.

BUKSI MEGEMLÉKEZIK

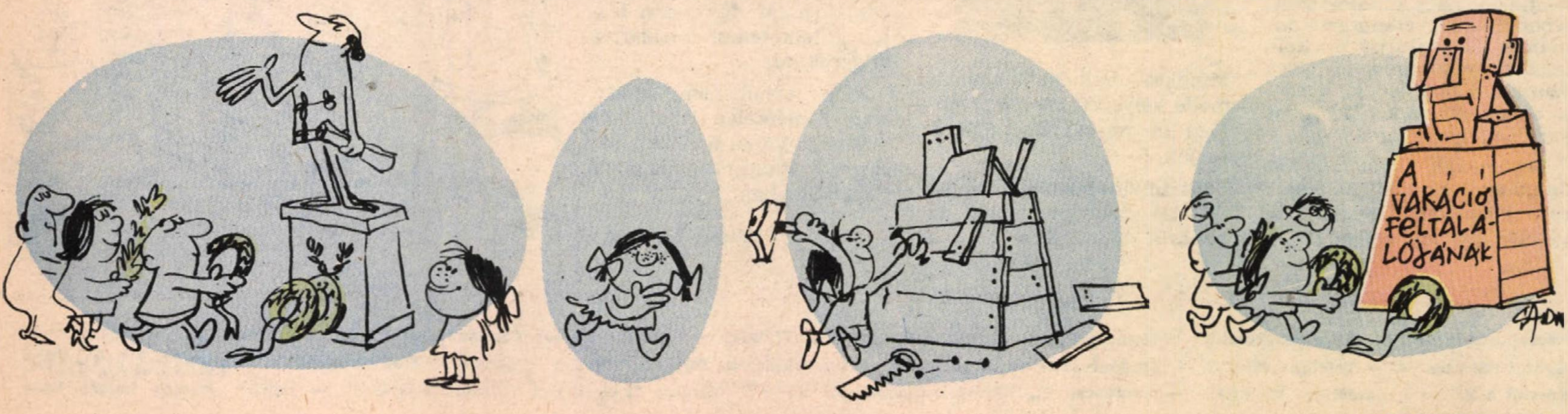

Sajdik Ferenc rajza

NINCS MEGLEPETÉS

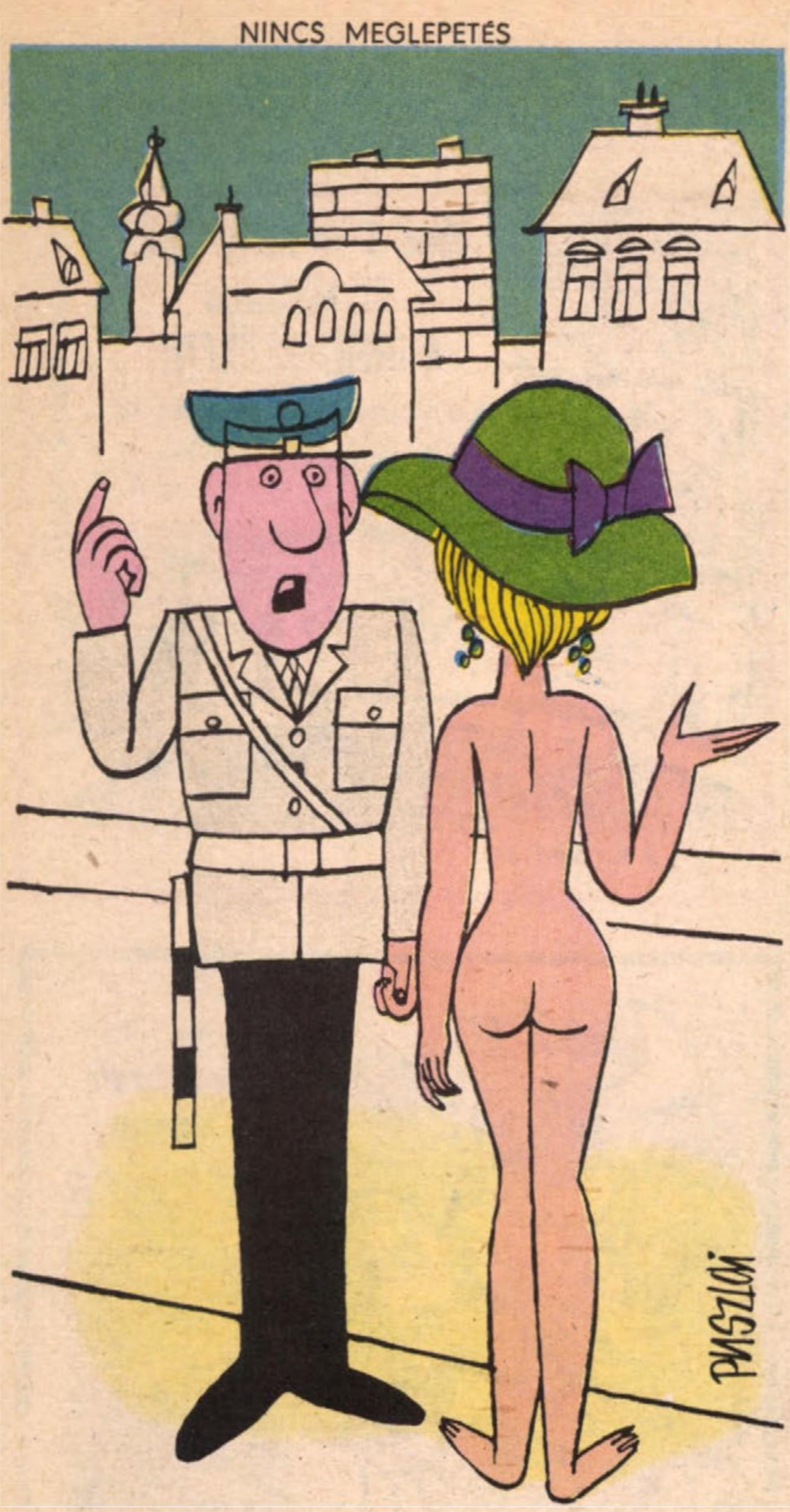

– Kisasszony, a divat fejlődésében nem vagyok tájékozott, de az biztos, hogy személyi igazolvány nélkül nem szabad az utcán mászkálni!

AZ ÉLELMESSÉG TETEJE

– Uraim, ki óhajt lakásbiztosítást kötni?!

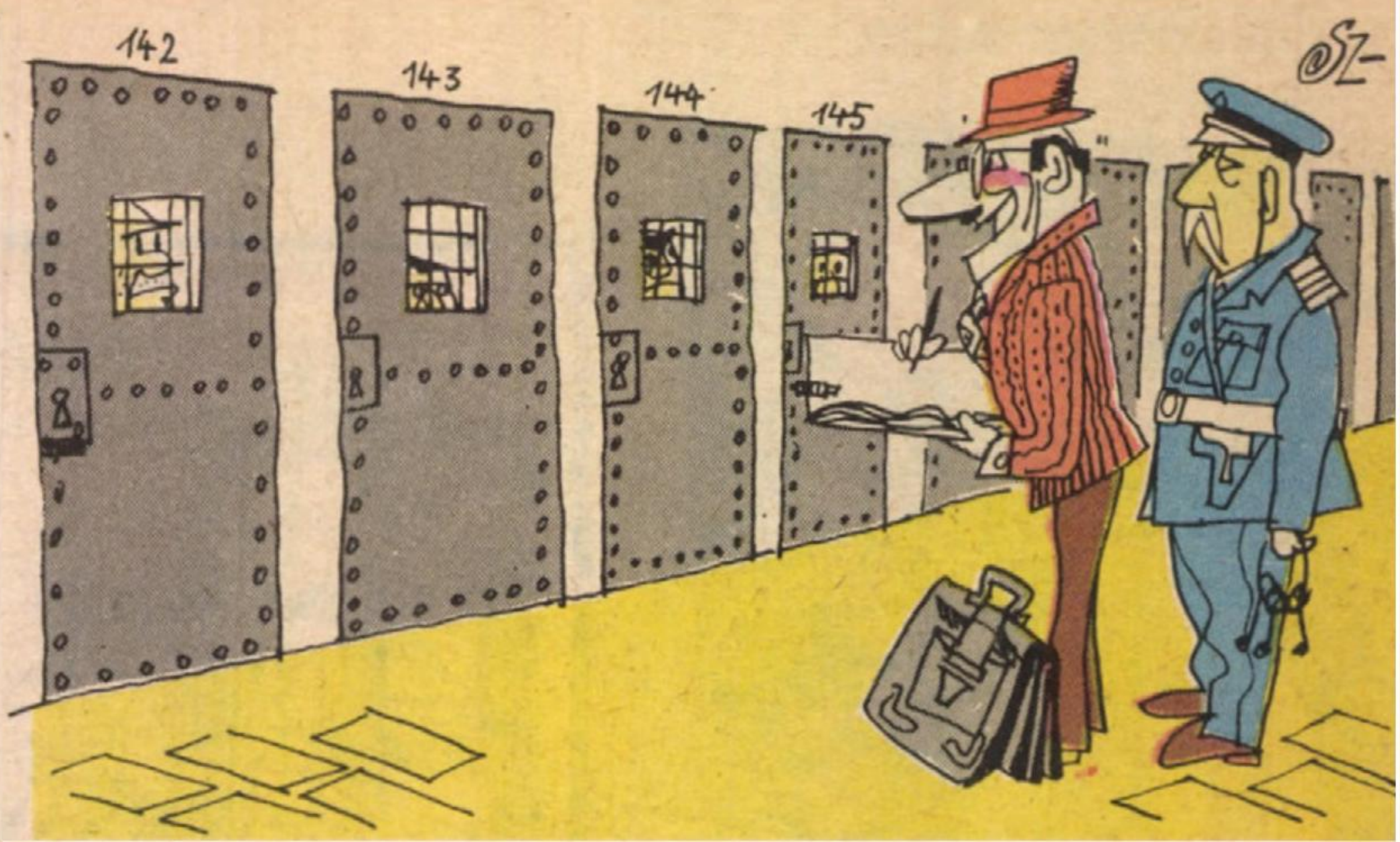

FELEDÉKENYSÉG

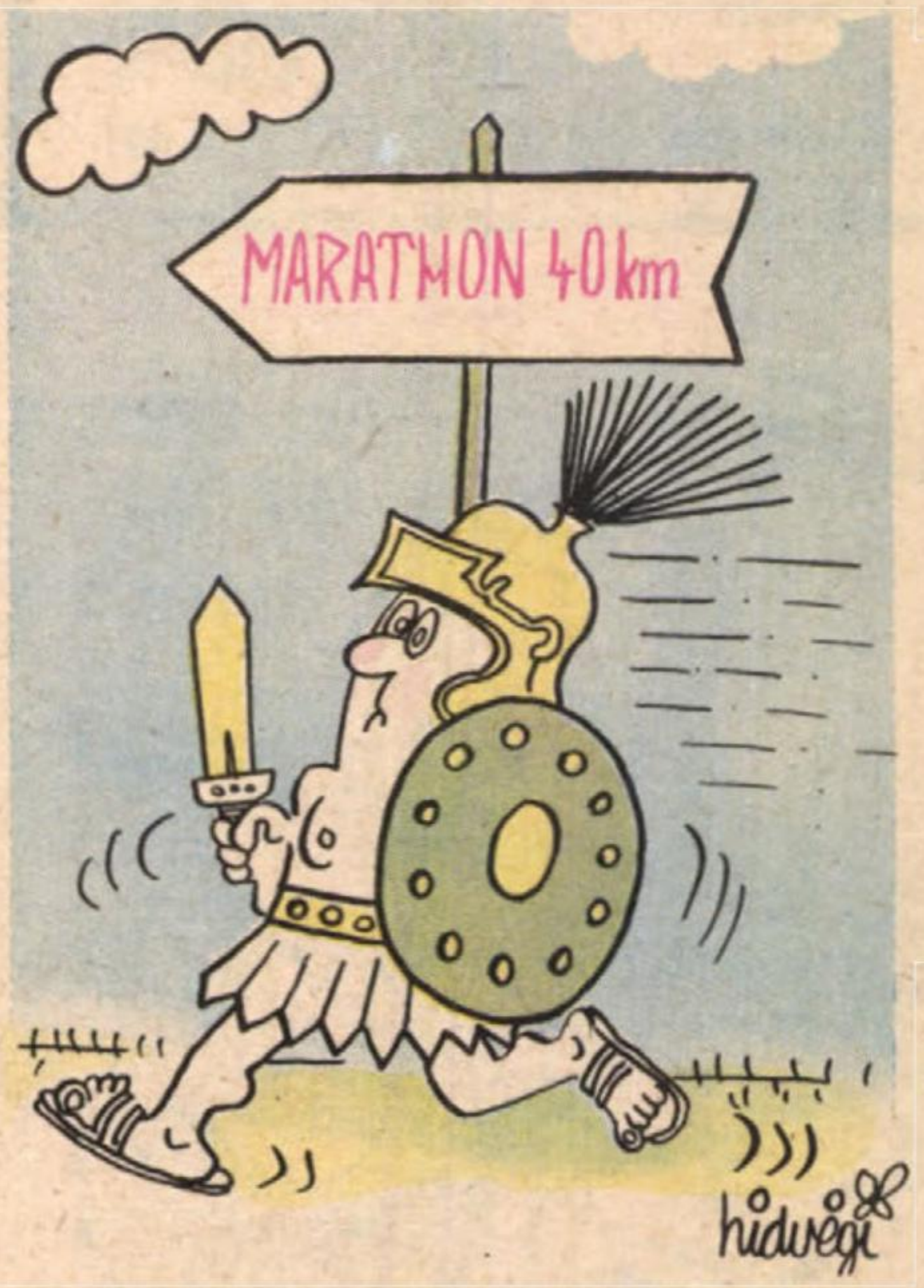

– Csak tudnám, hogy mi a csudát **üzentek velem?!**

KÖZÖNY

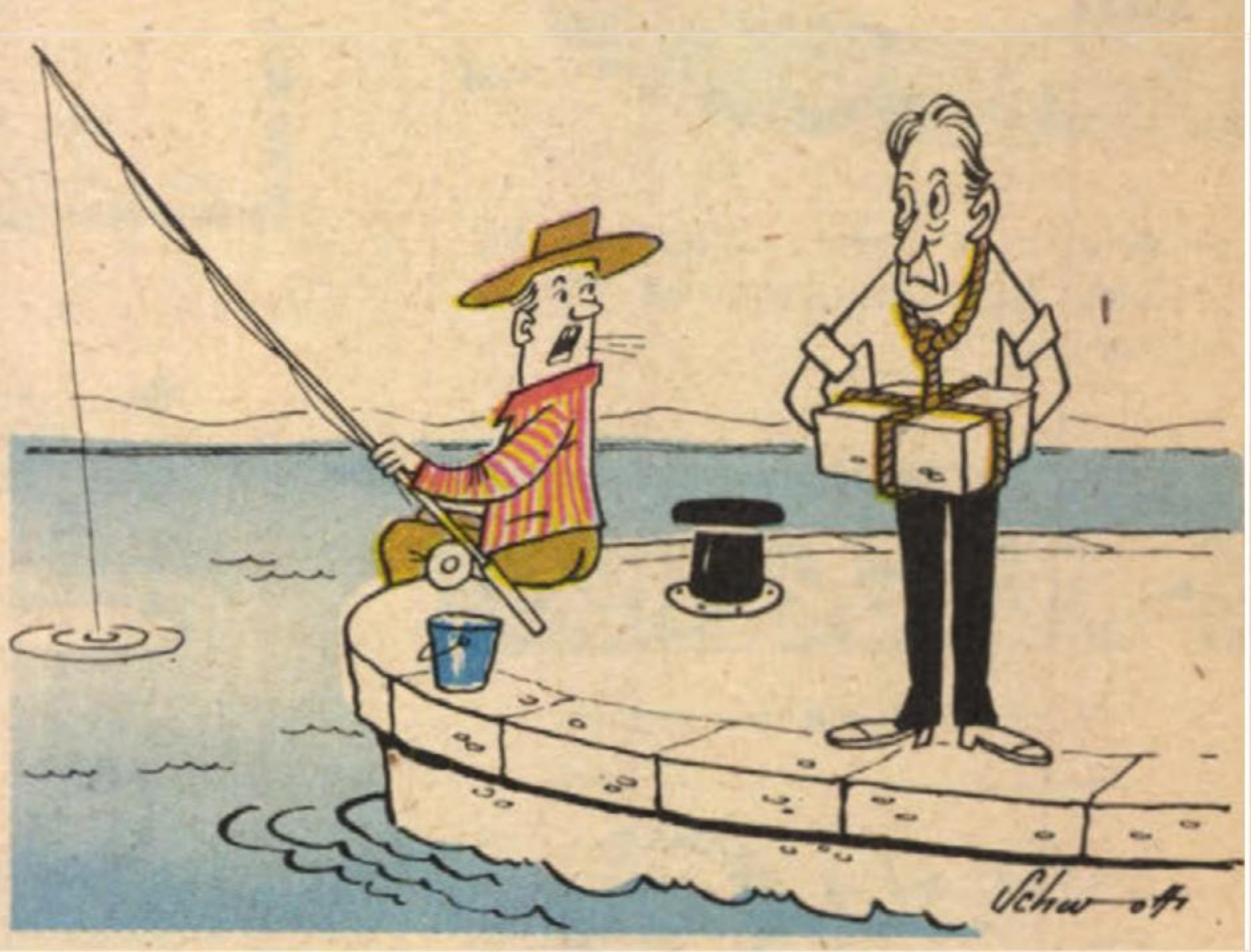

– Menjen egy kicsit arrébb! Elriasztja a halakat...

AIZKOLARI

Így nevezik spanyol-baszk nyelven ezt a nagyszerű sportot. Izzó hangulat, izgatott szurkolók, szitkok és dicséretek, fogadások és verekedések... ahogy ez a nagy sportmérkőzéseken lenni szokott!

Most láttam először San Sebastian mellett egy tipikus kis spanyol-baszk városkában ezt a számomra eddig ismeretlen sportot. Eredetileg bikaviadalra akartam menni. Már itthon szorgalmasan készültem bikaviadalizmusból, gondosan áttanulmányoztam a szakirodalmat, főleg Hemingway nemrég megjelent nagy tanulmányát. Gondoltam, elkápráztatom majd a spanyol újságíró kollégákat, mikor minden egyes szúrást, döfést, lépést, ugrást a nevén nevezek. De nem került rá sor.

Lebeszéltek róla. Azt mondták, az AIZKOLARI sokkal izgalmasabb sport! A sportok sportja! Az igazi!

Tényleg az!

A zsúfolt aréna porondján megjelenik a két versenyző. Segédjük hat darab különböző méretű, baltát tartalmazó ládát hoz mögöttük.

Mindkét bajnokot egymás mellé helyezett azonos minőségű és nagyságú farönkök várják.

Pisztolylövés; felpattannak az első farönkre, majd az egyikről a másikra ugorva addig vágják maguk alatt a fát, míg az egyik versenyző összes fatuskója szétesik. Ha ez bekövetkezett, leállítják a stopperórákat, s a tömeg tombolva vállára emeli a győztest. A lapok tudósítói azonal közlik a néppel a könnyű-, közép-, vagy nehézsúlyú AIZKOLARI eredményeket.

Ammondó volnék: ezt a sportot érdemes lenne Pesten is bevezetni. Lepjük meg a világot, teremtsük meg az AIZKOLARI pesti változatát. Fogadom: világrekorderek leszünk! Csekély módosítási javaslatom: minden maradjon a régiben, de a versenyzők úgy helyezkedjenek el, hogy ne maguk, hanem versenytársuk alatt vágják a fát. Így aztán biztos a lelkesedés, a siker, a világrekord.

Nem kételkedem benne, hogy töméntelen lesz a jelentkező. Végre újra telt házakat láthatunk majd a Népstadionban.

Vécsey György

PANASZLÁDA

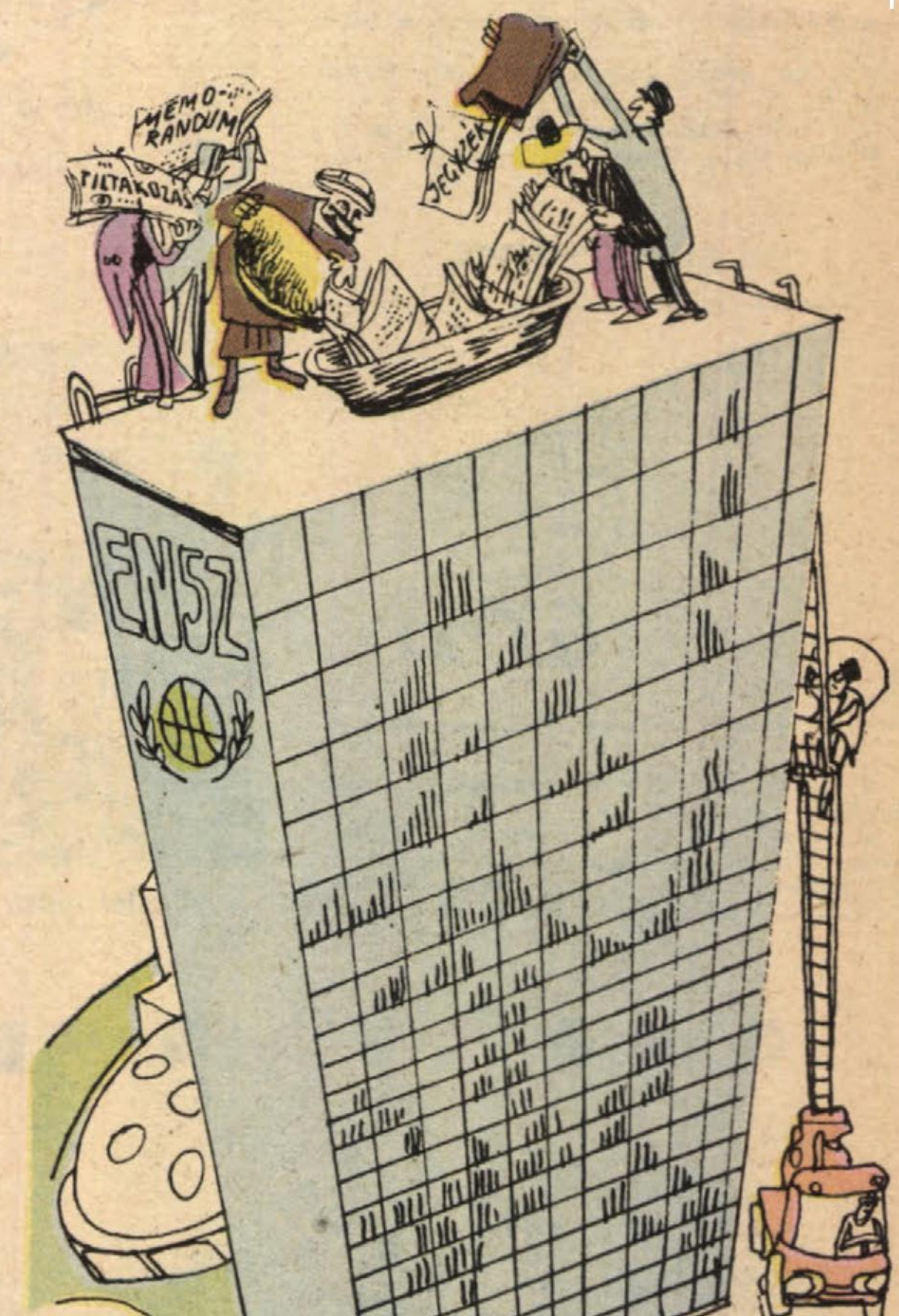

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.3194/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre